

ილორი

www.ilori.ge
E-mail: r.jalagania@mail.ru

№269 (328) 20-27 მაისი 2014 სახალხო მოძრაობა „სამეგრელოს“ (ორბანო) 30 თეთრი

26 მაისი მეგრული ენის დღია, რასაც ვულოცავთ სრულიად საქართველოს და ყველა ქართველს!

მასალები მეგრული ენის დღესთან დაკავშირებით იხილეთ ჩვენი გაზეთის მე-3 გვერდზე

კენის გაჩენის დღიდან, ადამისა და ვეაზე გამბრუნებულმა დემეტრემ, სიკეთესთან ერთად, კაცობრიობას თავს დაატყდა მრავალი უბედურება...

ფაქტების თაობაზე მოვუთხოვობ ჩვენს მკითხველებს. ნებისმიერი ხელისუფლება ცდილობს, რომ დაიქირავოს ლობისტური კომპანია...

დაიხ, მაშინ, როცა ქართველი ნაცების პირწავარდნილი დამცველი, შევედეთის საგარეო საქმეთა მინისტრი კარლ ბილდტი...

ის "გაღმა შევედევ"-ს პრინციპი გახლავთ, რომელსაც ავადსახსენებელი "ნაციონალური მოძრაობა" და მისი გაკორტრებული "ბელადი"...

თადლითი თადლითია, კოლიტიკოსი იქნება თუ აღვოკატი...

როგორ გვინათ, განა ცამდე მართლები არ ვიქნებით, თუ მოვევებით იმის მტკიცებას...

ჩვენ მხოლოდ იმის ერთ მაგალითს მოვიყვანებთ, თუ როგორ თადლითურად იყენებდა შევედეთი ლობისტური კომპანიის მომსახურებას...

მორიგი თადლითობა გახლავთ ვიდაც ადვოკატის ირაკლი ზაქარეიშვილის საქციელი...

ნაციონალთა მორიგი თადლითობაა ის პრევეციული ზომები, რისი სორცმესხიშობაც ისინი ცდილობენ...

მაშ ასე, ჩვენი საუბრის პირველი თემა გახლავთ ნაციონალთა ბრენდად ქცეული მანკიერება - თადლითობა!

Facebook-ზე სტატუსი გამოაქვეყნა, სადაც წერს, რომ "ზიბინა ივანიშვილს და შეერთებული შტატების მიერ სანქციონირებულ პუტინის რუს ოლიგარქს - ტიმოქენოს, ერთი და იგივე ლობისტური კომპანია აქვთ დაქირავეული"...

ახალია ამხილა იმაში, რომ მან თავში მიბრჯეული, საკონტროლო გასროლით დახოცა სრულიად უდანაშაულო ახალგაზრდები...

დაიხ, როცა საგარეო საქმეთა მინისტრი, მრავალი სისხლის სამართლის დანაშაულის დამკვეთი და შემსრულებელი, ბლუჟუნა ვანი მერაბიშვილი...

თადლითობა ამას ჰქვია - გაბრიყვებული ხალხი, როცა საერთაშორისო თადლით შევარდნაძეს ენდო და უკანასკნელი დღისათვის შემონახული გროშები ჩააბარა მას ამ იმედიანად, რომ უკან მილიონებს დაგვიბრუნებს...

ბოკერას მეუღლე ამბობს - ივანიშვილს და ერთ რუს ბიზნესმენს ერთი და იგივე პიარშიეტი ჰყავთ. საინტერესოა, ვის გულისხმობს, ან რაში სჭირდება პიარშიეტი ივანიშვილს... კაი, ამას შევეშვით.

როცა ზაქარეიშვილს კოლეგებმა ჰკითხეს, თუ რატომ არ ჩაუტარა მას დროული ექსპერტიზა სხეულზე არსებული დაზიანებების გამო...

იგივე მოხდა ტელეარხ "რუსთავი-2"-ის გენერალურ დირექტორად ყოფილი პროკურორის მოადგილის ნიკა გვარამიას დანიშვნის შემთხვევაში...

თადლითობა ამას ჰქვია - გაბრიყვებული ხალხი საკუთარი ხელით რომ ჩაგაბარებს წლებით ნაშრომ-ნაჯაფს და შემდეგ პასუხსაც კი არ მოგთხოვს ჩადენილი არაკაცობისათვის...

აქვე კიდევ ერთი კაცი, ესაა ალექსეი სიტნიკოვი - კრემლის კარზე ყველაზე გავლენიანი პიარშიეტი კომპანია Имидж Контакт-ის შუფი, რომელიც ეხლა მუშაობს სააკაშვილის ძველი დაქვლის - იულია ტიმოქენოს წინასაარჩევნო პიარზე...

როცა საგარეო საქმეთა მინისტრმა ივანიშვილს და შევედეთის საგარეო საქმეთა მინისტრმა კარლ ბილდტმა შევედეთის საგარეო საქმეთა მინისტრად დანიშნეს, მას თავი უნდა გაენებებინა ყოველგვარი ლობისტური საქმიანობისაგან...

მოკლედ, არა და არ ეღვეათ ნაციონალთა ხე და მათ გაკორტრებულ მექსლთანავე წინამძღოლ სააკაშვილს თადლითობისა და არაკაცობის რესურსი!

ასე აღმოჩნდა საქართველო თადლითობის მმართველობის ქვეშ! სააკაშვილის მიერ საქართველოზე თავს მოხვეული ყველა თადლითობის გამომწიურებას ერთი გაზეთი კი არა, სქელტანიანი წიგნიც არ ეყოფა, ამიტომ, ვეცდებით მხოლოდ თადლითობის ყველაზე შთამბეჭდავი

...და კიდევ ერთი მიზანსაიდუმლო პიარშიეტი - შევედეთის საგარეო საქმეთა მინისტრი, რომელიც მანამდე მუშაობდა პიარ კომპანია KREAB-ში, რომელიც მიზანს ემსახურებოდა. ამ ამბავზე შევედეთში სკანდალიც იყო - წერს გიორგი უძილაური.

ნამდვილად არა აქვს, მაგრამ არც ამ ქვეყანას პაეს ისეთი მძლავრხელის პარტნიორი, რომელიც თავის ადგილს მიუხედავად, ამის შემდეგ, ამ ვიდაც გადაგვარებულ არსებას აქვთ ადვოკატის სახელის ტარების უფლება?

არ უნდა გრიხო, ბოლო მაინც გამოჩნდება. ამიტომ, მალე გასრულდება ნაციონალთა თადლითური წიდასვლანი და ისინი სამუდამოდ გადაინაცვლებენ პოლიტიკურ მოუსაველოში, მათი სახელი კი ისტორიას შერჩება, როგორც თადლითობისა და სიმამინჯის ვეებრეთელა რეზერვის მქონე პოლიტიკური ძალა, რომელიც თავისივე სიბორტებსა და აკაცობაში შთანთქმა!

როლანდ ჯალაღანი, "აია"-ს და "ფაზისი"-ს აკადემიების წევრი

ლია ნარილი ვილას იური ღვინჯილიას

მე თქვენ არ გიცნობთ და არც თქვენი მენტალიტეტის მქონე ადამიანებთან გაცნობას ვარ დახარბებული, რადგან თქვენგან სასიკეთოს და საშურს ვერაფერს მიიღებს ადამიანი, რაც კიდევ ერთხელ დასტურდება თქვენს ინტერნეტმომართვაში, რომელშიც სულ მეგრულად გვაგინე სახალხო მოძრაობა „სამეგრელოსა“ და გაზეთ „ილორის“ მესვეურებს და რუსეთის ბრშს აგენტები გვიდახე. სიმართლე გითხრა, დიდი სურვილი არ მაქვს შენნაირი ერთუჯრედიანი, ინფოზორიული აზროვნების მქონე, ალშვანის ნოქარივით გამოჯგიმულ და ემოციისაგან თვალებგადმოკარგულ ადამიანთან დებატების გამართვისა, მაგრამ არც უპასუხობა ივარგებს, რათა შენი უბადრუკი არსება გამარჯვებულად არ ჩათვალოს!

თანაც, ხომ გაგიგია, „ვირისგან წიხლი რა საწყენიაო“! ამიტომ, ამ წერილს გწერს არა როგორც შენი უტიფრობისაგან ნაწყენი ადამიანი, არამედ კაცი, რომელსაც დიდად არ ახარებს მის მშობლიურ კუთხეში შენნაირი სულბნელი რეგვენების სიმრავლე!

აღარ ჩამოვთვლი სახალხო მოძრაობა „სამეგრელოს“ ლიდერის, ცნობილი პოლიტიკოსის ალექსანდრე ჭაჭიასა და მოძრაობის აქტივის მიერ გატარებულ ღონისძიებებს, რამაც აიძულა ადრინდელი თუ ახლანდელი ხელისუფლება, რომ ანგარიში გაეწია მეგრული ენისა და სამეგრელოს ფენომენისათვის, რადგან ამის თაობაზე საზოგადოებას ამომწურავი ინფორმაცია გააჩნია, ხოლო თუ შენ არაფერი გსმენია ამის თაობაზე, ეს უკვე შენი პრობლემაა, მაგრამ იმის სერიოზული ეჭვი გვაწუხებს, რომ შენ ეს ყველაფერი ძალიან კარგად იცი, მაგრამ ვიღაცების ბინძურ დაკვეთას ასრულებ და ამიტომ ცდილობ ჩვენი სახელისათვის სიბინძურის მისხმას.

ვერ ეღირობი – შენნაირი არარაობები ნამდვილად ვერაფერს დააკლებენ ჩვენს სახელსა და ღირსებას!

ყოველნაირად იგრძნობა, უბადრუკო ღვინჯილია, რომ ავადსახსენებელი „ნაციონალების“ ალი-კვალი ხარ, რადგან სწორედ სააკაშვილი და მისი უზნეო ნაციონალები არიან საკუთარი დანაშაულის სხვებზე გადაბრალების დილოსტატები. ჭეშმარიტად ასე გემართება შენ, როცა უტიფრად ჩვენ გვაბრალებ რუსეთის სპეცსამსახურების აგენტობას, მაშინ, როცა შენ თავად აქედნებ რუსეთის აგრესიული წრეების – ჟირინოვსკები, მიგრანიანების, ლიმონოვების და სხვა რეაქციონერთა თვალსაზრისს სამეგრელოსათვის ავტონომიის მინიჭების თაობაზე, რათა შემდეგ იგი საქართველოსაგან იქნეს ჩამოგლეჯილი. დიას, აშკარად იგრძნობა შენი რომელიღაც უცხოური სპეცსამსახურისადმი მსახურება, რადგან შენნაირი მენტალიტეტი-სა და ფინანსური შესაძლებლობების მქონე ადამიანს აშკარად არ შეეძლება იმ ძვირფასი კომპიუტერული ტექნიკის შეძენა, რაც ტელეინტერვიუში შენს ზურგს უკან მოსხანს!

რაც შეგვეხება ჩვენ, მართლაც დავთანხმდებოდით რუსეთის აგენტობას, თუ ეგეთ ტექნიკას შეგვიძენდა ვინმე, მაგრამ, სამწუხაროდ, რუსებს ვერავითარ ფასეულ ინფორმაციას ვერ მივაწვდით, გარდა იმისა, რომ წელს კვახჭიში ტყემლის დიდებულ მოსავალს ელოდებიან, ენგურის ნაპირებზე კი უამრავი ომბალოს მოკრეფა შეიძლება და თუ რუსები დროულად არ მოახდენენ საქართველოს ოკუპაციას, გაისად შეიძლება ტყემლისა და ომბალოს ასე დიდი მოსავალი აღარ მოვიდეს.

მართლაც რომ, ვაი, შენს პატრონს, შე უბედურო იური ღვინჯილია!

რაც შეეხება ჩვენს დამოკიდებულებას რუსეთის როლისადმი

საქართველოს ცხოვრებაში, ჩვენ დღესაც ვამტკიცებთ, რომ საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენაზე ოცნებაც კი არ შეიძლება რუსეთთან კეთილმეზობლური ურთიერთობის აღდგენის გარეშე! ეს ყველა კარგად იცის, შენნაირი ერთუჯრედიანი ანგაჟირებულების გარდა, რომელთაც ხელს არ აძლევს საქართველოს გაძლიერება!

ახლა ვხვდებით, რომ მოძრაობა „სამეგრელოს“ შენს მიერ გახმოვანებული უკეთური ხმების გამო მოხდა, რომ შენმა შემკვეთებმა სახელმწიფო უშიშროების სამსახურიდან, ჩუმად, მოსასმენი აპარატურა დააყენეს სახალხო მოძრაობა „სამეგრელოს“ ზუგდიდის ორგანიზაციის ოფისში.

საინტერესოა, რა უნდა ვაცნობოთ რუსებს ისეთი, რაც მათ არ იცინა ჩვენს შესახებ? ინფორმაციის წყარო გაინტერესებს? აგერ, ბატონო – ასიათასობით ჩვენი სამშობლოდან გადახვეწილი თანამემამულე, რომლებიც რუსებმა შეიფარეს, სამუშაო მისცეს, ლეგალური შემოსავალი გაუჩინეს და იქაური ქართველებიც სწორედ ამ შემოსავლებით არჩენენ საქართველოში დარჩენილ დამშეულ ოჯახის წევრებს!

ვინაიდან შენი საკმაოდ ხანგრძლივი ტელეინტერვიუ-ბოლდა მეგრულ ენაზე მიმდინარეობს, ბევრმა შეიძლება არ იცის იმდენი მეგრული, რომ გამოსვლის შინაარსობრივი მხარე განიხილოს, თუმცა, მეგრულის არმცოდნეც კი კარგად მიხვდება, რომ მთელი შენი რამდენიმეუთიანი ტირადა მხოლოდ ბოლმის ნთხევაა და სხვა არაფერი. მე კი ფსიქოლოგიაში საკმაოდ კარგად ვერკვევი, ფიზიონომისტი ვახლავარ და შენი ფიზიონომია შეუცდომლად წარმომიდგენს მისი პატრონის აჭრილ-აბურღულ მენტალიტეტსა და ემბრიონალურ მდგომარეობაში გაჭყდილ ინტელექტუალურ შესაძლებლობებს.

სწორედ შენნაირ კაცზეა ნათქვამი, საწყალო ღვინჯილია: „სოფელში თოხს დააკლდა და ქალაქსაც ვერაფერი შესძინაო“! მაგრამ შენ თოხთანაც ისევე მწყრალოდ იქნებოდი, როგორც კულტურასა და განათლებასთან ხარ და ალბათ ამიტომაც წახვედი ქალაქში ბედის საძებნელად. მაგრამ, არა მგონია, ქალაქში მიადწიო რაიმე წარმატებას, რადგან ახლა ვიღაცას სჭირდება შენნაირი უტიფრად მყეფარე ტრიბუნი და ამიტომაც გიყენებენ ნორმალურ ხალხზე მისაქსევედ, მაგრამ, როგორც კი ყავლი გაგივა, მაშინვე ნახმარი ქალამანივით მოვისვრიან გვერდზე. ამიტომ, გირჩევ, დროზე მოდი გონს, წადი შენს მშობლიურ სოფელში და თოხს დაუბრუნდი, სანამ თოხნაც არ დაგვიწყნია და მთლად უსარგებლო ბალასტად არ ქცეულხარ!

შენი საუბრის შინაარსიდან გამომდინარე, კარგად გეტყობა ცოდნის რა „ბაგაჟი“ გაგაჩნია. სწორედ შენნაირ უბირ და ბნელ ადამიანზე ამბობენ ხოლმე: „სიცოცხლეში ერთხელ აიღო წიგნი ხელში და ისიც იმიტომ, რომ ამხანაგისათვის თავში ჩაერთყაო“!

მაგრამ შენ, გეტყობა, ასეთ შემთხვევაშიც არ იყენებდი წიგნს და მოწინააღმდეგეებს მხოლოდ უშვერი სიტყვებით უმასპინძლდებოდი, ზუსტად ისე, როგორც ჩვენი მისამართით გააკეთე!

არ არის პოლიტიკა შენი საქმე, რადგან შენ არამც თუ პოლიტიკაში ვერ ერკვევი, არამედ, კარგად გეტყობა, რომ ამ სიტყვის მნიშვნელობაც კი არ იცი ხეირიანად!

თუ დამიჯერებ, ხომ კარგი, თუ არა და, ჯანდაბამდე გზა გქონია, შენი შემკვეთებიანად!

როლანდ ჯალაღანია,
შენგან ესოდენ მოძულებული გაზეთ „ილორი“-ს მთავარი რედაქტორი

შსს-ში „ნაციონალისტ“ აბენტურა ჰყავთ? – ღია მიმართვა საქართველოს შს მინისტრს ბატონ ალექსანდრე ჭიკაძემ

ბატონო მინისტრო, მოგმართავთ გონივრული ეჭვის საფუძველზე, რომ თქვენდამი დაქვემდებარებულ სამინისტროში „ნაციონალების“ მომხრე ელემენტები ეწვიან საზოგადოებრივ ინფორმაციები მიუკეთ სააკაშვილისადმი დაქვემდებარებულ ტელეკომპანია „რუსთავი 2“-ში.

საქმის არსი შემდეგში მდგომარეობს: ამას წინათ ოფისში გვესტუმრა „რუსთავი 2“-ის გადაღებული ჯგუფი გადაცემა „პოსტსკრიპტუმის“ სახელით. ჟურნალისტი ვიორგი გვიშინი დაინტერესდა არასახელმწიფო ორგანიზაცია „ევრაზიის ინსტიტუტის“ საქმიანობით, რომლის ხელმძღვანელიც მე ვახლავარ. ჟურნალისტი და ოპერატორი მთელი დღის მანძილზე იწერდნენ ინტერვიუებს ჩემთან, ასევე ჩემს კოლეგებთან – შოთა აფხაიძესა და ირაკლი ყოფიანთან. გადაღება მეორე დღესაც გაგრძელდა. მომხალადა სიუჟეტი და ამ სიუჟეტის ამსახველი მოკლე ანონსი „რუსთავი 2“-ის ეთერში გადაიღა ორი დღის განმავლობაში. თუმცა, შემდეგ, გადაცემა „პოსტსკრიპტუმმა“ დაანონსებული რეპორტაჟი, რომელსაც „მეხუთე კოლონა“ ერქვა და ამ „მეხუთე კოლონად“ მე და ჩემი კოლეგები მოვიზარებოდით, აღარ გაუშვა ეთერში.

ამ საუბრიდან ორი-სამი საათის შემდეგ ტელეფონზე შეტყობინება გამოვიგზავნა ირაკლი ყოფიანსა, რომელშიც იგი დანაწილად ამბობდა, რომ „მეხუთე კოლონად“ მოგვინადგეს. მე მას მივწერე: „სწორედ მაგაში შეცდა „რუსთავი-2“-ს ყველა შემთხვევაში ჩვენ ვივებთ, აუცილებლად გადმოწერე გადაცემა ინტერნეტში“. ამ საუბრის და მიმოწერის შემდეგ „რუსთავი 2“-ის ეთერიდან გაქრა ანონსი „მეხუთე კოლონაზე“ (ცოტა ხნით იგი კიდევ იყო ინტერნეტში) და 21:00 საათზე, გადაცემის დაწყებისას, ეს ანონსი ასევე აღარ გამოჩნდილა. გადაცემა „პოსტსკრიპტუმმა“ სიტყვა აღარ დაძრა „მეხუთე კოლონაზე“, ევრაზიის ინსტიტუტის შესახებ რეპორტაჟი საერთოდ არ გასულა ტელეეთერში.

ალბათ თქვენც გაგიხინდებათ კითხვა, თუ როგორ დაემთხვა ჩემს კერძო საუბრებში გაუდგრებული მოქარა „რუსთავი 2“-ის შიშით ამ ტელეკომპანიის უცვარ „გაკორექტულებას“. მე პირდაპირ ვამბობ: ჩემი და ჩემი კოლეგა-

ბის სატელეფონო საუბრები და მიმოწერა კონტროლდება თქვენი სამინისტროს ზოგიერთი წარმომადგენლის მიერ, მაგრამ ჩვენ ამის პრობლემა არ გვაქვს – გვისმინონ და იკითხონ, რამდენიც უნდათ. მე, მაგალითად, სპეციალურად არ ვცვლი ჩემს ტელეფონს, რომელიც ლამის ნახევარმა საქართველომ იცის. პრობლემა უფრო ისაა, რომ თქვენს სამინისტროში სავარაუდოდ ნაზღუდებულნი არიან სააკაშვილის დამქაშები. ჩემგან არ გესწავლებათ, რეალურად ვის ეკუთვნის ტელეკომპანია „რუსთავი 2“ და რა საქმეს ემსახურება იგი. ვვარაუდობ და ირიბად ვამტკიცებ კიდევ, რომ „პოსტსკრიპტუმის“ ავტორს უშუალოდ ჩემს მიერ ჩემს მეგობრებთან სატელეფონო საუბრებში გაუდგრებული გადაწყვეტილება აცნობეს და ყური აუწიეს კიდევ – ვინაიდან, ვიმეორებ, ადგილი ჰქონდა პირდაპირ შეურაცხყოფას ტელევიზიის მხრიდან, „რუსთავი-2“ ვერასოდეს დაასაბუთებს ჩვენს „მეხუთე კოლონას“ და სასამართლო პროცესს პირწმინდად წააგებს. ამ გზით კი სააკაშვილის პროპაგანდისტული იარაღი გადაარჩინეს სასამართლო პროცესს.

ჩვენი ხელისუფლების და მთლიანად საზოგადოების სასიცოცხლო ინტერესებშია, ბოლომდე გაწმინდოთ შსს ორგანოები „ნაციონალისტ“ ნარჩენებისაგან, რასთან დაკავშირებითაც წარმატებებს ვისურვებთ.

პატივისცემით,
ბულბაათი ოცნობამ,
ევრაზიის ინსტიტუტის ხელმძღვანელი, პოლიტიკის მენეჯერებთან კანდიდატი

26 მაისი მებრული ენის დღეა, რასაც ვულოცავთ სრულიად საქართველოს და ყველა ქართველს!

მაცალევი

ართი ბორიობა სერც ბათლომეს ეუღლე დააჭვე. თიში მამალას ქიგეცუ ტუტათ სკვამი ოდაქ. მუთუნის გიმოდალაქ ვაჭიშუ ნამთინც დო ქემწოსქიდეს მინდორც ერებამო. ბათლომეს ართი მაცალე ეუნდ, სახელო ისიდორე. ჯოგი აფუდ თის გიმნანეში დო იფირქ. გვიწვესხენქია ფარას ახალი ოდაში ეიოგაფალო.

მაცალე აბა მუ მაცალე რე. გაჭირებას მუში ხუჯიში კოც ვალედიროსხენი. ზიტყვას ოკო გურიში ჩამა: ცალეფი ჯას გონანც. თინეფი ართი ჯაში ტანშე რენა მუკნაფადა. კონიში მაცალე შხვა დიდა დო მუმაში სქი ორე. მარა ქვეშ მარგალც ჯაში ცალეფში ქიმუგურუაფ თინეფი დო ართი შური დო გურით ართიანწკემა გინოსქვილეფში მაცალეფი ქიგუდალ.

ქიმერო ბათლომექ მაცალემა დო ქოთხე ფარა: ქიმმესხია დო ართი წანაში უკული დოირთინუანქია ურკებულო. იჩაქირ ჭახანც ისიდორექ დო ვარია ქოუწუ მაცალეს: მაცადეს დოო ვამუღაღენია ჯოგიში ფარა, სუმი თუთაში უკული ოკო მისურასია. ბათლომეს მუდინ იმენდიქ. სუმი თუთაში უკული ზოთინჯი მაცაიშუანდ დო ვართი დაჭკინედ ეუღეში კეთება.

ისიდორეში ოსურქ ქიგეგონ თე რაგადი, მალე გიმილ ეუღეშე დო გიტყუბარუ დვა. მუ გეგონუა ჩქიმ ეუჯაფექ. მუნირი ტყურა უწუა გაუბედურებულე მაცალეს; ნარდენდ ოსური, მარა ქომინჯიში გინორთი მუ არაგადედ დო გეუნჭირ კიბირი ნინას.

მიდართ გაცუდებული ბათლომექ დო ქიგიაფუნ განგარებულო გურით შარას. ისიდორეშე გური ვამორთუმი. მუჭო იფირქენდ მაცალე ტყურას უწინდენი.

ბათლომე გეგნაზარ ოხეში ხობაში ისიდორექ დო რულაიათ გენმოსოფ ეუღეშა. გაანჯ კოდობანი დო გეშედ გეგრე პინტის მეკირილი ვარა. უკული ხანკაცვალო გეგმოდ გაღე დო უკახალენი დობერც გეგონსხაპუ. ოკვათაფუთ მოჭკირ შარა. ოსურქ ქემაკინდუ თოლი კიდობანშე ფარა ეშედენი, მარა მუს თუთამაცენდ თე მუში ცაზაყინ, თეშა გვალო ვაჩინ გურქ. ფარამო კვათხოზენი, მეჩამა ქაოდდა მუს აწვალეფუა თეშმას იშენით ვაწვალეფულ კოც.

ბათლომე მიშე გური ჭვილო დო მეფურცქინუნდ შარა-შარას. ტყაში პიც მინჯენი, შქა შარას ქომირ მუღგარენი მეკირილი გილაძენი. იშო-აში გიჯინ, მარა სოლეთინი კონიში სისანდობა ვართ. დიდ აკანც ვახორანდ მითინი. გეჭოფ თე მუღგარენი, გონწყ გოსქვილი პინტი დო თოლეფც ვადუჯურ: ტყეაინილი ფარა მილნოკირუე დინახალე. სისმარო ვორექიაო, იფირქ ართი შვანც დო მანგარო ქიმიწკიტონუ ღვანწკიშა, მარა მუქ ოკო ითირკო, ცხადი ორდ ორფელი.

ეუღეში დორთელი ისიდორეს ოსურქ უწუ: დოო ვარია ქოუწვი, გური გამკუცოთი დო უკული ფარამო კვათხოზი ოკვათაფუთუნ, თენა მუ ორდუა. მესხება გოკოდუადა თაქ ვარდუნდუაო, ამარი. ეჯგუა გაჭირებას, მესხება ვარ, გვალო აწუქენსია ფარას ჯგირი კონი მუში მაცალეს.

ისიდორექ ეგებურც

ქემშადოხო დო ჭახანც მუთუნი ვათქუ.

– მივესხიკონი ვაგინეფუა ბათლომეს თეშმა ფარა დო გემწარეზბულუა ორჩინელც, – უწუ გითოღუნელო ისიდორექ, – ვანიქიკონი ხოლო უფრაში ოფუაფუდუა: მონათ გინმართუდუა დო მივოდინუნდია მაცალეს. ვარა, მუ გემო უღუნია ნანუქები ეუღეში რინას. ასე, შარას გილახვილაფირი ფარას ღორონთიში ჭყოლოფათ მირჩინანცია ბათლომე დო ხვამა-წირუათ გასურენცია მუში დლაღეფც.

ოლორონთე კონი ვადუჯურც თე ამბეს. ვარა მუჭო ოკო დეჯურას, მუქამცეთ თის ოცად, სოდელიშის მუკაბინანც, თევერ არგუნი მუკონწყასენი, მარა ორდეს ისიდორეჯგუა კონეფი. თინეფი ვარდესკონი, ამდღარი დღაშა ვამართედ თე ქიანას.

მარბალიში

ხოჯი

კეისარქ გინოტყვიდ სამარგალოში ეჭყვადუა დო მალარაც ტკუტკარი მალიმორეფი დო მანჯღვერო ქაწუჯუნუ მუში სქუა, სახელო ვათანძარა. დიდი ლმა ორდ სამარგალოს, მარა ნტერეფი ვითშა უმოსი ორდეს დო მარგალეფქ დიკინეს გვალეფიში განშე. ვათანძარაქ ქიმიაცუნ ვათანძარული საქმეს: გეგნოტ მუხურეფი დო ქაწირაც უმინჯურო დორტებული ორინჯი. შქაონდღეში გურც მაშქირენ ვათანძარას დო ზოჯ: გეიშავორითია ჩქიმო ართი ხოჯი ჯოგიშე დო გომიტყაბარეთია. მეთოდეს დუდი გვანილი ხოც დო ბორკით ქითაბუნეს ცხიმურიში ნოცელას ოტყაბარალო. ცანდირ ხამუთ გუცხანტეს ქვარა დო ქიდიჭყეს ტყარაბუა. ვალიში მამალას გამკანწკეს ტყეზი. უჯინედ შორშე დუდი კვათიდ დო გორცაბარელი ხოც ვათანძარა დო იჩიებუდე: ათე დუდი მეკვათილი ხოჯი დო სამარგალო ართენი რენანია ამდღა. ტყეების გამკონწყენთენი, დობჭკირენთია თია-თიათ, ქენეორდუანთია ჩუანც ოხაშალო დო ობჭკუმუნთია ედომშამო.

მუჭოთ ვიწითენი, ტყაბარუა გასურეს. ასე ბორკეფი ორდ ორცხუას გინანწყემალი. – ათე ბორკეფც მა ქიმეოტკირანქია, – თქუ ვათანძარაქ დო ხამ ცაიწუდ მატყაბარაღე. ქიმერო ხოლოშა დო ორცხუას ქიგუსე კვათირი ხამ გენჭირელო. თი ორცხუას ჯერდვი ვაფოფედ დო ღურელი დო ქიდიჭყევრთუ გორცაბარელი ხოჯქ. მირქუ ბორკი დო თიჯგუა ცონიერო ზეპუ ნოსორც, კიბირეფი ქივიორცხ ვათანძარას. გური წუღირო დიხას ქიგიაგვართ ვათანძარაქ. ქოუციის შქურნაფილი მაცვენჯეთქ. მარა ჭყანაშა ვამაცუნინეს მუთუნი ფერო. უკული, ონჯუა ბორჯის, ძიუთ გაგაეფ თოლეფი, მარა მუში გიკო! – თიჯგუა მეუგამუდ ხოც, კიბირეფწკემა ართო ტვინი ხოლო ქღურღვაფუაფ ვათანძარაშა დო ქღოსქიდ თიქ ვაბორებულო.

ქიმუხუნეს კეისარც კიბირეფი ერდვაფილი დო გაფონებული სქუა დო გეუნწყეს ირფელი, მუჭოთ მოხვადენი.

მინჯე ეგაშა ხე კეისარქ. მუშე ვადუზუკოლია მარგალეფიში ამბე. ართენი რენანია თინეფი დო თინეფიში ხოჯეფი. ბრელშა მეტკვათითია დუდი, მარა

ვამაცვილესია იშენით, თიშენი ნამდა ამდღა ხოლო ვაუნქუნია კოც, ღურას მერნეღეფი სო ინიტეობინუნა შურცენი.

ბიორბი სიჭინავა,

ღვთაებრივი სამება

ვითარ წყვილი შენაკადი მარად ტკბილსააშური – დედა-ქართულს უერთდება მეგრული და სვანური. რითაც მძლავრობს დედა ენა მორტყმით მოედინება – ჩვენი ქვეყნის სიამაფე, ჩვენი სახელ-დიდება. უძვეველი დედა-ციხე – როგორც სულის სამეფო მეგრულ-სვანურ-ქართული – დედაებრივი სამება. სამეფული სამუდამოდ ერთმანეთის ერთგული, მანგი მრავალხმიანი ქართულ-სვანურ-მეგრული.

მ. ბრიბოლია

ჩქიმი ჭიჭე

სამარბალო

ირ ქიანა გიგორდასუ, მარა რშუდას სი მიქ რდუნი, ვეშეოტყორდას დიდა ნანას მუ ნინაშა გიბირდუნი.

საქორთუოშ არაბა კუნთხუს სასოროფოთ გუნჯი გური, მარა ვეშეოტყორდილა სქანი ნინა მარგალური.

ფჩირთუქჟუდა მამატიით დო ქოგიწინთ მართალს გვალო: მა არაბაშა ქომისხუნუ ჩქიმი ჭიჭე სამარგალო. ვაშუსტ ნაღარაია

* * *

არაბაშ უმოს უბედური, ამდღა იშენთ მარგალი რე, გიფურტებ და კედება გული, გირჩქილექ დო მანგარინე.

გავმაგინუ მავშალია ვის უხმობს და ვისთვის გალობს, დაღლილი და დამწვრალია ჩქიმი სქეამი სამარგალო.

ლაზი რე დო, ჭანი რე დო, არძო ართო მარგალი რე, ჭირში ვინ გყავს საიმედოდ? რხინს ირკონი მანგარი რე...

მუშ დუდიში უბედური ამდღა იშენთ მარგალი რე, გიფურტებ და კედება გული, გიჯინექ დო მანგარინე.

ვანტანბ ხარჩილავა

* * *

ამერსა და იმერს გამოარჩევ განა? მთაშია თუ ბარში – სამოთხეებს განან.

შენ სულ ჩურჩული ხარ, სულ კივილი თანაც, შენ არავის გაგხარ, სულ არავის, ნანა. მოდგმას ამორბალთა და მგელკაცთა მოდგმას, ასე უნაზესი და ღვთიური მოთქმა?

გლოვაა თუ ლხინი, ვინ თქვას შენისთანა, შენ სხვა ტკივილი ხარ, სხვა სიცოცხლე, ნანა...

შოთა ნოშინანიძე, "სიმაღლა სამეგრელოში"

თურმე ძველისძველად მითაჟამიდელ, უხმოვრობის დროინდელ კოლხეთში, გვიმრის გიგანტი ხეები ხარობდნენ, რომლებიც დროთა მსვლელობაში, ჯამთა ტრიალში ნელ-ნელა გადაჯიშდნენ, გადაშენდნენ, გაგვიმრუტდნენ და აწ ცველითაც ითიბება.

კოლხური მითოლოგიიდან

ბვიმარა

ოხვამური ჯა რდი, მარა დეჩიხო, გვიმარა? ვეგლეგარა ირითოთი თუთა დო თი მარა ოხვამურ ჯა რდი, მარა დეჩიხო, გვიმარა?! ჩელაია ნირსი ცაშე მირავალუ, გოკურცხია, დიდა ინგირ გირაქვალუ, გოლუაფირო, გოლუაფირო, ირო ვალუ.

კუნჩეფიშა წყურგილეფი ქუ-მოიღვალუ, ოხვამურ ჯა რდი, მარა დეჩიხო, გვიმარა?! მუშური ტყების გეჭარულუ სქანინაშა, მუჭო ოკო ონდღულესკო ფულანდი! ითამ კუნჩხი გეიდგუმუდკო ტინტილაშა, ეკორჩვილი გილეში დო ქულანდი!

მუშური ტყების გეჭარულუ სქანობურლო ორქო ქეიშაშ კორობუაშ წესეფი, გიკურცხინე, გიკურცხინე, გოლუაფირო, სი მუნაფას გიწილოხუნს მეფესი!

ოხვამური ჯა რდი, მარა დეჩიხო, გვიმარა?! ბირგულ მუშენ გიდირკუ, კოლხურ ბირაშ მარჩქილეს? ქარწყექ – ჰავაქ ქიდირქუ, ფსუა გეკოვარჩხილექ! ქიგიშინი ხოლო, რე მუმულიშ იონი, მობაღუნა ქიონი, უხისხირე, გვიმარა! ნჯყოლირ გური მუჭო ვემკისქილაღე, ღურა თელათ მუჭო ვემკიზობლატქ, კოლხიდაშე ლანდი ქუ-დოსქილაღე, უხისხირე, გვიმარა! ჩელაია ნირსი ცაშე მირავალუ, გოკურცხია, დიდა ინგირ გირაქვალუ, გოლუაფირო, გოლუაფირო, ირო ვალუ.

კუნჩეფიშა წყურგილეფი ქუმოიღვალუ. ოხვამური ჯა რდი, მარა დეჩიხო, გვიმარა? გიკურცხინე, გოლუაფირო, ვარა გიმორჯგინანა! ქიგიშინი თი მარა, ქარწყექ მუსხის გიდვარა, გემწოლირთი, გემწოფენდი, გემწოსოფი, გვიმარა! ბუში ოტოზაია * * *

„სამეგრელოს მთელი ისტორიის მანძილზე, საქართველოში მხოლოდ და მხოლოდ გამაერთიანებელი ფუნქციის შესრულება ეკისრა. მეტიც, ისტორიაში ჩახედულმა ადამიანმა იცის, რომ საქართველოს დაქუცმაცების პე-

რიოდში არსებობდნენ კახეთის, ქართლის, იმერეთის სამეფოები, მაგრამ სრული პოლიტიკური დამოუკიდებლობის მიუხედავად, დიანებს არასოდეს უცდიათ სამეგრელოს სამეფოდ გამოცხადება. იმდენად ძლიერი იყო ყოველთვის მეგრულ საზოგადოებაში ერთიანი ქართული სახელმწიფოებრიობისაკენ ლტოლვა“.

* * *

„ნებისმიერი ნორმალური ქართველი უნდა ამაცოდეს იმით, რომ არსებობს უმდიდრესი ფენომენი – ქართველური ენობრივი კულტურა, რომელიც მოიცავს თვით ქართულ, მეგრულ და სვანურ ენობრივ კულტურებს“.

ალექსანდრე ჭაჭია, პოლიტოლოგი, სახალხო მოძრაობა „სამეგრელო“ თავმჯდომარე

საქართველოს სიძლიერე სწორედ მის ტომთა ცოცხალ თავისებურებაშია. მე იმის მომხრე ვიქნებოდი მწერლობა აყვავებულიყო მეგრულად. ქართული მწერლობა ამით არას დაკარგავს, კიდევაც მოიგებს.

ბრიბოლ რობაძემ

ის კი არაა სირცხვილი, რომ მეგრულად საუბრობენ, არამედ ის, რომ დანარჩენ ქართველებს არ გვესმის მეგრული.

აკაკი შანიძე

სამეგრელო არის ქუჯი ვერსიელის სიბრძნე, გიორგი ჭყონდიდელის მწიგნობრობა, ცოტნე დადიანის რაინდობა, კონსტანტინე გამსახურდიას ეროვნული სულისკვეთება, იოსებ ჭორბანიას კეთილმოყვარეობა, ჟიული შარტავასა და სხვა მრავალთა გმირობა და ზნეობა.

შოთა ნოშინანიძე

ქართველებს ენათმეცნიერები სამ უმოავრეს შტოდ ყოფენ: ერთ შტოს ქართულად მოსაუბრენი შეადგენენ (ქართლელნი, კახელნი, ფშაბ-ხევსურნი, მესხები, აწინდელი იმერლები და გურულები), მეორეს იბერიელნი ეკუთვნიან ანუ მეგრულ-ლაზ-ჭანები, მესამეს – სვანები.

ივანე ჯავახიშვილი

სამეგრელოს განსაკუთრებული პასუხისმგებლობა აკისრია, რადგან იგი აფხაზეთის მიმდებარე მხარეა, ამიტომ სწორედ სამეგრელოში უნდა იკისროს მთელი ქართველი ერის გამოვლიანების მისია.

ილია II

დიდა სვანთა როლი საქართველოს პოლიტიკურ და ისტორიულ შემოქმედებაში, საქართველოს პოლიტიკურ მშენებლობაში.

ნიკო ბერძენიშვილი

გვერდი მოამზადა სახალხო მოძრაობა „სამეგრელო“ მთავარი საბჭოს წევრმა ბატონმა ზაურ ბახარია

დათა ახალაიასა და ლაშა შუშანაშვილის "გულთბილი" შეხვედრა საბერძნეთის ციხეში

"დათა ახალაია არსად გამოცხადებულა. შეიძლება თვითონ მოუვიდა აზრად, რაკი დამიჭირეს, თავშესაფარსაც მოვითხოვე. როცა დაიჭირეს, არც კი იცოდნენ, რომ ის საქართველოში ოდესღაც მაღალჩინოსანი იყო"

პონსტანტინო პარშია, პოლიტიკური გამოცემის რედაქტორი, 2014 წლის მარტი.

"ბაჩო ახალაიას ბრალდებებს მხოლოდ ქურდები უყენებენ, რომლებსაც მასზე შურისძიება სწყურიათ".

როლანდ ახალაია

2014 მარტში, საბერძნეთის საპორტო ქალაქ პატრასში, იტალიაში მიმავალ გემზე ამხელველ ერთ-ერთ მგზავრს ყალბი პასპორტი აღმოაჩნდა. სამართალდამცავებმა ის პოლიციის განყოფილებაში წაიყვანეს. დაკავებული აღმოჩნდა ქართველი ოთარ ურუშაძე. მას ხელთ საეკვოდ დიდი თანხა - 10 000 დოლარი და 20 000 ევრო ჰქონდა. საქმის გარკვევამდე ოთარ ურუშაძე პატრასის ციხეში გადაიყვანეს...

ბერძენი სამართალდამცავებისთვის საქართველოს მოქალაქეების დაკავება მსგავს საქმეებზე იშვიათობა არ არის, ამიტომაც საბერძნეთის ციხეებში მრავლად შეხვედრები ჩვენს თანამემამულეებს... თუმცა, სამართალდამცავები განცვიფრდნენ, როდესაც სალადაფონის ციხეში მიყვანილმა ოთარ ურუშაძემ განაცხადა, რომ ის იყო დათა ახალაია, რომელიც ინტერპოლი კარგა ხანია წითელი ცირკულიარით ეძებს... პატიმარი ციხის სასწრაფოდ დატოვებას და პოლიტიკური თავშესაფრის მძიებელთა დაწესებულებაში გადაყვანას ითხოვდა.

მაღე ამ უცნაური აღიარების და თხოვნის მიზეზიც გაირკვა - ციხეში კონსტიტუციური უსაფრთხოების ყოფილ უფროსს მისი დიდი ხნის მტრები, ქართველი კანონიერი ქურდები დახვდნენ ლაშა შუშანაშვილის თავდაცობით...

მოსალოდნელი ქურდული შურისძიებით შეშინებული ყოფილმა დიდმოხელემ თავდაცვის მიზნით გადაწყვიტა, გაერისკა და ბერძენი სამართალდამცავებისთვის საკუთარი ვინაობა გაემხილა. როგორც ბერძნული მედია ირწმუნება, ახალაიას შიში უსაფუძვლო არ ყოფილა, რადგან კანონიერმა ქურდებმა სამართალდამცავებზე აღრე შეიტყვეს პატრასის გემის მგზავრის ნაძვილი ვინაობა და ციხეში მის დასახვედრად მოემზადნენ - ამისთვის ორმა კრიმინალურმა ავტორიტეტმა ციხეში მოსახვედრად საგანგებოდ ჩაიძინა მსუბუქი დანაშაული.

ეს ნაკლებად სავარაუდოა, რადგან ლაშა შუშანაშვილის წყალობით, საბერძნეთში

ყოფი ქართველი კანონიერი ქურდებისთვის დანაშაულის ჩაუდენლადც ღიაა ყველა ციხის კარი.

შსს კონსტიტუციური უსაფრთხოების დეპარტამენტის ყოფილმა უფროსმა და ქურდული სამყაროს ერთ-ერთმა გავლენიანმა ფიგურამ ლაშა შუშანაშვილმა საბერძნეთის ციხეში შეხვედრამდე სხვადასხვა გზა განვლეს, თუმცა მათი გზები რამდენჯერმე გადაიკვეთა:

პატიმარმა ლაშა შუშანაშვილმა მიშა სააკაშვილის ყურადღება ჯერ კიდევ იუსტიციის მინისტრობისას მიიქცია. მაშინ მას მოახსენეს, რომ "გუბერნსკი" კანონიერმა ქურდმა 49-ე, ე.წ. ქურდულ საკანში ვერორემონტი გააკეთაო (მაშინ ვერორემონტი ჩვენი უცხო ხელი იყო). თბილისში ეს ამბავი დიდსა თუ პატარას პირზე ქეკრა. როგორც ამბობენ, იუსტიციის მინისტრს ქურდული რემონტი არ ჰქონდა მონგელბული და - მის ერთ-ერთ მოადგილეს ციხიდან ლაშა შუშანაშვილმა დაურეკა - როდემდე უნდა ვიჯდე აქ, რადგან არ გირეკავთ, არ ნიშნავს, რომ აქ ყოფნა მსიამოვნებელია(?), - უსაყვედურა. რა თქმა უნდა, მოგვიანებით ხელისუფლებაში მოსულ მიხეილ სააკაშვილს ქურდულ სამყაროსთან გამოცხადებული ომის დროს არც სახლგარეგანეთს თავშეფარებული შუშანაშვილი დაეოწყებია და ყველაწინაირი ხერხით ცდილობდა მის საქართველოში ჩამოხვეანას.

2010 წელს რუსთაველი კანონიერი ქურდი გერმანულმა გამოცემამ, ავსტრიის პოლიციის ანგარიშზე დაურღობით, ქართული ოპოზიციის ხელისშემწყობად და ხელისუფლების დამხობის ერთ-ერთ ორგანიზატორად გამოაცხადა. ვინაიდან საქართველოში ამ ფაქტზე ხელის მოსატყედი არაფერი ჰქონდათ, შუშანაშვილს ქურდული სამყაროს წევრობაში დასდეს ბრალი და ძებნაც გამოაცხადეს. ამასობაში ევროპაში რუსული (ქართული) მაფიის წინააღმდეგ ესპანელმა სამართალდამცავებმა ზედიზედ ჩაატარეს ფართომასშტაბიანი ოპერაციები. დააკავეს რამდენიმე გავლენიანი კრიმინალური ავტორიტეტი, მათ შორის ლაშა შუშანაშვილის ძმა კახა შუშანაშვილიც, თავად ლაშა "რუსთაველი" საბერძნეთს აფარებდა თავს.

ესპანეთის ხელისუფლება დრო და დრო აცხადებდა, "შუშანაშვილის დაკავებას იმიტომ ვერ ვახერხებთ, რომ ბერძნული პოლიცია მოსყიდული ჰყავსო. 2010 წელს ესპანეთის პროკურატურამ ბერძენი კოდექსით ერთობლივი ოპერაციის ჩატარებაზე დათანხმდა. შუშანაშვილი უნდა აეყვანათ ქალაქ თესალონიკის ერთ-ერთ სასტუმროში (ვინაიდან აქ ქართველები მრავლად არიან და ქართველი კანონიერი ქურდების "შტაბბინაც" აქ არის), თუმცა პოლიციელებმა კანონიერი ქურდი წასული დახვდათ. მოგვიანებით ბერძნულ მედიაში გაქურდდა, რომ ქართული მაფიის ბოსს მოსალოდნელ დაკავებაზე ინფორმაცია 800 000 ევრო დაუჯდა.

2012 წლის 20 ივნისს ლაშა

შუშანაშვილი მაინც დააკავეს ათენის მახლობლად, ცნობილი კურორტის ფეშენებელურ სასტუმროში, პირად მცველთან ერთად. მის ექსტრადირებას დაქინებით ითხოვდა ესპანური მხარე, სადაც მას ფულის გათხოვრება და მკვლელობის ორგანიზება ედებოდა ბრალად. ესპანელებს არ ჩამორჩებოდა სააკაშვილის ხელისუფლებაც, თუმცა მოგვიანებით ცნობილი გახდა, რომ კანონიერი ქურდთა ვაჭრობაც კი მიდიოდა - საქართველოში ექსტრადირაციის სანაცვლოდ, პოლიციის მაღალჩინოსნები კანონიერი ქურდს 100 მილიონ დოლარს თხოვდნენ... ლაშა რუსთაველი ქართული ციხისგან თავის დასაღწევად სულ სხვა ხერხს მიმართა: ვინაიდან იმხანად საბერძნეთის ეკონომიკა კოლაფსში იყო, ხელისუფლებას ფინანსური დახმარება შესთავაზა და ქალაქ თესალონიკში ერთი თვის პენსიები დაარბია. როგორც საქმეში ჩახვედრებული აცხადებენ, ამის შემდეგ ხელისუფლებამ უარი უთხრა როგორც ესპანურ, ისე ქართულ მხარეს "ქველმოქმედი პატიმარი" გადაცემაზე. კანონიერი ქურდი მეორე წელია, სასჯელს ბერძნულ ციხეში იხდის და ამბობენ, თავს ძალიან კომფორტულად გრძობს. თუმცა როგორც მისი გარემოცვა ირწმუნება, დათა ახალაიას ბერძნულ ციხეში გამონენა მისთვისაც მოულოდნელობა იყო.

2004 წელს "გარბების რეგულაციით" ხელისუფლებაში მოსულმა მიხეილ სააკაშვილმა საქართველოში ორგანიზებულ დანაშაულს - ქურდულ სამყაროს - სამკედრო-სასიცოცხლო ბრძოლა გამოუცხადა და ქართველ კანონიერ ქურდებსაც ნადირობა დაიწყო. ქურდებთან ბრძოლაში განსაკუთრებით ძმები ახალაიები მარჯვობდნენ, სასჯელადსრულების დეპარტამენტის უფროსი ბაჩანა ახალაია ცდილობდა, ქურდული სამყაროსთვის ხელიდან გამოეცადა მისი უკანასკნელი ბასტიონი - ციხე-კოლონიები. საქმე იქამდე მივიდა, რომ ზოგიერთი კრიმინალური ავტორიტეტი პირად საუბარში ხშირად ამბობდა, ქურდულ სამყაროს "შხედრონის" შემდეგ ახალაიებზე დიდი მტერი არ ჰყოლიაო.

2006 წლის 26 მარტს ციხის რესპუბლიკურ საავადმყოფოში ბაჩო ახალაიას მორიგი სადამსჯელო რეიდი (როგორც გამოძიებით გაირკვა, ის სასჯელადსრულების დეპარტამენტის დაგეგმილი პროოკაცია იყო) კანონიერი ქურდების - მალხაზ ზედელაშვილის, პლატონ მაშარაშვილის, ნიკოლოზ მახარაძის, კრიმინალური ავტორიტეტების - ზურაბ ვიბლიანის, გიორგი ავალიანის და ლევან ცინდელიანის ცემით დაიწყო, რასაც "გუბერნსკსა" და სხვა კოლონიებში პატიმართა ბუნტი მოჰყვა. სისხლში ჩახშობილი ციხის ბუნტის შემდეგ ყველასთვის ნათელი გახდა, რომ ქურდული სამყარო ახალაიებს 26-27 მარტის პროოკაციას, რომელიც მათ კანონიერი ქურდის (პლატონ მაშარაშვილი) ხელთ მოაწყვეს, არ აპატიებდა. 2012 წლის აგვისტოში ლაფანყურის სპეცოპერაციის შემდეგ, ახალაიებს ახალი მტერი გამოუჩნდათ - ჩენჩები, რომლებიც

დრო და დრო მუქარის წერილებში ახალაიებს ასხენებდნენ, რომ ლაფანყურში დახოცილი ჩენჩების სისხლს არავის შეარჩენდნენ. პირველი ოქტომბრის საპარლამენტო არჩევნების შემდეგ ახალაიებმა საქართველო დატოვეს. მოგვიანებით ბაჩო ახალაია საქართველოში დაბრუნდა. როდესაც ახალაია ხელისუფლებამ გადაწყვიტა ბაჩო ახალაია უამრავი ნადენილი დანაშაულის გამო განსასჯელის სკამზე დაესვა, ქურდულმა სამყარომ მისი არსებობის ისტორიაში უპრეცედენტო გადაწყვეტილება მიიღო და ე.წ. ციხის ბუნტის ბაჩო ახალაიას წინააღმდეგ ექვსმა კანონიერმა ქურდმა ჩვენება მისცა.

მისგან განსხვავებით, დათა ახალაია საქართველოში არ დაბრუნებულა. თუმცა, შიგადაშიგ მოციალური ქსელებით ავრცელებდა წერილებს. ერთ-ერთ ასეთ წერილში ყველა უბედურების სათავედ ვანო მერაბიშვილს ასახელებდა. მაშინ აქტიურად ალაპარაკდნენ დათა ახალაიას და ახალი ხელისუფლების გარიგებაზე, მაგრამ რამდენიმე დღის შემდეგ დათა ახალაიამ განაცხადა, რომ მისი სახელით გავრცელებული წერილი სინამდვილეში მისი არ იყო და აუცილებლად დაბრუნდებოდა საქართველოში ყველა კითხვაზე პასუხის გასაცემად, თუმცა, ამის ნაცვლად, როგორც ამბობენ, დეპარტამენტის თურქეთში მეგობარ ქართველსა და სოლო თოფურიძესთან ერთად ღამის ბარებში იქცეოდა თავს. გავრცელებული ინფორმაციით, ბოლო დროს მისი თურქეთში დარჩენა უსაფრთხო აღარ იყო, რადგან კავკასიის ემირატის წარმომადგენლები უთავალთვალებდნენ... ადამიანების წამებისა და თავისუფლების უკანონო აღკვეთაში ბრალდებული დათა ახალაია როდის მოხვდა საბერძნეთში ან რატომ მიდიოდა იტალიაში, არავინ იცის, თუმცა მისი დაკავების ოფიციალური გამოცხადებას (ეს 24 აპრილს მოხდა) წინ ერთი საინტერესო ფაქტი უსწრებდა: ქართულ მედიაში გაიქურდა ინფორმაცია, რომ 23 აპრილს საბერძნეთში იმყოფებოდა საგარეო საქმეთა მინისტრი მაია ფანჯიკიძე. არ არის გამორიცხული, საქართველოს საგარეო უწყების ხელმძღვანელის მოულოდნელი ვიზიტი დათა ახალაიას დაკავებას უკავშირდებოდეს.

შსს ყოფილი მაღალჩინოსანი პოლიტიკური თავშესაფრის მოლოდინში სპეციალურ დაწესებულებაში იმყოფებოდა. საბერძნეთში მისი მამა, როლანდ ახალაია და ადვოკატი ირაკლი ზაქარეშვილი. არაფინ იცის, რამდენად არის დაცული დაკავებული ქურდული შურისძიებისგან. საზოგადოებას კარგად ახსოვს, საბერძნეთში, საექსტრადაციო საპრობილემო, ძველი "ცოდვებისთვის" როგორ უმოწყალოდ სცემს იუსტიციის სამინისტროს ყოფილი გენერალური ინსპექციის უფროსი დავით ჩხიტუნიძე...

ნ. გუზუაბაძე ინტერნეტსაიტი "ამბები.გე"

"უხუცესებმა სისხლის აღების გადაწყვეტილება მიიღეს!" - რას შეიძლება ველოდეთ ლაფანყურის სამცოპერაციის გამო

"ლოპოტის სპეცოპერაციის საკითხი არაერთხელ დასმულა უხუცესთა საბჭოს წინაშე - როგორც პანკისის ხეობაში, ასევე ემიგრაციაში მყოფი უხუცესები წინაშე - დღემდე ყველა ერთ აზრზე იყო - ისინი პატივს სცემდნენ ქართულ სახელმწიფოსს, მის ხელისუფლებასა და დამნაშავეთა დასჯა მათ მიანდეს. დღემდე ყველა ელოდა გამოძიების შედეგებს და იმედიც ჰქონდათ, რადგან პირადად ბიძინა ივანიშვილის დაპირება იყო, რომ ლაფანყურის სპეცოპერაციაში დამნაშავე პირები აუცილებლად დაისჯებოდნენ. პრესით თუ ტელევიზიით მიმდინარე მიდროდა საუბარი ლაფანყურის გამოძიების მემდინარეობაზე. მაგრამ ახლა რა ხდება? ლაფანყურის სპეცოპერაციას აღარავინ ასხენებს, მით უმეტეს, არავინ საუბრობს გამოძიებაზე და დამნაშავეთა დასჯაზე. ყველა მიხვდა და პირველ რიგში უხუცესები, რომ არც მთავრობა და სამართალდამცავი ორგანოები არაფრის გამკეთებელნი არ არიან", - აცხადებს იქქერის მთავრობის წარმომადგენელი მათე ციხესაშვილი გაზეთ "ასპაზალ-დსაპალისტის" მიცემულ ინტერვიუში, სათაურით "მათე ციხესაშვილი: შუშანაშვილის სისხლის აღების გადაწყვეტილება მიიღეს!"

"ქისტები უკვე რამდენი ხანია ამ საკითხზე ხმას აღარ იღებენ - მათ თქვეს, რომ აღარ ილაპარაკებენ. მაშინ ისმის კითხვა - რას გააკეთებენ? უხუცესებმა უკვე გააკეთეს დასკვნა - დაუწერელი კანონი დაწერილზე ძლიერია და უკვე მოქმედება საჭირო. სისხლის აღების

საკითხი დადგა და ეს გარდაუვალია. ეს საკითხი უკვე დააყენეს. - გადაწყდა, რომ ამის შემდეგ უკვე აღარ მიმართავენ პროკურატურას და გამოძიებას დამნაშავეთა დასჯის მოთხოვნით - სამართალს თავად აღასრულებენ. ამის მოლოდინი ხელისუფლებას უნდა ჰქონოდა. ჩვენთვის ერთადერთი სამართალი სისხლის აღებაა! ამის მიუხედავად წავედით ამაზე და სახელმწიფოს, პროკურატურას მივეცით საშუალება, დამნაშავეები დაესაჯა. რა მივიღეთ? ლაფანყურის ტრაგედიისთვის სასჯელს ვინ იხდის? მხოლოდ ახალაია ზის ციხეში და ისიც სხვა ბრალდებით! აი, ამიტომ მიიღეს უხუცესებმა გადაწყვეტილება - სისხლი უნდა აიღონ!", - აღნიშნავს გამოცემის კორესპონდენტთან საუბრისას მათე ციხესაშვილი.

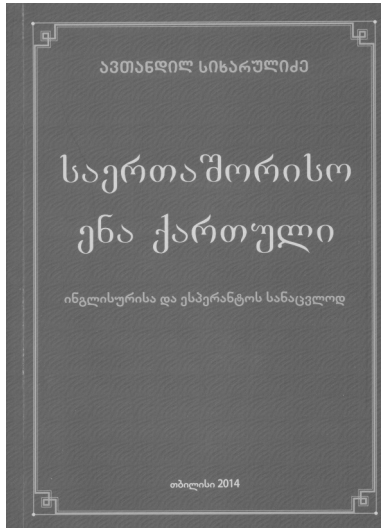
"პატიება ხდება მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ უხუცესები იტყვიან ვაპატიოთო. საქმე ისაა, რომ არა მარტო ქისტების ამოხოცვას ეხება საქმე, არამედ მათი ცხედრების შეურაცხყოფას. წესის მიხედვით დაკრძალვის უფლებაც არ მისცეს ოჯახებს, რაც ქისტისთვის ყველაზე დიდი ტრაგედიაა. გათხრილი საფლავები 4 დღის განმავლობაში ცარიელი იყო. ამის პატივად გაუჭირდებოდა ქისტებს, უფრო სწორად ეს არ მოხდება. სისხლის აღების პროცესი დაწყებულია. ისინი არავის შეუთანხმდებიან და გარდაცვლილთა ახალგაზრდა ნათესავები თავიანთ საქმეს გააკეთებენ. ბაჩო ახალაიამ, რომელიც ციხეში დიდ გულზეა, იცის, რომ ყველაზე მეტად ახლა აწყობს იქ ყოფნა. მისი პირველი მოადგილე ლორთქიფანიძე კი

ავიდა პანკისის ხეობაში და შეხვდა უხუცესებს - მათ წინაშე პასუხისმგებლობის მოხსნა უნდოდა და ასეთი რამ უთხრა - ვხვდებით ბაჩო ახალაიას ცეცხლი არ გაეხსნა, მაგრამ შეჩერება ვერ შეგეძლია, მაგრამ ამით არაფერი შეცვლილა - ის ისეთივე დამნაშავეა, როგორც ახალაია", - განაგრძობს რესპონდენტი.

"რაც შეეხებათ სააკაშვილსა და მერაბიშვილს, პირველ პირებს, რომელთა ნებისა და ბრძანების გარეშე ეს მასშტაბური ხოცვა-ჟლეტა ვერ მოხდებოდა, მათ ქისტების შურისძიება არ დასჭირდებოდა - ის კონკრეტული შემსრულებლები მათე ისეთ დღეში ჩაცვივდებიან, რომ სააკაშვილსა და მერაბიშვილს თავად მოსოხოვენ პასუხს, ამ მკვლელობაში რომ გარეყოს", - დასძენს მათე ციხესაშვილი და შეკითხვას - "ბატონო მათე, ხელისუფლებას აღარ აქვს დრო, რომ საქმე გამოიძიოს?" - პასუხობს:

"დრო ამოწურა ჯერ კიდევ მაშინ, როცა ივანიშვილმა პოლიტიკიდან წასვლის შესახებ გააკეთა განცხადება. არადა, ხალხმა მას დაუჯერა. ვიდრე ხელისუფლებაში მოვიდოდა, წინასაარჩევნო კამპანიის დროს თელავშიც და ახმეტაშიც გააკეთა განცხადება, რომ ლაფანყურის სპეცოპერაციის გამოძიება იქნებოდა პირველი საქმე, რომელსაც ხელს მოჰკიდებდა. რაც მოხდა, ყველამ ვნახეთ, შესაბამისად, უხუცესებმა განაცხადეს, აღარ გვაინტერესებს გამოძიება, რა უნდა გაკეთდეს, ჩვენ ვიცითო. უხუცესები სისხლის აღებაზე უკან აღარ დაიხვეწენ. ეს საბოლოო გადაწყვეტილებაა!"

ყველა ქართული ოჯახის სამაგიდო წიგნი

“შენ უკვდავების ჩამონადენი, მშენიერებაც ხომ შენით ითქვა; დიდება შენდა, ჩემო ნათელი ქართულო სიტყვა, ქართულო სიტყვა!”
ბიორბი ლაონიძე

დაიბეჭდა ბატონ ავთანდილ სიხარულიძის წიგნი **“საერთაშორისო ენა ქართული”**. ამ წიგნს მე ვუწოდებდი ქართული ენისა და ქართული დამწერლობის პიმნს. ავტორმა დიდი შრომის ფასად თავი მოუყარა წმინდანთა, მსოფლიოში აღიარებულ ენათმეცნიერთა, ფილოსოფოსთა, ისტორიკოსთა, შემოქმედთა, უფილოსოფოთა, მწერალთა, მცნიერულად დასაბუთებულ მსჯელობებსა და დასკვნებს არა მხოლოდ ქართული ენის შესახებ, არამედ ქართველური მოდემის, კოლხი-ბერთა დამსახურებას საკაცობრიო ცივილიზაციის აკვნის დარწმუნებას

და მის შემდგომ განვითარებაში. როცა დღეს საქართველოს ასე უჭირს, როცა ეროვნულ ნიჰილიზმს, მავანთა მიერ ქართული კულტურის, ტრადიციების, ცხოვრების წესის დაკნინება-გაბიაბრუებას, ისტორიის დაფიქვება-გაყალბებას დიდი ყავლი მიეცა, ვფიქრობ ავთანდილ სიხარულიძის ნაშრომი ნამდვილად დიდ როლს შეასრულებს ქართველთა გამოფხიზლებაში, ეროვნული ღირსების აღორძინებაში, სხვათა წამხედურობის დაძლევაში... როცა დღეს მავანნი ასე თავგამოდებით ცდილობენ ინგლისური ენის სახელმწიფო ენად გამოცხადებას, ინგლისური ენის მშობლიურ ენად გამოცხადებას, ამ წიგნის მკითხველი აუცილებლად დარწმუნდება ინგლისური ენის არასრულფასოვნებაში, ქართული ენისა და დამწერლობის უდიდეს უპირატესობაში. როცა დღეს ქართველი მეცნიერების უმრავლესობას პირში წყალი აქვს ჩაგუბებული და ხმას არ იმადლებს ჩვენი ისტორიის გამყალბებულთა და ფალსიფიკატორთა წინააღმდეგ, მათ დასახასიათებლად და გამოსაფხიზლებლად ავთანდილ სიხარულიძეს მოაქვს ვაჟა-ფშაველას სიტყვები: **“რცხვენიათ კარგის თქმა საქართველოზე მთავე პატრიოტები არავენ დაგვიბახოსო, ეს ვაჟაკობად მიაჩნიათ. იმას როდისღა ფიქრობენ, რომ სირცხვილი ის კი არ არის, თავის დიდება აღიფო, თავიანი სცე, არამედ ისაა სირცხვილი, ეს დიდება მადლიდან დაბლა ჩამოაგდო ლაფში და ფეხით გათელი, ვერ გაჰბედო თქვა სიმართლე”**. კეთილხელობა ამ სიტყვებს და

გული მიკვნესის: ვაი, რომ დღესაც ეს ზნე გვეჭირს! ავთანდილ სიხარულიძე ზღვა ლიტერატურასთან ერთად ძალიან ხშირად მიუთითებს გაზეთ **“ილორში”** გამოქვეყნებულ მასალებს და მათ ავტორებს: კლიმენტი შელიას, მამანტი და ცირა ძაძაძის, კუკური ფიფიას, ანზორ შონიას... კატეგორიულად მოითხოვს უქველესი მეგრული და სვანური სკოლებში სწავლებას, მათ მეცნიერულად შესწავლას, რადგან როგორც თავად აღნიშნავს, ქართველური ენების საშუალებით შეიძლება ბურუსით მოცული მრავალი ისტორიული მოვლენის ობიექტური მიზეზების მოძიება, მაგალითად როგორცაა ზღვაში ჩადიებული ატლანტიდა და ამერიკის კონტინენტზე მათს ტომში ცივილიზაციის ჩასახვა. **“აი, რისთვისაა საჭირო მეგრული და სვანური ენების ცოდნა, ქართულთან ერთად! ქართული, მეგრული და სვანური ერთ მსოფლიო ცივილიზაციის ოქროს გასაღებია!”** - ასევე ბატონი ავთანდილ სიხარულიძე. გამოვხატულია ის ფაქტი, რომ კულტურის სამინისტრომ თარგმან და ლონდონის წიგნის ბაზრობაზე გაუშვა დიქსიონარები, ბურჟუაზიების, ქარუმიძეების და სხვათა ბილწინტეგობა, ანტიკულტურა, ავადმყოფთა სექსუალური ბოდიშები... იმედი მაქვს გამოჩნდება ქართველი ქველმოქმედი ბიზნესმენი, რომელიც ამ წიგნს დიდი ტიარით გამოცემას, მის თარგმანსა და უცხოეთში გავრცელებას დააფინანსებს. ჩვენი ისტორია მარტო ორიენ-

ტალისტებმა და ქართველოლოგებმა კი არ უნდა იცოდნენ, არამედ წიგნის რიგითმა უცხოელმა მკითხველმაც. **თენგიზ კუბლაშვილი**
გაზეთ **“ილორისაბან”**: **ესარგებლობთ შემთხვევით და აქვე გაქვეყნებთ ლექსს, რომელიც ბატონმა თენგიზმა დაბადების დღეზე მიუძღვნა საჩუქრად თავის შვილის-შვილს ალექსანდრე ჯანაშია-იშვილს:**
კვლავ გრიგალების ქროლვა და თარეშობა ქარის, კვლავ დამიზნებით სროლა მოყვასის თვალთა შორის, კვლავ ხელკეტებით ხელში მანქურთთა განლაგება, კვლავ მანიაკის თინით ძმის სისხლის გაღაღება!
ასეთი იყო დილა, რომ შეეგება სანდროს, იმ წელს, ოთხმოცდაათოთხმეტს, ოცდაექვს მისს, ამ დროს. ასეთი იყო დილა და სიხარულით თრობა. ოცდაექვს მისს დედამ მამულისათვის გშობა!
გახსოვდეს გყავდა პაპა და მეგობრები მისი, სამშობლოსათვის მეგრძოლთ არა უნდოდათ სხვისი. გახსოვდეს, ჩემო ბიჭო, ხმაღს რომ გალესავ როცა, შენ დაგიფარავს მარად წმინდა გიორგის ლოცვა!
თენგიზ კუბლაშვილი

ჰოეზიის კუთხე

მამული, ენა, სარწმუნოება!

ჩვენთა წინაპართ, ქართულ მიწა-წყლის მტერი-მომხდურის შესწინებოლა, მაშინ ტიტანი - მეფე დაეთით და არც თამარი გვეყოლებოდა.

რომ არ დაეცვათ სისხლში გამჯდარი: **“მამული, ენა, სარწმუნოება”**, წმინდანი ქალი, ივერთ ასული არც ქეთევანი არ იქნებოდა.

ქართულსა ჯიშსა და ქართულ ჯილაგს გმირების ბუდე რომ არ ჰქონოდა. ბერი თევდორე, **“პატარა კახი”**, არც არაგველნი გვეყოლებოდა.

რომ არ დაეცვათ ქართული მიწა, დღეს საქართველოც არ იქნებოდა, არც არა ცხრა ძმა ხერხეულიძე ცოტნეს გმირობაც არ იქნებოდა!

იური კაკაბაძე

კეისარიშ კეისარს

ბოლო ხანაფს ბრელქ ღურ ოთხორუს დინოსვანჯუ. ვეგებათ თიქ დოღურუ დო დიდ ოთახუს სვანჯუ.

ოთხორუშა მეჯურს, კათა ჯვირ დო კათა ფურ, მარა სხუნირ ცაშა ურს; დო აუხეფ ჯოჯოხის ფუნს.

ჩილათირ ჩქინ კათაშ თურ, გეაშ დიხას ამოკენს. დიხას ითას ანდა ფურ... ნამუთ რინას აცოდენს.

რღუაფირ რე ეინაშ წეს: კეისარიშ კეისარს. დინუას თე გონოწესქ ვე მეგზათ ჩქინ ჯვირ ქარს!

ვებჭუილიღუათ ხორონტ, თიშ ელეა დო თიშ მარდ! რინს გაანათენს ხორონ, მუჭოთ ვორეთ რწმუნათ ნარდ.

გელხაზ ბრიბოლია, აბაშა

“გილოცავთ” ბიბანტი პოლიტიკოსების შემოგრაბნებს!

როგორ ყველა გაჩუმებულ-გატრუნულია ამ ე.წ. ახალი საკადრო ცვლილებების მოლოდინით. მართალია კულუარებში კი არ ცხრება მარჩიელობა-მჩიბობა, მაგრამ მგონი **“გულთმისნება”** მაინც გამოიხატეს მომავალი პრემიერისა და შს მინისტრის ვინაობა... ასევე სხვა საკადრო ცვლილებებისა და განსაკუთრებით თბილისის მერის ვინაობაც მალე გახდება ცნობილი შპს და კორპორაცია **“საქართველოში”**. რა ბედნიერებაა, ამ გიგანტების პოლიტიკაში მალე **“გაიანსდება”** გიგანტი პოლიტიკოსების ვინაობა და საქართველო შევა პოსტინდუსტრიული განვითარების ფაზაში: დირსეული, პროფესიონალი და ნამდვილი განათლების მატარებელი საამაყო მამული-შვილები თვისობრივად ახალი ტერორის წინაშე წარსდგებიან (მართალია ისე ლამაზად და ფარულად განხორციელდება ეს, რომ ძალიან გაუჭრდება ვინმეს ამაში ვკვის შეტანაც კი...), ეკონომიკური მკვლელის პროგრამა დღით-დღე სულ უფრო გაიდგამს ფეხებს საქართველოში და მის თითოეულ მონა-მაცხოვრებელს სულ უფრო მოუჭერს ყულფი კისერზე და უფრო დააჩოქებს მას (ავტო უკვე გუშინ მოსულმა ხელისუფლებამ ახალი ვალები აიღო მსოფლიო ბანკიდან, მიღის მოლაპარაკებები რეკონსტრუქციისა და განვითარების მსოფლიო მნიშვნელობის ბანკ-კრედიტორთან და ა.შ. და ა.შ. იხრდება მილიარდობით ჩვენი საგარეო ვალები... უკვე 14 მილიარდამდე...); უმუშევრობა კიდევ გაიზრდება, რეალური წარმოების და ეკონომიკის განვითარება არ განხორციელდება... ჩვენი მემკვიდრე თაობისთვის

დამანგრეველი განათლების სისტემა კიდევ უფრო დაიხვეწება მათი ნათელი ცნობიერების დასახშობად (იმედია 13-წლიან განათლებას არ დაამკვიდრებენ სკოლებში...); ადგილობრივი თვითმმართველობის ე.წ. რეფორმით შევარდნაძისეულ ეპოქაში დაწვებულ სოფლების სიკვდილს **“დირსეულად”** დაასრულებენ (საბოლოოდ მისიკვდილებენ ქართულ სოფლებს, რითაც მოკვდება საქართველოში ქართულ ფილოსოფიაზე დაფუძნებული ჩვენი საამაყო ღირებულებები და ფასეულობები...); პოლიტიკაში მოსვლის სურვილს ჩაუკლავენ ყველა დარჩენილ ჭკუათმყოფელ ადამიანს და ყველაფერი გახდება საათის მექანიზმივით აწიკვიკებული ასეულათასობით გაღატაკებულ-დანმორებულ-გამავლტყავებულ ქართველების უბედურებისა და ტანჯვის ხარჯზე! დიას, მათ ხარჯზე ახალი მილიონერები და მილიარდები აღმოცენდებიან! ასეთია მეგობრებო ველური კაპიტალიზმისა და ახალი მსოფლიო წესრიგის ანატომია... ხო, კინაღამ გამომჩნა: კოპაბიტაცია ნამდვილად დასრულდება, ანუ ოცნებისტები და ნაცები მალე ქორწილს გადაიხდიან და ამიერიდან არავინ დაისჯება, ხოლო ათეულ და ასეულ ათასობით სიმართლისა და სამართლის მაძიებელ ადამიანებს რჩებათ მხოლოდ ოცნება, რომ ოდესმე ვიღაც დაისჯება... ოცნება და იმედი ხომ ბოლოს კვდება მეგობრებო?!

“გილოცავთ” და კიდევ ერთხელ “გულით” “გილოცავთ” მებობ-რბო ბიბანტი პოლიტიკოსების შემოგრაბნებს საქართველოში!!!
მანტანბ შარცვანია

ჯალალანია-ჯალალონიების საქურადღებოდ

მიმდინარე წლის 23 აპრილს შეწყდა შემოწირულობების მიღება, რადგან საგვარეულო ხატი უკვე დაიწერა და კურთხევაც მიეცა. რაც შეეხება გვარის დალოცვას, რომელიც დანიშნული გახლდათ 2014 წლის 25 მაისს, საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის, უწმინდესისა და უნეტარესის ილია მეორის განკარგულებით გვარების დალოცვა დროებით შეჩერებულია და დანიშნული პროცედურა ჩატარდება გვარების დალოცვის რიტუალის აღდგენის შემდეგ. რის თაობაზეც დამატებით ეცნობება საგვარეულოს. ჯალალანია-ჯალალონიების საგვარეულო ხატი ამჟამად ნაკურთხია და დასვენებულია როლანდ ჯალალანიას ბინაზე (თბილისი, ორთაჭალა, მანანა მელქაძის ქუჩის №11-ში (ყოფილი - მესამე ნადიკერის), ტელ. 599-573-322, საიდანაც გადასვენდება ფონიჭალის წმინდა ნიკოლოზის მშენებარე ეკლესიაში, მისთვის საეკიალურად გამოყოფილ კუთხეში. ეკლესიის მშენებლობა მალე დასრულდება. მათ, ვინც ვერ მოასწრო შემოწირულობის გადახდა ხატის დასაწერად, შეუძლია ნებისმიერი თანხა შესწიროს ეკლესიას, ბავშვთა და უმწეო მოხუცთა თავშესაფარს, ხოლო ხატის საკუთარ ოჯახში გადასვენების მსურველები დაუკავშირდნენ როლანდ ჯალალანიას ზემოთ მითითებულ ტელეფონზე.

როლანდ ჯალალანია

ზაალ კასრელიშვილი: “ნაციონალები” და ირაკლი ალასანიას ალიანსს ქმნიან...

თავდაცვის მინისტრმა ბიძინა ივანიშვილისთვის სამაგიეროს გადახდა გადაწყვიტა

თავდაცვის მინისტრი ირაკლი ალასანია კვლავ ყურადღების ცენტრშია. NDI-ს მიერ ჩატარებულ კვლევებში დაწინაურებულ ამირსპასალარს ნახევარი საქართველო ემობს. მას მთავრობის წევრებიც აუმხეგრდნენ. უკმაყოფილების მიზეზად მისი განცხადება იქცა. მინისტრმა ნატო-ს საქართველოში რაკეტსაწინააღმდეგო თავდაცვის სისტემების განთავსება სთხოვა.

რატომ იქცა ეს განცხადება აურზაურის მიზეზად, რას ემსახურება სოციოლოგიური კვლევები, ვის გარშემო აპირებენ ნაციონალები გაერთიანებას, ჩაიბიძრა თუ არა ირაკლი ღარიბაშვილი – ამ თემებზე ჟურნალისტს კაკაბისის ხალხთა კონფედერაციის თავმჯდომარე ზაალ კასრელიშვილი ესაუბრება.

ზაალ კასრელიშვილი: საქართველოში რაკეტსაწინააღმდეგო სისტემების განთავსებასთან დაკავშირებით ირაკლი ალასანიამ უპასუხისმგებლო განცხადება გააკეთა. ის ასეთი განცხადებებით ადრეც გამოირჩეოდა. უპასუხისმგებლო განცხადებები გააკეთა მან საერთაშორისო მისიებში ჩვენი სამხედრო კონტინგენტის მონაწილეობაზე. საკუთარი თავის გასაპიარებლად ავლანეთში ტელევიზიები მოაწყო, რამაც ძალიან ცუდი შედეგი მოიტანა. მისი ბოლო განცხადება კი პირდაპირ ასხამს რუსეთის წისქვილზე წყალს.

– ალასანია ამბობს, რომ ნატო-ს რაკეტსაწინააღმდეგო სისტემის განთავსებას სწორედ რუსული აგრესიისგან თავის დასაცავად სთხოვს.

– არაფერი საწინააღმდეგო არ მექნება, თუ ნატო მართლაც განათავსებს ამ სისტემებს საქართველოში, ვერც იმაში ვხედავ ცუდს, რომ ასეთი რამ საქართველოს თავდაცვის მინისტრს მოეთხოვა. პრობლემა იმაშია, რომ ამ საუბრის აფიშირება მოხდა. ამ განცხადებას შესაძლოა რუსეთმა აგრესიული ქმედებები მოაყოლოს. ჩვენ სკოლაში ვისწავლეთ იგავი მხსავანა კატის შესახებ. მიხეილ სააკაშვილი, 2003 წლიდან მოყოლებული 2012 წლის ჩათვლით, მხსა-

ვანა კატის როლს ასრულებდა, რომელმაც თავი ვერ დაიჭირა. საკუთარი ცხოვრების მოწყობის ამბავში თავი ნამდვილად დაიჭირა, მაგრამ საქართველოს მოუტანა ცუდი შედეგი. ყველა ის დავალება, რომელიც სააკაშვილმა შეასრულა მოიღონა რუსეთიდან. ახლა ალასანია ასხამს რუსეთის წისქვილზე წყალს. ეს ყველაფერი მაფიქრებინებს, რომ საქართველოს ყოფილ პრეზიდენტს და ალასანიას ერთი პატრონი ჰყავს. მათი პატრონი დასავლეთში სულაც არ ზის.

– აბა, სად ზის?
– რუსეთში. ალასანია ჩვენში დასავლური ორიენტაციის პოლიტიკოსად ითვლება, რაც სიმართლეს არ შეეფერება. ის არის მედროვე ადამიანი. მისთვის მთავარია, კარგად იყოს და სულერთია ვინ იქნება მისი პატრონი. ნაციონალური მოძრაობა ასეთი ადამიანებით იყო დაკომპლექტებული. თავდაცვის მინისტრიც ამ პარტიის წიადიდან მოდის. მალე შესაძლოა ისინი ისევ ერთად დადგნენ. ადრეც ვამბობდი და ახლაც ვიტყვი, ალასანია და ნაციონალური ერთმანეთს სჭირდება.

– რაში სჭირდებათ მათ ერთმანეთი?
– ნაციონალურად არ ჰყავს გამოკვეთილი ლიდერი, ხოლო ალასანიას სერიოზული გუნდი.

– მინისტრის და დეპუტატის მანდატით აღჭურვილ ალასანიას თანაპარტიელებს თქვენ სერიოზულ გუნდად არ თვლით?

– ამ ადამიანებს არა აქვთ პოლიტიკური ცხოვრების გამოცდილება. აქედან გამომდინარე, საკვებით შესაძლებელია, რომ ალასანია და ნაციონალები გაერთიანდნენ. როდის და რა ფორმით მოხდება ეს არავინ იცის. ამ გაერთიანებას წინასწარ სერიოზულ კრახს ვუწინასწარმეტყველებთ. თავდაცვის მინისტრი გაბორტყებული კაცია. მას უჯავრება ყველა, ვისი მოტყუებაც ვერ შესძლო. ის ვერ იტანს იმ საღხს, ვინც მის გაპირვებაში მონაწილეობას არ ღებულობს. ამ სიბიაში შედის პრემიერ-მინისტრი ბიძინა ივანიშვილიც.

– რატომ ვერ უნდა იტანდეს ალასანია მას. ის დღეს მინისტრი ივანიშვილის წყალობით არის.

– ალასანიას პოლიტიკური სტატუსი ყოფილმა პრემიერმა მიანიჭა. მანვე გააძლიერა ის ფინანსურად. ამის მიუხედავად

მინისტრს მაინც ეჯავრება ივანიშვილი. მარტო ის კი არ ეჯავრება, არამედ ყველაფერი, რაც ექსპრემიერის სახელს უკავშირდება. ივანიშვილზე ის პირდაპირ შეტევას მეტად მარტივი მიზეზის გამო ვერ მიიტანს. ისინი სხვადასხვა სიბრტყეში ცხოვრობენ. ამიტომ ის დავჯახება ღარიბაშვილს და ძირს გამოუთხრის, თუ უკვე გამოთხრილი არა აქვს. ღარიბაშვილის დასუსტებით ის ივანიშვილის დასუსტებას შეეცდება. მხოლოდ ამ მიზნის მიღწევის შემდეგ დაიწყებს ის საქართველოში სააკაშვილის ჩამოყვანაზე ფიქრს. ისევე, როგორც სხვა ნაციონალები, ალასანიაც მოქავეშირის ბინძურ ბუნავშია გაზრდილი. მათგან ყველაფერია მოსალოდნელი. მოქავეშირის კურსდამთავრებულთათვის მცნება სამშობლო, ხალხი, ერის ინტერესები გადმოსწავლის წარმოადგენს. მათთვის მთავარი კერძო ინტერესი. მიზნისკენ მიმავალ გზაზე ყველაფერს იკადრებენ.

– ალასანია ასეთ შთაბეჭდილებას ნამდვილად არ ტოვებს.

– სააკაშვილს მართლაც ვერ შეეფერება. იმას სათქმელი პირზე ეკვრება და იოლად პროგნოზირებადი იყო. ალასანია ბევრად უფრო საშიში და მოწესრიგებული თაღლითია. გარეგნულად კავად არის შენიღბული.

– ნაციონალების და ალასანიას გვემეზის შესახებ, რომელზეც თქვენ საუბრობთ, ივანიშვილმა და ღარიბაშვილმა არაფერი იციან?

– ირაკლი ღარიბაშვილს და მის გუნდს გულწრფელად სჯერათ, რომ სიტუაციას აკონტროლებენ. მათ ჰგონიათ, რომ არც ხელისუფლების და არც ოპოზიციის წევრები უზღვრს არ გადავლენ და ქვეყნის სტაბილურობას საფრთხეს არ შეუქმნიან. ჩვენ ასე არ ვფიქრობთ. ნაციონალურად თავის სატელიტებიანად არის ის ძალა, რომელიც უპრობლემოდ გაიმორებს 1992 წელს.

– მხედველობაში სამოქალაქო ომი გაქვთ?

– დიახ. ამის გამოტრეკის ალბათობა ძალიან დიდია. სამწუხაროდ, ჩვენთან მოქმედი პარტიების უმეტესობა გარედან ფინანსდება. მათ საქართველოს მოსახლეობის ნდობა არა აქვთ. ეს პარტიებმაც კარგად იციან. ამიტომ ისინი აქცენტს საქართველოს მოსახლეობაზე აღარ აკეთებენ და

გარე ძალებთან თანამშრომლობენ. უცხო ქვეყნის სპეცსამსახურები რა დავალებებსაც მისცემენ ისე მოიქცევიან.

– რა დავალებები შეიძლება მიიღონ?

– ყველანაირი. მათ შორის ქვეყანაში დესტაბილიზაციის მოწყობა. საამისოდ უამრავი მიზეზი გამოიძებნება. ახალგაზრდა მოქავეშირელები ძალიან გაწაფული არიან და ყველაფერზე წავლენ ოღონდ კი კეთილდღეობა შეინარჩუნონ. ფერების გამოქება არ გვინდა მაგრამ საქართველოში ყველაფერი შეიძლება მოხდეს. არეულობის მოსაწყობად მცირე საბაზსაც კი გამოიყენებენ.

– თქვენი საუბრიდან წინ ცუდი ამბები გველოდება.

– ვითარება ძალიან მძიმეა, როგორც შინ, ასევე გარეთ, ძალიან დიდი სიფრთხილე ვეპარტობს.

– ბოლო ხანებში კვლავ აქტიურად დაიყვან საუბრები პოლიტიკაში ივანიშვილის დაბრუნების შესახებ. პირადად თქვენ ეს რეალურად გეჩვენება?

– ბიძინა ივანიშვილის პოლიტიკაში დაბრუნება საკვებით რეალურია. ამაში NDI-ს კვლევებმაც დაგვარწმუნა. ამ კვლევებში მას 51 პროცენტი დაუწერეს. ის შედეგები, რაც ბოლოს NDI-მ გამოაქვეყნა არის არარეალური. ვერავინ დამაჯერებს, რომ პარტიარქის მერე ყველაზე მეტი ავტორიტეტი ალასანიას აქვს. კიდევ უფრო საუკუნოა ის გარემოება, რომ თურქე უსუფაშვილი ივანიშვილზე რეიტინგული ყოფილა. NDI-ს და მისნაირი ორგანიზაციების ქმედებების შედეგია, ის, რაც დღეს უკრაინაში ხდება. მინდა ვისარგებლო თქვენი გაზეთით და ამ ორგანიზაციის ხელმძღვანელებს მივმართო: ობიექტურად შეაფასეთ რეალობა, მიზანი და სურვილები ერთმანეთში ნუ გერევათ. მივმართავ დასავლეთის წამყვან პოლიტიკოსებსაც: კარგად გაერკვიეთ ვისთან თანამშრომლობთ. ორმაგი სტანდარტებით მოთამაშე ქართველ პოლიტიკოსებთან რომ მეგობრობთ, დილით ისინი თქვენ გელაპარაკებიან, ხოლო საღამოს რუსეთის სპეცსამსახურებს აბარებენ ანგარიშს. საქართველო ასეთმა პოლიტიკოსებმა მიიყვანეს ამ მდგომარეობამდე.

შორენა მარსაბიშვილი, გაზეთი “ახალი თაობა”

“ნუ ეხუმრებით მამა გაბრიელის წინასწარმეტყველებას!” – რას ქადაბებდა მამა გაბრიელი სექსუალურ უმცირესობაზე

“თუ მიიღეს უზნეობის წამახალისებელი, ანტიქრისტიანული კანონი, სასჯელი მთელს ერს დაატყდება თავზე. ნუ ეხუმრებით ღირსი მამა გაბრიელის წინასწარმეტყველებებს, ყველა მისი ნათქვამი სიტყვა სახეზეა და ბევრი მოგვლენა წინ გველოდება. ის ვინც თავისი დროის წმინდანს პატივს არა სცემს, წარსულის წმინდანები ასეთი ადამიანის ღოცვას არ შეისმენენ. ნახევარი ჯოჯოხეთი მიწაზე ამოსული – ამბობდა მამა გაბრიელი. ადამიანები ვეღარც ამჩნევენ, თუ როგორ ეუფლება მათ გონებასა და სხეულს ბოროტი სული. საკუთარი დედის გინების ცოდვაც ამაზე მეტყველებს. მომრავლდნენ ეშმაკეულნი, რადგან მათმა დედებმა აბორტით მოაკვდინეს მათი დამა და ეშმაკი ცოცხალი შეიღებინა ბაგებში უტიფრად აგინებს მკვლელ დედებს. უფალო შეგიწყალებ...”

ეს სიტყვები “მონანიების” მთავარმა გმირმა – დავით გიორგობიანმა საკუთარი ფეისბუქის გვერდზე გამოაქვეყნა... (მსახიობმა წმინდა გაბრიელი 29 წლის

წინ გაიცნო და წლების განმავლობაში მასთან განსაკუთრებული სიახლოვე აკავშირებდა)

ამჯერად მსახიობი მოსკოვში იმყოფება და ქართველ ხალხს და ხელისუფლებას ჩვენს საიტის მეშვეობით მიმართა...

– მამა გაბრიელმა უკვე ყველაფერი წინდაწინ თქვა, ჩვენ მხოლოდ გვევალება წავიკითხოთ, ვიცოდეთ, გავითავისოდ და გაგანალიზოთ უდიდესი წმინდა მამის და აღმსარებლის, არქიმანდრიტ გაბრიელ სალოსის ნაანდერძევი სიბრძნე. შევეცდები მისი ნათქვამის პერიფრაზები გავაკეთო და ერმა კი მასზე დაწერილ წიგნებში ამოიკითხოს მისი წინასწარმეტყველებანი. დავიწყეთ იმით, რომ საქართველოს სიყვარული გადაარჩენს და არ არის სხვა რამ ძალია ჩვენი მშველელი და გადაარჩენელი, გარდა სიყვარულისა. დღევანდელ ხელისუფლებაში კი არა სწანან სარწმუნოებრივად ღრმად განსწავლული, ღვთის მოყვარული და აღმსარებელი ადამიანები და ამიტომ მათ მიერ მიღებული კანონები შეიძლება ღვთის საწინააღმდეგო აღმოჩნდეს, თუნდაც უნებურად. ჩვენი ვაღია მათ ავუხსნათ და მოუწოდოთ, ყურადღება მიაპყრონ ეკლესიის ხმას, თუ თვლიან თავს მის წევრებად. ქართველმა ერმა მე ვერ გამოვლო – ბრძანა მამა გაბრიელმა და ამიტომ გაიყვანა მისი სული უფალომ ადრე, 66 წლის ასაკში. იქნებ შევეცადო, ახლა მაინც გავუგოთ ჯერ კიდევ სიცოცხლეშივე განდმართობილ წმინდანს...

აი რა დაიბარა მამა გაბრიელმა: “რომ გარდაიცვლები, ცოტას გაიგებთ

ჩემს შესახებ. საქართველო სულ დაიშლება. მაგრამ ღმერთმა რომ ღაზარე მკვდრებით აღადგინა, რომელიმე ნეკრი აკლდა? ასევე აღსდგება საქართველო ნიოფსიდიდან დარუბანდამდე. როდესაც ყველას ეგონება რომ მორჩა, დაიღუპა და აღარაფერი ეშველება საქართველოს, მაშინ მოვა მისი ხსნა. ასე რომ, ვინც საქართველოს დაშლაში, დაღუპვასა და გახრწანაში მიიღებს მონაწილეობას, ისინი ვერ აღდგებიან ღაზარე-საქართველოსთან ერთად!”

ვინც ამ ახალ კანონს მიიღებს და ერს დაუკანონებს, ვერასდროს ეღირსება უფლის წყალობას! თუ ვინმე მომავალში აპირებს სინანულს, სჯობს ახლაც შეინანოს მცდარი გადაწყვეტილება ანტიდისკრიმინაციული კანონის მიღებასთან დაკავშირებით, რომ მიერ მისთვის გვიან არ აღმოჩნდეს, რადგან გარყვნილების და უზნეობის დაკანონება არის იმ იშვიათ ცოდვათაგანი, რომელიც მისიერად მოითხოვს ღმერთისგან შურისძიებას. არ შეგეშალოთ, ის რაც სხვა ქვეყნებში დროში ყოვნდება მათი ურწმუნოების და უგუნურობის გამო, ჩვენს ღვთიერეულ და ღვთისმშობლის წილხვედრ ერში, ღვთისაგან მისიერი სასჯელით დაგვირგვინდება და თან დაისჯება მთელი ერი, თუკი მივეცით მათ საშუალება ამ კანონის დაკანონებისა! ვისაც რწმენა შეგრჩენიათ მთავრობასა და პარლამენტში, ხელისუფლებასა და ერში, ეკლესიის თავის, იესო ქრისტეს სახელით, გვედრებით ნუ დაატეხავთ საქართველოს ღვთის რისხვას!

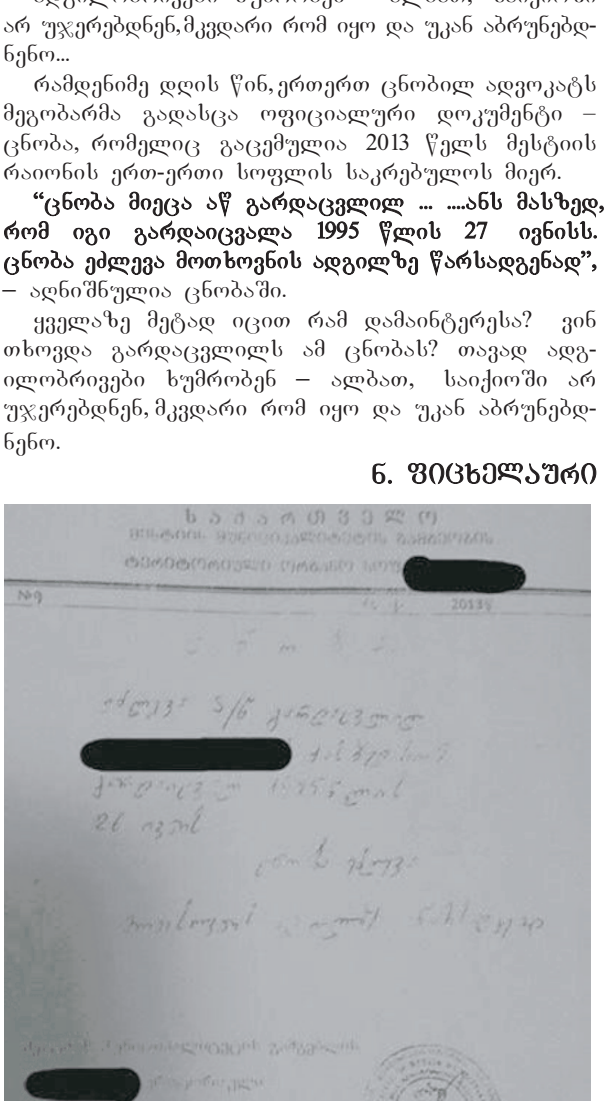
“გარდაცვლილს ცნობა ეძლევა მოთხოვნის აღბილზე წარსაღბენად” – 2013 წელს მუსტიასში ბაცემული დოკუმენტი

ადგილობრივები ხუმრობენ – ალბათ, საიქიოში არ უჯერებდნენ, მკვდარი რომ იყო და უკან აბრუნებდნენ...

რამდენიმე დღის წინ, ერთერთ ცნობილ ადვოკატს მეგობარმა გადასცა ოფიციალური დოკუმენტი – ცნობა, რომელიც გაცემულია 2013 წელს მესტიის რაიონის ერთ-ერთი სოფლის საკრებულოს მიერ.

“ცნობა მიეცა აწ გარდაცვლილ ... ანს მასხედ, რომ იგი გარდაიცვალა 1995 წლის 27 ივნისს. ცნობა ეძლევა მოთხოვნის ადგილზე წარსაღბენად”, – აღნიშნულია ცნობაში.

ყველაზე მეტად იცით რამ დამინტერესა? ვინ თხოვდა გარდაცვლილს ამ ცნობას? თავად ადგილობრივები ხუმრობენ – ალბათ, საიქიოში არ უჯერებდნენ, მკვდარი რომ იყო და უკან აბრუნებდნენ.

“რუსთავი-2”-ის უსაფრთხოების სამსახურის ყოფილი უფროსის პირველი კომენტარი სპანდალურ კაღრებზე

“რუსთავი-2”-ის უსაფრთხოების სამსახურის ყოფილი უფროსი თეიმურაზ კოვჩიაშვილი, ნიკა გვარამიას განცხადებებს ჭორებს უწოდებს.

როგორც კოვჩიაშვილმა განაცხადა, ჭორია გვარამიას მტკიცება, თითქოს მის უკან სასჯელადსრულების დეპარტამენტის უფროსის მოადგილე ვლადიმერ ბუნტურძე დგას, რომელიც მისი წინამორბედი იყო ტელევიზიაში.

“ჭორებს არ ვუხმენ”, – აღნიშნა თეიმურაზ კოვჩიაშვილმა, რომელმაც პროკურატურას მისცა ჩვენება, სადაც მიუთითებს, რომ ტელეკომპანიაში ფარული სათვალთვალო კამერების არსებობაზე ინფორმაცია ნიკა გვარამიასაც გააჩნდა.

კოვჩიაშვილის ჩვენებას “რუსთავი 2”-ის განვრცობილი დირექტორი გამოეხმაურა.

– სახელმწიფოს არ ამოუღია მტკიცებულებები კამერებიდან, კოვჩიაშვილმა საიდან მოიტანა კამერის ინფორმაცია, ეს არის ყველაზე საინტერესო, – განაცხადა “რუსთავი-2”-ის განვრცობილი დირექტორმა, ნიკა გვარამიამ.

მისი თქმით, პროკურატურის განცხადებაში კარგად ჩანს, რომ ხაზი მიდის კოვჩიაშვილ-ბუნტურძემდე, რომლებიც ტელეკომპანიაში დაცვის უფროსები იყვნენ. გვარამიას განცხადებით, ბუნტურძე სასჯელადსრულების დეპარტამენტში ერთ-ერთ დეპარტამენტს ხელმძღვანელობს და ნათელია, თუ ვინ დგას ამ ყველაფრის უკან.

ტელეკომპანია “რუსთავი-2”-ში მომხდარი პირადი საუბრების შესაძლო ჩაწერა-მიყურადების ფაქტზე 2014 წლის 6 მაისს საქართველოს მთავარმა პროკურატურამ გამოძიება დაიწყო საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 158-ე მუხლით. საგამომძიებო უწყების განცხადებით, 8 მაისს, მთავარ პროკურატურას მიმართა ტელეკომპანია “რუსთავი-2”-ის უსაფრთხოების სამსახურის უფროსმა თეიმურაზ კოვჩიაშვილმა, რომლის განცხადებითაც იგი სამსახურიდან 7 მაისს, გამოძიების დაწყებდან მეორე დღეს გაათავისუფლეს, მან გამოძიებას მისცა ჩვენება და მიაწოდა ტელეკომპანიაში არსებული უსაფრთხოების სათვალთვალო კამერების 2012 წლის 21 დეკემბრის ჩანაწერები, სადაც ნათლად ჩანს, რომ 2012 წლის 21 დეკემბერს, ტელეკომპანიაში იმყოფებოდნენ საქართველოს ყოფილი

პრეზიდენტის მიხეილ სააკაშვილის დაქვემდებარებაში არსებული სახელმწიფო დაცვის სპეციალური სამსახურის თანამშრომლები, რომლებიც დროს გარკვეულ მონაკვეთში სპეციალური აპარატურის გამოყენებით აწარმოებდნენ ტექნიკურ სამუშაოებს, მათ შორის სახელმწიფო დაცვის სპეციალური სამსახურის თანამშრომლები, მეტაღის გასაწვლელი კიბის თანხლებით სამუშაოებს აწარმოებდნენ ნიკა გვარამიას და ნინო შუბლაძის სამუშაო ოთახებშიც, რამაც მასში ეჭვი გამოიწვია, ვინაიდან აღნიშნულის შესახებ მან, როგორც უსაფრთხოების სამსახურის ხელმძღვანელმა არაფერი იცოდა.

მისივე ჩვენებით, ამ დღის შემდეგ იგი დაინტერესდა სხენებული პირების ვიზიტის შედეგებით, რა დროსაც ტელეკომპანიის ერთ-ერთი სამუშაო კაბინეტის ჭერში აღმოაჩინა ფარული აუდიო-ვიდეო მოწყობილობის მონტაჟის კვალი. აღნიშნულის შესახებ მან დაუყოვნებლივ აცნობა ტელეკომპანიის გენერალურ დირექტორს ნიკა გვარამიას, რომელსაც ამ უკანასკნელმა უთხრა, რომ ამ საკითხზე არ ენერვიულა, ჩვეულ რეჟიმში გაეგრძელებინა საკუთარი სამსახურებიერი საქმიანობა და ხედვით ინციდენტივე არ გამოეჩინა.

პროკურატურის განცხადებით, ბოლო დღეებში განვითარებული მოვლენების შემდეგ, მან სცადა ნიკოლოზ გვარამიასთან გასაუბრებოდა, რასაც ვერ მიაღწია და შედეგად გაათავისუფლეს თანამდებობიდან და დაატოვებინეს სამუშაო ოთახი.

ფაქტების მოელ ამ კავალკადაში ავტომატურად იკვეთება ავადსახსენებელი ნაციონალების როლი, რომლებიც ყველაფერს კადრულობდნენ ხელისუფლებაში პოზიციების განსამტკიცებლად, ახლა კი მშუ-ლაფერს აკეთებენ იმისათვის, რომ კვლავ დაიბრუნონ სახელისუფლებით მართვის სადავეები. ამ საძრახის საქმეში განსაკუთრებით აქტიურობენ პოლიტიკური სიბინძურების დიდოსტატები გიგა ბოკერია, მიხეილ სააკაშვილი, ნუგზარ წიკლაური, გიორგი ვაშაძე, გიორგი კანდელაკი, დავით დარჩიაშვილი, ირმა ნადირაშვილი, თინათინ ბოკუჩავა, როლანდ ახალაია, ნიკა გვარამია და სხვა პირწარადილი პოლიტიკური ინტრიგანები, რომელთათვისაც ყოველად მიუღებელია წესიერი პოლიტიკური კონკურენციის მეთოდები და

თავგანწირვები ფართხალებენ, რადგან კარგად იციან, რომ მათი აღსასრული მოახლოებულია და 15 ივნისს საბოლოოდ დაესმება წერტილი მათ პარაპსს. ნაციონალური მოძრაობა ადგილობრივი ორგანიზების არჩევნების შემდეგ გადაიქცევა უსხეულო თავად, რომელსაც მხოლოდ პარლამენტში ყვოდება 2012 წლის საპარლამენტო არჩევნების გაყალბებით მისული არც თუ მცირერიცხოვანი დეპუტატია, რომელიც დღეს ქვეყნის წინსვლაში ხელის შემშლით გარდა ვერაფრით გამოირჩევა.

უსაფუძვლო არ გახლავთ ზოგიერთი საზოგადოებრივი არასამთავრობოს თუ ნორმალური პოლიტიკოსის მტკიცება იმის თაობაზე, რომ ნაციონალურმა მოძრაობამ ხელისუფლებაში ყოფნისას შინაგან საქმეთა სამინისტროსათვის შეიძინა უახლესი პორტატული მოსასმენი აპარატურა, რითაც საძინებელ ოთახებშიც კი უსმენდნენ ადამიანებს და ტერორის ქვეშ მყოფთა მოელი საქართველო. საინტერესო კი ისაა, რომ ეს აპარატურა სამინისტროს თავის ბალანსზე არ აუღია და მას “პარტიზანულად” ხმარობდა. მას შემდეგ კი, რაც მათ საპარლამენტო არჩევნები წააგეს, აღნიშნული აპარატურა სადღაც გაქრა, რაც დიდ ეჭვს ბადებს.

ამის შემდეგ, ნორმალური ადამიანი როგორ გაბედავს, რომ სხეებს დააბრალოს მოსმენების წარმოება, მაგრამ ნაციონალები არც ნორმალურები არიან და არც იმდენად ზნეობრივები, რომ სინდისმა შეაწყუბოთ და საჯაროდ მოიხადონ ბოდიში მოელი მათი ნაბირალური საქციელისათვის. პირიქით, არჩევნებში დამარცხების შემდეგ მათ სადღაც გადაამალეს აღნიშნული პორტატული მოსასმენი აპარატურა და, არსებობს იმის სერიოზული მტკიცებულებები, რომ კვლავაც აგრძელებენ თანამდებობის პირების, ბიზნესმენების და უხვად მოქალაქეების უკანონო მოსმენებს, რასაც უხნოდ აბრალდებენ ახალ ხელისუფლებას და ცდილობენ მათი რეპუტაციის შერყევას ადგილობრივი მმართველობის არჩევნების წინა დღეებში. მაგრამ, მათად საუბრებში, ხალხს უკვე დიდი ხანია აღარ სჯერა ამ დაშინებული ძალის, რაც კიდევ უფრო ამწარებს და მოთმინებას უკარგავს ფსიქიური აშლილობის ზღვართან მდგარ სააკაშვილს და მის ნაციონალებს.

მოკლედ, ამჯერადაც ჩაუვარდათ კოვჩიაშვილს ნაციონალებს, რადგან პროკუ-

რატურამ უკვე დაიწყო აღნიშნული საქმის გამოძიება, სადაც აშკარად იკვეთება ნაციონალთა დანაშაულებრივი ინტერესები.

ჩვენ უკვე არაერთხელ გვითქვამს, რომ “ქართული ოცნების” კოალიციაში ფრიად საეჭვო პოზიციები უკავიათ ნაციონალებისადმი გარკვეული სიმპატიებით გამოჩნეულ (ავადსახსენებელი “თავისუფლების ინსტიტუტი” დაფორტიანებულ) “რესპუბლიკელ” დავით უსუფაშვილს და (ბანდიტური დაჯგუფება) “კულინარების” ერთ-ერთ თავკაცს ირაკლი ალასანიას, რაც ფარული ჩანაწერებიდანაც ირკვევა. ნაციონალების მიხანსაც ის წარმოადგენს, რომ განხეთქილება შეიტანოს “ოცნებისტა” რიგებში და ეჭვი გააჩინოს კოალიციის ლიდერებს შორის. ამასვე ემსახურებოდა ნაციონალების საგან მოქრთამული ამერიკული ეროვნულ-დემოკრატიული ინსტიტუტის (NDI) ხელმძღვანელის, ლორისკისერა ლუის ნავაროს მიერ ჩატარებული კვლევა, სადაც ირაკლი ალასანიას რამდენიმე პროცენტით მეტი რეიტინგი აქვს ირაკლი ღარიბაშვილზე, რაც ასევე მათ რიგებში განხეთქილების შეტანის საქმეს ემსახურება.

კოალიცია რომ ერთ მყარ სხეულს არ წარმოადგენს და იგი ამორფული პოლიტიკური გაერთიანებაა, ამაში ეჭვი არავის ეპარება, მაგრამ, საინტერესოა, რა ხეობს მიიღებენ ავადსახსენებელი ნაციონალები კოალიციის დაშლისაგან. მათზე ქართველმა ხალხმა მტკიცე უარი განაცხადა და დაგმო ყველა ის საზიზღრობა, რაც ამ დანაშაულებრივმა ორგანიზაციამ ჩაიდინა საქართველოსა და ქართველი ერის წინაშე!

ამიტომ, ნამუსთან ერთად, ნაციონალებს, არც ტვინი გააჩნიათ, თორემ ამგვარი უშედეგო ფართხალების ნაცვლად მორჩილი უნდა იხდნენ და სიკვდილს დაელოდნენ.

მათი სიკვდილი კი მალე, სულ ერთ თვეში დადგება, რაშიც აუცილებლად შეიტანს გარკვეულ წვლილს სახალხო მოძრაობა “სამეგრელო”, რომელიც კვლავაც აცხადებს:

“არცერთი ხმა სამემბროლოდან ძველის დამანბრებელ ნაცებს. ერთხელ და სამუდამოდ ბავსიშუმროთ ისინი პოლიტიკურ მოუსაგლეთო!”

ახლა კი, სიტყვა თქვენზეა, ძვირფასო მეგრელებო!

როლანდ ჯალაღანიძე, ჟურნალისტი

საქართველოს პრეზიდენტს ბატონ ბიორბი მარბოვლაშვილს, აშშ-ს ელჩს ბატონ რიჩარდ ნორლანდს, ევროკავშირის ელჩს საქართველოში ბატონ ფილიპ დიმიტროვს, რუსეთის ფედერაციის პრეზიდენტს ბატონ ვლადიმერ პუტინს

რასაც ამ განცხადებით მოგახსენებთ, მწელი დასაჯერებელია, მაგრამ სრული ჭეშმარიტება!

საბჭოთა კავშირის დაშლის შემდეგ, ყოფილი პარტიული ნომენკლატურის მიერ, რომელიც ფაქტიურად ფლობდა რეალურ ძალაუფლებას, შეიქმნა ერთი მუჭა მილიარდერთა კასტა, რომელთაც დანაშაულებრივად ჩაიკაფეს ხელის ხალხის კუთვნილი მატერიალური და ფინანსური სახსრები. ამის შედეგად შეპირებული კაპიტალისტური წყობის მაგივრად მივიღეთ სახელმწიფო მოწყობის ფეოდალური სისტემა, რომლის არსებობის საფუძველი გახლავთ ბატონები და ყმები.

დაიხ – ყმები, რომელთაც ქანცის გაცლაძე ამუშავებენ და მიიძე შრომის საფასურად კაპიტებს უხდია!

შრომა კარგია, როცა იგი სათანადოდ გიფასდება, თუნდაც ისე, როგორც იყო სოციალისტური სისტემის დროს. მართალია, მასში ადგილი ჰქონდა სხვა სიმბინჯაყებს, მაგრამ ადამიანის შრომა სათანადოდ იყო დაფასებული, ხალხი არ შიმშილობდა და არც უმუშევრობა აწუხებდა, ანაზღაურება კი იმდენად მაღალი იყო, რომ ადამიანები დანაშოვს შემნახველ საღაროებში ინახავდნენ. ამჟამად საქართველოში 2 მილიონ 300 ათასი ყოფილი მეანობრეა, რომელთა მიერ შემსაღაროებში შენახული თანხის ოდენობა დაახლოებით 5 მილიარდ ლარს შეადგენდა. სწორედ ეს თანხა გაანიავა ედუარდ შევარდნაძემ, რომელიც “მეორედ მისვლასავით” დაუბრუნდა საქართველოს, მისი კანონიერი ხელისუფლების იარაღის ძალით დამსობის შემდეგ. დიდ ფულს დახარბებულმა ამ პოლიტიკურმა არამზადამ, რომელმაც არ იკმარა გერმანიის

დემოკრატიული რესპუბლიკის გაყიდვით აღებული მილიარდები, მეანობრების კუთვნილი თანხის 80 პროცენტით მიითვისა, დარჩენილი 20 პროცენტი კი ვანო ჩხარტიშვილს უბოძა. ეს ის ჩხარტიშვილია, რომელიც ბანკის უბრალო კლერკი იყო და წამის უსწრაფესად გახდა მილიარდერი. ამჟამად ეს არაკაცი “ეთიბი” ბანკს აკონტროლებს, გაძლიერებული დაცვით დაიარება და ჩვენი ჯიბიდან ამოცანცვლულ ფულს ჩვენივე ვაჭრებს სესხავს.

აღნიშნულის თაობაზე ოფიციალურად ვინიფლებთ დაზარალებულმა მეანობრეებმა და გვითხრეს: “ფული კი გერგებათ, მაგრამ მოცემის საშუალება არ გავგანჩინათ”.

შემდეგ, გამწარებულმა, ევროსასამართლოსაც მოვმართეთ, მაგრამ ლამის დაუფარავლად გვიპასუხეს: “ჩვენთან საქმეს ვერ მოიგებთ, თუ დიდძალი ფული არ გადაგიხადეთ, ზუსტად ისე, როგორც თქვენი თავდაცვის ყოფილმა მინისტრმა დავით კეზერაშვილმა გადაიხადა, ექსტრადიციანზე საქართველოს მოთხოვნისათვის უარი რომ გვეთქვათ”.

მართლაც, შეხედეთ რა ამბები ტრიალებს ევროკავშირის წიაღში და როგორ პასუხობენ ევროკავშირის მამები ანდენ გაუციკვებსა და უმუშევრობას... მათ მიერ ნებისმიერ “მეორეხარისხოვნად” მიჩნეულ ქვეყანაში (საქართველო კი “შესამეხარისხოვნად”) არ მიიხწევა ჩვენი მიერ ევრომატრიული გარყვნილებისა და სხვა სუროგატული ღირებულებების კატეგორიულად უარყოფის გამო) ევროკავშირის შესვლა ნიშნავს ხალხისათვის პენსიებისა და შემწეობების მნიშვნელოვნად შემცირებას და კომუნალური მომსახურების ხარჯების ასევე მნიშვნელოვნად გაზრდას, რაც ხალხის და-

მონებას და “გამოშიშვლებას” ნიშნავს, კომოსექსუალებისა და სხვა ჯურის გარყვნილების მოძალდებაზე რომ არაფერი ვთქვათ.

რა არის ეს, თუ არა წინასწარგამიხსნული და ვერაულოდ გათვლილი გენოციდი?

ყოველივე ამის გათვალისწინებით, “ქართული ოცნება”, ავადსახსენებელი “ნაციონალური მოძრაობის” მსგავსად, არ შეიძლება ჩაითვალოს იმ ქართულ ძალად, რომელსაც საქართველოს გაძლიერებისა და მისი ტერიტორიული მთლიანობის აღორძინების სურვილით არის ანობული!

რაც შეეხება საქართველოს პუტინის შემდგომი ხელისუფლებების მიერ ესოდენ მოძულეულ რუსებს, იქ ხელისუფლებამ უკვე თითქმის მთლიანად გაიხტურა მეანობრები და პენსიები და შემწეობებიც საკმარის მაღალია. ამის შემდეგ განა იღუ-ზორული არ არის იმაზე ოცნება, რომ საქართველოში როდესმე შეეკმნით ცხოვრების ისეთ მაღალ დონეს, რომ აფხაზები და ოსები ჩვენი ეკონომიკური და ფინანსური შესაძლებლობებით მოიხიბლებიან და კვლავ საქართველოს შემადგენლობაში დაბრუნებას გადაწყვიტენ? ის კი არა, ახლა რომ რფერენდუმში ჩატარდეს, გატანჯული მოსახლეობის 70 პროცენტი მაინც დაუტყრს მხარს საბჭოთა კავშირის აღდგენას!

მართლაც, რისი მაქნისები არიან ევროკავშირი ან ამერიკის შერთებული შტატები, რომელსაც იაპონიისა და ჩინეთის იმდენად ასტრონომიული ოდენობის საგარეო ვალი აქვს, რომ 5-6 წელიწადში შეიძლება საკუთარი ბიუჯეტით კი ვერ დაამტკიცოს! განა თვალნათლივ არ იხილავთ მთელი მსოფლიოს საზოგადოებრიობამ ყირიმელთა სიხარული, რომლებიც საკუთარი ნებით შე-

ვიდნენ რუსეთის შემადგენლობაში და ამ ნაბიჯით წერტილი დაუსხვეს საკუთარ უბადრუკ ყოფას უკრაინის შემადგენლობაში?

ჩვენ მაძღარ დეპუტატებს და მილიონერ ჩინოვიკებს კი ფეხებზე ჰკიდიათ ჩვენი გაუსაძლისი მდგომარეობა – სოფლად არ გავგანჩნია საბოტრები, რადგან მიწები უცხოელებზეა გაყიდული. აბაშის რაიონის ანჯელის მასივში სიხარბით გამორჩეულმა კახა ბენდუქიძემ ჯერ კიდევ მინისტრობისას “იჩუქა” 200 ჰექტარი მიწა, რომელიც შემდეგ უცხოელებს მიჰყიდა. ნაციონალების მმართველობის ქამს ელფეხებს სათესლე სიმინდი მიჰყიდეს და კილოგრამში 34 ლარი გადაახდევინეს. საწვალმა ხალხმა კი 34 ტარო სიმინდიც ვერ მიიღო და ბანკის ვალებში ჩააფლო, რის შემდეგაც ბევრმა დაკარგა საცხოვრისი და ქუნაში აღმოჩნდა!

რა გასაკვირია, რომ ამის შემდეგ მთელი სამეგრელოს მოსახლეობა იძახდეს: “ნეტავი 2008 წლის საომარი მოქმედებების დროს რუსეთი ქუთაისამდე შემოსულიყო”.

ქართველი ხალხის ძარცვა-ყველეფა კი კვლავაც გრძელდება და ხელისუფლების ბოლო ცვლას მისთვის რაიმე შეეება ჯერ კიდევ არ მოუტანია. ამიტომ, იქნებ დროზე დაფიქრდეს “ოცნებისტა” მთავრობა და ნაწილ-ნაწილ მაინც მოახდინოს ჩვენი კუთვნილი საანაბრო დავალიანების კომპენსირება.

დრმა პატივისცემით,
ფრიდონ შალამბერიძე, აბაშის რაიონი, სოფელი ძველი აბაშა

„წმინდა იოანე შავთელი“

XII-XIII საუკუნეების საქართველოში მოღვაწეობდა გამორჩეული ფილოსოფოსი, რიტორი და სასულიერო მოღვაწე იოანე შავთელი. წმინდა იოანე შავთელის შესახებ ძალიან მცირე ცნობები მოიპოვება, მისი უსუსტი ბიოგრაფიული მონაცემები ჩვენთვის უცნობია, თუმცა ზაქარია ჭიჭინაძის მიერ შედგენილ ბიოგრაფიაში, რომელსაც კ. კეკელიძემ „ფანტასტიკური ბიოგრაფია“ უწოდა, გვხვდება საინტერესო მონაცემები. ზ. ჭიჭინაძის მოსაზრებით იოანეს დაბადების ადგილის უნდა აღნიშნავდეს მისი სახელწოდება შავთელი, სწორედ ამ მოსაზრებაზე დაყრდნობით მან მიიჩნია იოანე შავთელის დაბადების ადგილად სოფელი შავთა. კეკელიძის მოსაზრებით „სახელწოდება შავთელი უნდა იყოს შემოკლებული შავთელი, ეს კი ეთანხმება იმ ცნობას, რომელიც პლ. ნოსელიანს „აბდულმესიანის“ ძველ ხელნაწერში ამოუკითხავს, რომ ის იყო „ადგილთაგან საათაბაგოსთა“.

იოანე შავთელს მოიხსენიებს „ქართლის ცხოვრება“ როგორც „...ლეკა გამომთქმელს და მოღვაწეობდა შინა განთქმულს“. ასევე ზ. ჭიჭინაძის მიერ შედგენილი ბიოგრაფიიდან ირკვევა რომ იოანეს უსწავლია ჯერ შიომღვიმეში, მერე ათენში და ათონის აკადემიაში. სწავლის დამთავრების შემდეგ მას უმოგზაურია ეგვიპტე-ფინიკიაში, რის შემდეგ ის სამშობლოში დაბრუნებულია. ასევე სხვა ცნობით მან საქართველოშიც მიიღო უმაღლესი განათლება გელათის მონასტერთან არსებულ აკადემიაში, სადაც შეისწავლა წმიდა მამათა თხზულებები, ანტიკური და არაბული ისტორია, ფილოსოფია, ლიტერატურა, შემდეგ ბერად აღიკვეცა და აღიხანს მოღვაწეობდა ვარძიის მონასტერში.

ზუსტი დრო იოანე შავთელი მოღვაწეობის უცნობია თუმცა მკვლევარები სხვადასხვა წყაროებზე დაყრდნობით მას თამარ მეფის თანამედროვედ მიიჩნევენ, თუმცა მათ განსხვავებული თეორია წამოაყენა პროფესორმა ნიკო მარმა რომლის მოსაზრებითაც იოანე შავთელი „დავით აღმაშენებლის თანამედროვე და შემამკობელია“. ნიკო მარის ამ მოსაზრებას არ იზიარებდა კ. კეკელიძე. მისი მოსაზრებით „საქმეებრივად ნიკო მარისა, რომელიც მას აბდულმესიანის შინაარსიდან მოჰყავს, მთლად დამაჯერებელი ვერაა, ასე რომ ტრადიციული შეხედულება ჯერჯერობით შეურყეველი რჩება“.

პლ. ნოსელიანის მოსაზრებით „შავთელი იყო მდივანი თამარ მეფისა, ხოლო შემდგომ

იქნა მონაზონ და უწოდეს სახელი იოანე, რომელმან მოიგო ცხოვრება თვისი გელათისა მონასტერსა შინა“. იოანე შავთელი სასულიერო პირი ჩანს, რაზეც მიუთითებს მის თხზულებებში გამოვლენილი ღრმა საღვთისმეტყველო განათლება. ზოგ წყაროში მოხსენიებულია „ნეტარად“, „წმინდანად“. „აბდულმესიანში“ იგი თავის თავს „მწირსა“ და „მსხმებს“ უწოდებს. ამ მოსაზრებას იზიარებს ასევე კ. კეკელიძე „მართლაც, შავთელი თვითონ უწოდებს თავის თავს „მწირად და მსხმედ“ მაშასადამე, ის მართლაც ბერი ყოფილა“.

საინტერესო ცნობას ვკითხულობთ წიგნში „წმინდა ცხოვრება“. როდესაც ქართველთა სხვა დავით სოსლანის წინამძღოლობით ბასიანისკენ გაეშურა იკონიის სულთნის, რუქნადინის წინააღმდეგ საბრძოლველად, წმიდა კეთილმსახური მეფე თამარი ოძრხეში წავიდა სალოცავად. მას თან ახლდა ქართლის კათალიკოსი თეოდორე, კაცი წმიდა და სახიერი, მრავალ ეპისკოპოსთან და მონაზონთან ერთად, რომელთა შორის ბრწყინავდა „იოანე შავთელი, კაცი ყოველად განთქმული და საკრთელი მოღვაწეობათა შინა და ლექსთა გამომთქმელი“.

აქ ერთი სასწაული აღსრულდა: ღვთისაგან წინასწარმცნობის ძალით დაჯილდოებული ეკლესია სალონი წირვის დროს სამგზის დაეცა მიწაზე. შემდეგ ხელეობა აღაპრო და დაიხას: „აბა დიდება დმერთსა! ქრისტე ძლიერ არს. ხელნო ეკლესიისო, საარსთაგან არა გეშინოთ, განუტევეთ, რათა ვიდოდის მშვიდობით. წყალობა ღვთისა სახლსა ზედა თამარისსა მოიწია“. ყველა მიხვდა, რომ ეკლესიამ საღვთო გამოცხადება მიიღო. ღირსმა იოანე შავთელმა შეეფხუტა: „უწოდებ, მეფეო, რომელ ჩვენება იხილა სულელსაგონებელმან, გარნა ჩვენებასა კეთილსა ვგებოდა!“

ეკლესია სალონმა იოანე შავთელს განუცხადა საიდუმლო. ღვთის შეწყვენით, ქართველებმა ბასიანში დაამარცხეს მტერი და ბრწყინვალე გამარჯვება მოიპოვეს.

იოანე შავთელი ვახტანგ ავტორი რამდენიმე თხზულებისა მისი სახელით ჩვენამდე მოღწეულია ორი თხზულება: „გალობანი ვარძიის ღვთისმშობლისანი“ და „საძიებელი და მასწავლებელი“ ე.წ. „ასურული კეინკლისა“. მასვე ეკუთვნის ცნობილი ოდა „აბდულ-მესიანი“ (ქრისტეს, მესიის მონა). ამოთავს განსაკუთრებული საყურადღებოა „გალობანი ვარძიის ღვთისმშობლისანი“, ღვთისმშობლის სამადლობელი იამბიკო, შექმნილი ბასიანის ომში

ქართველთა გამარჯვების გამო. კ. კეკელიძის მოსაზრებით „გალობანი ვარძიისა ღმრთისმშობლისანი“ ეს არის ლიტურგიკული კანონის სახით დაწერილი სამადლობელი იამბიკო ღვთისმშობლის პატივად იმ გამარჯვების გამო, რომელიც წილად ხვდა ქართველებს ბოლნისის ომში. ეს იამბიკო შენახულია გელათის ხელნაწერი № 22, რომლის ზანდუკში ან სარჩევში ის იოანე შავთელის ნაწარმოებად აღნიშნული, იამბიკოს აკროსტიქი აქვს, რომელიც ამბობს: „ზესთა დიდებისა აღმატებულ და ანგელოზთა და კაცთა დიდებულ შინა ვითარ შობისა და ქალწულებისა შემაერთებელი ყოველადწმიდო ღმრთისმშობელი ვარძიისა მონასტრისა ტაძარსა შინა შინაღუ მგალობელი ვინმე შენი მაცხოვრე და მიწსენ მე სულიერისა ტყუუბისაგან“ (ფ. 209 - 212). იამბიკო მეტად ორიგინალური ფორმითაა დაწერილი. ის, როგორც ლიტურგიკული კანონი, გაყოფილია რვა „გალობად I, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX. თითოეულ „გალობაში“ მოცემულია ოთხი სტროფი, სტროფში ხუთი სტრიქონი; სტრიქონი შეიცავს 12 მარცვალს, მაგრამ არა ყველა: ზოგი სტრიქონი გატეხილია ორად (5 - 7, ან 2 - 10), ზოგი სამად (7 - 10 - 7 = 2 სტრიქონი), ზოგი ოთხად (5 - 3 - 7 - 9 = 2 სტრიქონი). ასეთი დამტკრევა სტრიქონებისა გამოწვეულია საჭიროებით - იამბიკოში იმდენი სტრიქონი ყოფილიყო, რამდენი ასოც არის იმის აკროსტიქში. ასე რომ, სტროფში ყოველთვის 5 სტრიქონი კი არ გვაქვს, არამედ მეტიც: 5, 6, 7, 8, 9. კანონზომიერება დაცულია მხოლოდ იმ მხრით, რომ თითოეული „გალობის“ სტროფს ახასიათებს ყოველთვის ერთი და იგივე რაოდენობა სტრიქონებისა“.

იოანე შავთელის მთავარი ნაშრომი აბდულმესიანი, ძველი ქართული ლიტერატურის კლასიკური ეპოქის ძველი და სახორტო ოღების კრებულთა იგი შექმნილი უნდა იყოს XIII საუკუნის პირველ ათწლეულში. თხზულებაში თამარ მეფესთან ერთად შექმნილია მისი მეუღლე დავით სოსლანი, რასაც ადასტურებს იგივე ისტორიული რეალიები, ნაწარმოების იდეოლოგიური მიმართულება და მისი ზოგი ხელნაწერის სათაურიც. ნ. მარს სხვა მკვლევარებისგან განსხვავებით „აბდულმესიანი“ დავით აღმაშენებლის ქებად მიანდა. თუმცა მისგან განსხვავებულ მოსაზრებას იზიარებდნენ მთელი რიგი მკვლევარებისა. კ. კეკელიძეს მიანდა, რომ თხზულებაში დავით აღმაშენებელთან ერთად შექმნილია თამარ მეფე, ამასთან იზიარებდა ძველ ქართველ

მეცნიერთა (იოანე და თეიმურაზ ბაგრატიონების და სხვა) შეხედულებას, რომ „აბდულმესიანი“ სხვა, დაკარგული ნაწარმოების სახელწოდებაა და არა ამ თხზულებისა. შ. ნუცუბიძის აზრით კი, სხვადასხვა დროს მოღვაწეობდა ორი შავთელი, რომელთაგან პირველმა დავით აღმაშენებლის ქება შეთხზა, მეორემ კი - თამარ მეფისა და დავით სოსლანის ქება. ამ ორი თხზულების შერწყმის შედეგად წარმოიშვა „აბდულმესიანი“ სახელით ცნობილი, ჩვენამდე მოღწეული კრებული. საკითხის საბოლოო გადაწყვეტას ართულებს ისიც, რომ ხორბათა ტექსტმა გვიანდელი (XVIII-XIX სს.) და საგრძნობლად შებღაბული ხელნაწერებით მოაღწია. ა. ბარამიძის თვალსაზრისით, „აბდულმესიანი“ წარმოადგენს თამარისა და მისი მეუღლის დავით სოსლანის ქებას. თხზულებასთან დაკავშირებული ლიტერატურულ-ისტორიულ საკითხთა გარკვევა ერთობ რთული საქმეა, რადგან ძველი ძალზე დამახინჯებული სახით არის მოღწეული - სულ მცირე, ორგონის განუცვლია გადაამუშავება.

მეთვრამეტე საუკუნეში დავით ღუმბაძემ ეს ხორბა გადააკეთა და არჩილ მეფეს მიუძღვნა. XVIII-XIX საუკუნეების მიჯნაზე ქართველმა მწიგნობრებმა, განსაკუთრებით დავით რექტორმა, სცადეს ტექსტის რესტავრაცია. ამიტომ ძნელი სათქმელია, რა არის ამ თხზულების ტექსტში თავდაპირველი, რა - მერმინდელი და რა ამოღებული და დაკარგული. დღემდე მოღწეულ პიმში ადარ ჩანს სახელი „აბდულმესიანი“, რაც ზოგიერთ მკვლევარს აფიქრებინებს, რომ ამ თხზულებას „აბდულმესიანი“ ან „აბდულმესიანი“ არ უნდა რქმოდეს.

მიუხედავად იმისა რომ წმინდა იოანე შავთელის მოღვაწეობის შესახება ჩვენამდე მხოლოდ მცირედი ცნობებია მოღწეული, ეს მცირედი ცნობებიც კი იძლევა იმის საშუალებას, რომ მცირე ანალიზის შედეგად ნათელი გახდეს ამ ადამიანის სიღაღე, მისი განსწავლულობა სამშობლოს სიყვარული და რწმენაში ძლიერება. ღირსი იოანე შავთელი ღრმა მოხუცებულობაში გარდაიცვალა და გარდაცვალებისთანავე შერაცხილი იქნა წმიდანთა დასში.

საქართველოს მართლმადიდებელი ეკლესია ღირს იოანე შავთელს იხსენიებს ორჯერ: 1 აპრილს, ეკლესია სალოსთან ერთად და 9 ივნისს.

თემო სახურია

საქინფორმი: გაშონვა რიჩარდ ლუბარის სახელობის ლაბორატორიიდან? ამერიკელმა მკვლევარებმა საქართველოში ყვავილის დღემდე უცნობი ვირუსი აღმოაჩინეს

ამერიკელი მეცნიერი მედიკოსების მიერ საქართველოში იდენტიფიცირებულია ყვავილის ახალი ვირუსი. ატლანტის დაავადებათა კონტროლისა და პროფილაქტიკის ფედერალური ცენტრების (Centers for Disease Control and Prevention, CDC) ცნობით, ვირუსი, სულ ცოტა, სამი ადამიანი იყო ინფიცირებული. კონკრეტულად როდის მოხდა ეს, არ აზუსტებენ.

აშშ-ის საზოგადოებრივი რადიო (NPR) დაავადების ახალ გამომწვევს ნატურალური ყვავილის „გარე ბიპაშიდის“ უწოდებს. თავდაპირველად ვირუსით ორი მწვემის დასნებოვნდა, რომლებსაც ავადმყოფ ცხოველებთან კონტაქტი ჰქონდათ. ერთ-ერთი მათგანის შემთხვევაში ციმბირულ წყულს ეკვობდნენ, მაგრამ ლაბორატორიულმა შემოწმებამ ეს არ დადასტურა, და მაშინ ქართველმა მედიკოსებმა დახმარება ამერიკელ კოლეგებს სთხოვეს.

კვლევას CDC-ს სპეციალისტთა ჯგუფი შეუდგა ნილ ვორას ხელმძღვანელობით. მათ სწრაფად დაადგინეს, რომ საქმე აქეთ ერთ-ერთ ვერულ წოდებულ „პოკსირუსთან“, რომელიც ყვავილს და ყვავილის მაკვარ დაავადებებს იწვევს. შემდგომმა გამოკვლევამ აჩვენა, რომ ეს კონკრეტული სახესხვაობა მეცნიერებს აქამდე არ შეხედრია. ვორას თქმით, მას ჯერ საკუთარი დასახელება არ აქვს.

„ვირუსების ეს ოჯახი ძალიან მნიშვნელოვნად მიგვანინა, რამდენადაც ყვავილის გამოყენება შესაძლებელია ბიოლოგიურ იარაღად“, - უთხრა ამერიკელმა მკვლევარმა NPR-ს. „ჯერჯერობით არ გამოგვივლენია ადამიანიდან ადამიანზე დაავადების გადაცემის შემთხვევები, - დასძინა მან, - მაგრამ რამდენი ადამიანი ავადდება? ავადდებიან თუ არა ცხოველები? ეს არ ვიცით. არც ის ვიცით, იყო თუ არა ადამიანების სიკვდილიანობის შემთხვევები“.

ორივე მწვემის, რომლებსაც ახალი

ვირუსი აღმოაჩნდათ, განიკურნა. მოგვიანებით ასეთივე დაავადება გამოუვლინდა კიდევ ერთ ადამიანს საქართველოს სხვა რაიონში. გამოძიების მსვლელობისას ყვავილის ვირუსები აღმოაჩნდა აგრეთვე ზოგიერთ შინაურ ცხოველს და მღრღნეულს.

ხემათ გადმოცემულ ფაქტთან დაკავშირებით საქინფორმი მკითხველს შეახსენებს საქინფორმის მთავარი რედაქტორის არნო ხილირბეგიშვილის 2012 წლის 13 აგვისტოს პუბლიკაციას „არდაბრუნების წერტილი და რიჩარდ ლუგარის სახელობის სიკვდილის ფაბრიკა“, რომელშიც, კერძოდ, ნათქვამია:

„დიდებობის დღესასწაულზე, რომელიც დიდგორის ბრძოლაში ხელნუკთა ლაშქარზე ქართველების გამარჯვებას მიეძღვნა (1121 წ. 12 აგვისტო), ამერიკელმა სენატორმა - რესპუბლიკელმა რიჩარდ ლუგარმა, სტარტი მისცა საქართველოში აშშ-ის ახალი სამხედრო ობიექტების მუშაობას ძალზე მშვიდობიანი სახელწოდებებით. ბირთვული, ქიმიური და ბიოლოგიური თავდაცვის საკითხებში აშშ-ის თავდაცვის სამინისტროს მდივნის თანაშემწე ენდრიუ ვებერსა და საქართველოს პრეზიდენტ მიხეილ სააკაშვილთან ერთად მან სახეიმოდ ჩაუყარა საძირკველი საქართველოს დაავადებათა კონტროლის ეროვნული ცენტრის ადმინისტრაციულ შენობას, სადაც განთავსდება აშშ-ის დაავადებათა კონტროლის ცენტრისა და უოლტერ რიდის სახელობის არმიის კვლევითი ინსტიტუტის (აშშ) ოფისები.“

ხოლო 2004 წელს თბილისის გარეუბანში (ალექსეევკის დასახლებაში სამხედრო აეროდრომის მეზობლად) გახსნილ საზოგადოებრივი ჯანდაცვის ცენტრალურ საცნობარო ლაბორატორიას რიჩარდ ლუგარის სახელი მიენიჭა - აშშ-ის მთავრობის სპეციალური პროგრამის „ნან-ლუგარის“ ავტორისა, რომელიც საქართველოში 2005 წლიდან ხორციელდება და რომლის საფუძველზე ქვეყანაში ფუნქციონირებს რიგი დიბორატორიები და ვირუსთა შტამების საცავები. ექსპერტთა აზრით, ამერიკული მხარის ეს აქტიურობა უკავშირდება საქართველოში ბიოლოგიური იარაღის სხვადასხვა სახეობის კვლევის, შენახვის, განადგურებისა და შექმნის ობიექტების გაშლის ამოცანას, იარაღის, რომელიც შესაძლებელია გამოყენებულ იქნეს საქართველოში მეზობელი ზოგიერთი ქვეყნის, კერძოდ - ირანის წინააღმდეგ.

„დღეს ისტორიული დღეა! საბჭოთა კავშირს არასოდეს ჩაუღია მსგავსი ინვესტიციები საქართველოში. ისინი ძალიან ფრთხილდნენ, რომ ეს ჩვენთვის მისაწვდომი არ გამხდარიყო! ზოგიერთი ამბობს - რა განსხვავებაა რუსეთსა და აშშ-ს შორისო?! აი, რაშია ეს განსხვავება! - გაახარა მიხეილ სააკაშვილმა ხანდაზმული სენატორი ტელეკომერსის ომში თავისი გამოსვლით, და ეს ის ომივათი შემთხვევა იყო, როდესაც საქართველოს პრეზიდენტი სიმართლეს ამბობდა!“

საკაშვილი მართალია - ეს მართლაც ისტორიული დღე იყო, მაგრამ არა დიდ-

სახალხო მოძრაობა „სამმბრელო“ და გაზეთი „ილორი“
 მწუსარებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა ცნობილი ქართველი მეცნიერი და საზოგადო მოღვაწე
ბიორბი (ბონი) ცაავა
 და თანაგრძნობას უცხადებენ გარდაცვლილის ოჯახს

გორის ბრძოლის 891-ე წლისთავის ისტორიული მიზეზით: საქართველომ გუშინ არდაბრუნების წერტილი გადალახა (ასე უწოდებენ პილოტები აფრენის ფაზას, რომელშიც აფრენის გაუქმება და თვითფრინავის უკან დაბრუნება უკვე აღარ შეიძლება) და აშშ-მთელ მსოფლიოს აჩვენა, რომ საქართველოში სამუდამოდ მოვიდა! საქართველოში განთავსებული სამეცნიერო-კვლევითი ლაბორატორიების მსგავსი კაპიტალურ სამხედრო-სტრატეგიულ ობიექტებს ხომ საზღვარგარეთ ტყუილებრად არ აშენებენ და მილიარდობით დოლარს ქარს არ ატანენ, და სასიკვდილო-სახიფათო ობიექტების საკუთარ ტერიტორიაზე, ამერიკაში განლაგება კი საშიშია: დივერსიის ან ტერაქტის შემთხვევაში სასიკვდილო-სახიფათო ვირუსები მესიყვრად გავრცელდება ქვეყანაში და ჯერ კიდევ შეუსწავლელი ბაქტერიებისაგან საშინელ ეპიდემიებს გამოიწვევს!

საკაშვილი მართალია - საბჭოთა კავშირს არასოდეს ჩაუღია მსგავსი ინვესტიციები საქართველოში! სსრკ-ის დროს საქართველოში ქარხნები და ფაბრიკები შენდებოდა, ხოლო საქართველოს სტრატეგიული მოკავშირე №1 2004 წლიდან დღემდე მხოლოდ იარაღის მოწოდებითა და საქართველოში სამხედრო ობიექტების მშენებლობით არის დაკავებული... მაგრამ დღეს მთელი ეს საუბრები ზედმეტია, „არდაბრუნების წერტილი“ საქართველომ უკვე გაიარა: თავდაპირველად აშშ-თან პარტნიორობის მსხვერპლი ქართველი ჯარისკაცები გახდნენ ერასვა და ავღანეთში, ახლა კი, ლაბორატორიაზე განხორციელებული დივერსიის, ტერაქტის ან, თუნდაც, შემთხვევითი „ჩპ“-ს შედეგად, ვირუსის შტამის გაუჩნვის მსხვერპლი შეიძლება გახდეს არა მარტო საქართველოს მოსახლეობა, არამედ რეგიონის ქვეყნების - აზერბაიჯანის, სომხეთის, თურქეთის, ირანის, რუსეთის...

სამშობლოს ღირსეული შვილები

ჩვენმა საქციელმა საშვალემა მისცა მთელს ჩვენს დივიზიას, გადმოეღობა მდინარე და მისი ნაპირი, სამინლად გამაგრებული მტრისაგან. ამით ისარგებლა მთელმა ჯარმა და იერიშით წავიდა წინ და გააძევა ზარდაცემული მტერი. მეორე დღეს მოკლეს საწყალი მარდანოვი ჩერქეზების პოლკის შტაბ-როტმისტრისა და თუ ორს ივანოვის თვეში შეტაკება მოხდა მკაცრი, მტრის სიმაგრეებზე, სადაც მეთვე დივიზია ცხენოსნებისა საშინლად დაზარალდა, თუმცა ძლიერ მამაცურად იბრძოდნენ. მათი ცხენოსანი იერიში ისეთი მძვინვარე და ლამაზი იყო, რომ მტერმა ტაშით დააჯილდოვა ჩვენი მამაცი მხედრები! წარმოიდგინე რა ტრაგედია არის აქ ჩამარხული! ჩვენ ამ დღეს მომხმარებ მათ უკან ვიდრე და ჩვენი მდგომარეობა აუტანელი იყო, რადგან მტრის არტილერია სეტყვასავით გვაყრიდა ყუმბარებს. ერთი ინგუში აფიცერი ცხენიანად წაწინაწინილად დაგლიჯა ზარბაზნის ტყვიამ, გვარად აგოევი. დაიჭრა ფეხში ჩვენი პოლკის კორნეტი ცაგარელი, რამოდენიმე კაცი და ცხენი მოგვიკლეს! ჩვენ ასეთ დღეში ვიყავით და წარმოიდგინეთ მათი მდგომარეობა, ვინც იერიშით მტრის აკოპებზე და რკინის მავთულზე მიდიოდა! ეს დივიზია იბრძოდა, როგორც ლომი ცნობილი გენერლის, გრაფ კელერის მეთაურობით, რომელიც მას წინ მიუძღოდა! ამ კაცმა არ იცის თუ რა არის შიში! იმ დღეს გადაურჩა მტრის ტყვიას, მაგრამ შემდეგ კი მძიმედ დაიჭრა. მეორე დღეს 3-4 ივანის უჩა და მისი ასეული და მეც გაგვაგზავნეს ერთს სოფელში, სადაც მტერი იყო გამაგრებული. აქ დაგვხვდა პოლკოვნიკი სტაროსელსკი და პირველი ჩვენი ბრიგადის კომანდირი კობიევი (კობიაშვილი). ისეთი სროლა აგვიტეხა მტერმა იმ დღეს და იმ ღამეს, რომ იყო შემთხვევა, როცა 1500-2000 შრანელი სკდებოდა ერთს საათში და ამ დროს უჩა, მე, ოთარი და ბერიძე ვიდრე სერზე, სოფლის აღმოსავლეთ გვერდზე, და ვიცავდით პოზიციას. მეორე დღეს 10 საათამდის ვიყავით ამ საშინელ მდგომარეობაში! თოვის ტყვიას ხომ სეტყვასავით გვიშენდნენ. მოგვიკლეს და დაგვიხოცეს რამოდენიმე კაცი და ცხენი, 10 ივანის, ნასადილევს, მომცეს 22 ცხენოსანი და გამაგზავნეს მტრის დასაზვერავად, სადაც რამოდენიმეჯერ იმ საღამოს და ღამით წავიყვანი მათ „აკოპებს“ და ტყვიისმფრქვეველებს. მომიკლეს ერთი მხედარი ცხენიანად, დამიჭრეს ორი ცხენი. მეორე დღით, 11 ივანის, ერთს პატარა ტყეში, სოფლისა და რკინიგზის ნაპირად, მტერმა ანაზად გზა შემიკრა, შემიტყუა და დაჭერა მოგვინდომა, მაგრამ ღვინისა და ჩვენი გმირი მხედრების წყალობით ვერა დაგვაკლეს რა! ტყვიან გამოვდენეთ, ჩვენ გაგმაგრდით შიგ, დავაცლევინეთ რკინიგზის ლინდაგი. ეს იყო დილის 11-12 საათზე, გამოიგზავნეს მამუკელი, 21 კაცი აფიცრით, ჩანები და 2 აფიცერი 40 კაცი, პეხოტა! პეხოტამ მალე მიგვატოვა და მე ერთი აფიცრით, ორმოცამდე მხედრით შევინარჩუნე

პოზიცია, არ მოვუშვი იერიშით ხუთჯერ წამოსული მტერი, და მეორე დღემდის, სანამ ბრძანება არ მომივიდა, ადგილიდან არ დავძრულვარ. დამიჭრეს ხუთი კაცი. 12-13 ივანის კიდო მტრის დასაზვერავად გაგვაგზავნეს მე და ერთი პორუჩიკი, მე მისი ხელთქვეითი ვიყავი! დავიჭირეთ ორი იტალიელი ჯარისკაცი. 14-ში ბერიძემ გამოგვცვალა, მტერი რამოდენიმე ასეული ყუთი ზარბაზნის ჭურვი და ონაგერი დააყრევინა, მაგრამ იმ ღამეს, როცა მეც გამაგზავნა უჩამ და გვიბრძანა უკან წამოსვლა, ჩვენც წამოვედით და ჩვენს შემდეგ ისევ წაეღო მტერს უკან ის ადგილი და ჩვენმა ათმა კაცმა, ყარაულად დაყენებულმა, თავს ძლიერ უშველა! მეორე დღეს ის ადგილი ისევ წავართვით მტერს. 15 ივანის ბრძანებისამებრ, ჩვენი მეორე ბრიგადა ე.ი. ჩანები და თათრები წავიყვანეს იერიშით ერთს მდინარეზე, რომელიც საზღვრავს ბუკოვინასა და კარპატებს. აქ ფეხით გადავიდით დიდ მდინარეზე მტრის ტყვიამფრქვევის ცეცხლქვეშ, მტერი გავაქციეთ და ის ადგილი დავიკავეთ. ერთს მხედარს, ჩემთან და ბერიძესთან გვერდში მყოფს, ტყვია საფეთქელში მოხვდა და კანში გაჩერდა! აი ბედი, თუ არ გვერა. ამის შემდეგ, რიცხვი არ მაგონდება, კიდო ვიყავით შეტაკებაზე წაყვანილი პირდაპირ შარავზაზე, იქით მთა, აქეთ მთა, მტერი ზარბაზნის და ტყვიას გვიშენდა, მაგრამ ბევრი ზიანი ვერ მოგვაყენა! გზაზე ყე-

მდეგ შეუპოვრად მებრძოლმა ოთარ დადიანმა უსაყვარლეს მეუღლეს, ცხოვრების მეგობარს, ლილი მარშანიას გამოუგზავნა. ეტყობა სანდო ადამიანების პირით (ორი მათგანი, ცოლისძმა და იასონ ქირია აქვეა ნახსენები) ოჯახს დროდადრო თავის ამბებს აგებინებდა.

ლომივით უშიშარი ვაჟკაცი წინასწარ არის შერიგებული იმ აზრს, რომ სამშობლოს თავისუფლებას უნდა ემსხვერპლოს.

ბუნებრივია, ოჯახის წევრებიდან ყველაზე მეტად თავისი ნაბოლარა ვაჟი ცოტენინატრება. როგორი ლეგენდარული სახელი შეურჩევი მისთვის და ბედის სიმუხთლემ აღარ დააცადა, თავად გაეზარდა ახალი ცოტენი დადიანი.

მე დიდხანს ვესაუბრე ოთარ დადიანის ერთ-ერთ შვილიშვილს, ჩვენი საამაყო მსახიობისა და ასევე დიდად ნიჭიერი მწერლის გიორგი ხარაბაძის მეუღლეს, უსპეტაკეს, სამაგალითო ზნეობის პიროვნებას ბელა თოფურას და მან ბევრი რამ საგულსხმომ მიაშობო, მითხრა, რომ მისი ბაბუა ქრისტეს ასაკში, ოცდაცამეტი წლისა მოაშორეს პრისისხლიანმა ჯალათებმა სამშეოს და ამ სიტყვებს რაიმე განმარტება არ ესაჭიროება. ბელა ოთარ დადიანის უფროსი შვილის, ბაბილინას ქალიშვილია. ლილი მარშანიას ოთხი მცირეწლოვანი ობოლი დარჩა და როგორც სათაყვანებელმა მეუღლემ უანდერდა, ოთხივენი ღირსეულ ქართველებად

მუშნი დადიანი
ჩემი დღიური
1924 წელი, 13 მარტი

დავიბადე 1875 წლის 4 ნოემბერს, სამშაბათ დღეს. გამაძიძავეს რამოდენიმეჯერ, ძუძუს მაჭმევდა-მანოვებდა ნინო ხვინგიას ასული, ზურაბ პაპასკირის ცოლი. შემდეგ წაუყვანივარ გასაზრდელად კონია პეტრეს ძე მხეიძეს სოფელ ყულისკარში. ძუძუს მანოვებდა და მზრდიდა ელისაბედ კალანდის ასული, მღვდლის, ლუკა შენგელიას ცოლი სოფ. ჭაქვინჯში. სწორედ გითხრათ, კარგად არ ვიცი, როდის წამომიყვანეს გამზრდელის სახლიდან მამიჩემის სახლში. არასგზით არ ვიცდიდი, ძლიერ მიყვარდა ჩემი გამზრდელეები, არ მინდოდა მათთან დამორება, მაგრამ მაინც წამიყვანეს სახლში, მგონია 1885-86 წწ. ჩემმა ძიძამ ელისამ მასწავლა ქართული წერა-კითხვა, მამაო ჩვენო და სხვა ლოცვები. ჩემი ძიძა იყო ივლიტა, კონია მხეიძის ცოლი, ასული გიორგი აფაქიძისა, რომელსაც მამა და ერთადერთი ძმა, ქუთუ, მოუკლეს ყირიმის ომის დროს, სამეგრელოს მამინდელს სატახტო ქალაქ ზუგდიდში (1855-56 წწ.), როცა ის ომერ-ფაშას მხედრობას ეჭირა და ზუგდიდს დაესხა თავს მხედრობით გრიგოლ ლევანის ძე დადიანი, ძმა უკანასკნელის სამეგრელოს მთავრის დავითისა. ორივე მამა და შვილი აფაქიძეები ამ დღეს დაეჭრათ და დიდი ხნის ავადმყოფობის შემდეგ მოკვდნენ. ამ თავდასხმამ და მამინდელ ამბებზე მიყვებოდა ხოლმე დედა ივლიტა ამბებს. ჩამიხუტებდა გულ-მკერდში, მინამ ამ ამბების მოთხრობაში ჩამეძინებოდა. მომითხრობდა თუ როგორ შევარდა მისი გმირი მამა და ძმა მტრის რაზმში, მუსრი გაავლო თათრის ჯარებს ან რანარად სასიკვდილოდ დაჭრეს იგინი, ვეკითხებოდი ჩემს დედა ივლიტას თუ რა უნდოდათ თათრებს და ის მომითხრობდა საქართველოს ისტორიიდან, რაფერ აწამებდნენ და აწვალბდნენ ურჯულოები, თათრები, საქართველოს. ძლიერ შემეყვარა მისმა მოთხრობებმა ჩვენი ისტორია, წარსული ცხოვრება ჩვენი პატარა საქართველოსა და აღმძრა საურვილი, მისი კარგად შესწავლილი. მასსოვს ერთი შემთხვევა, როცა 1881 წლის ზამთრის პირად. ამბავი მოვიდა, ბატონი გიორგი გარდაიცვალაო. გიორგი დადიანი იყო ბაბუჩაჩემი. მას ცოლად ჰყავდა ბარბაღი, სვანეთის მთავრის ისლამ ანდემშქელიანის ასული. შვილები — დავით, ანტონ, მამაჩემი კონია და მამიდა მათა, ცოლი კონსტანტინე ლევანის ძე (მთავარის) დადიანისა, უჩას დედ-მამა. გამიგია, ბაბუას ჰყოლია 24 ქალ-ვაჟი. ჩემი ძიძის, დედა ივლიტასაგან გამიგონია თუ რა გმირი კაცი ყოფილა ბაბუა გიორგი, არ უყვარდა რუსები. წინააღმდეგი იყო მათი ჩვენი დაბინავებისა. როგორ გადავიკიდა მას ამაზე მისი ბიძაშვილები — სამეგრელოს მთავარი და მათი ძმები, როგორ დააბეზლეს რუს ლენერალ ესპეხოვთან, მოუნდომეს ზუგდიდში დაჭერა იმ დროს, როცა ეკლესიაში ბაბუა გიორგი სალოცავად იყო შესული. ეს რომ გაიგეს, სამასი კაცი, სამურზაყანოელი მხედრები, რომლებიც ჩამოსული იყვნენ მთავართან მოსალაპარაკებლად სესირევა ემუხვარისა და ბაბუა გაბისონის მეთაურობით, დაეხმარნენ გიორგის, გაწყენენ სოფელ ნოღამდის, საიდანაც ბაბუა გიორგი თავისი ჯალაბით აიბარა და ტეხურის ხეობით სვანეთის მთებსა და მთავარს დადემქელიანს შეეხიზნა, თან გაყოლია ის სამასი კაცი, მისი ერთგული და თანამოაზრე მეგრელები. მათ შორის, ძმა ბესარიონი, სისო აღმბიბია, თავის დროზე სახეგანთქმული ვაჟკაცი და მონადირე გლეხი შუკო ნაჭყებია, ვისზედაც ბიძა დავითი და მამაჩემი, აგრეთვე მალაქია ჩაჩიბაია ბევრ რამეს მიჰყვებოდნენ. ეს იყო 1830-31 წწ, როგორც ბიძა დავითისაგან ვიცი. გიორგის დაედევნა რუსის ჯარით მისი ძმა პეტრე, მაგრამ ვერ დაენია, ალბათ არც უნდოდა დასწეოდა. სოფელ კურძუდან, სადაც მდინარე ოჩხომურის პირად, მთის ძირში იდგა გიორგის სასახლე, იგი თავისი ამალიანად, გაემგზავრა ტეხურის ხეობით, იანვრის თვეში, სვანეთისაკენ. გზაზედ ბებია ბარბაღის ამ საშინელ მგზავრობის დროს, ზამთარში, ამ მთებში, შექენია ქალი, სახელად თებრონი.

მუშნი დადიანი — სამშობლოს შეჭირული რაინდი

რა დახოცილი ცხენები და ფურგონები, აუარებელი დაჭრილი და მკვდარი ყაზახი რუსები. მტრის ცეცხლის ქვეშ გავიარეთ ის ადგილი, შევეურთდით უჩას ერთის ვზოდი და, ცხენებიდან გადმოსულნი, პეხოტას მივეშველეთ. იმ ღამეს მტერმა უკან დაიხია — ეს იყო კარპატის მთებში! მეორე დღეს წინ წავედით, ისევ სროლა, ისევ ჯოჯოხეთი, ისევ აუარებელი დახოცილი და დაჭრილი, მაგრამ ჩვენ ღმერთი გვწყალობს. გვანჯიცი ჩამოვიდა აქ, სადაც ვიყავით, მეორემესამე დღეს ჯონჯიცი. გარდა ამისა, ხუთჯერ აუტანელ სროლაში მოვეყვით, დასაზვერავად წასრულეს ბევრი გვირგვინი ტყვია! ჯონჯიცი პირველად მოინათლა ზარბაზნის ტყვიის ქვეშ ჩემთან 25-27 ივანის! ძლიერ კარგი ბავშვია, ვუთხარი კოკის. 29 ივანის კამენცში წავედით მე და გვანჯიცი, 12-ში დავბრუნდით ცხენებით. ესლა მე ნამგზავრი ვისვენებ. დღეს უჩა დაბრუნდება პოზიციიდან. ოთარი, ფონჯი!

მეტი რა მოგწერო. ეს წერილი შეინახე, არ დაკარგო ისე. გააკოცებ ათასობით. რომ იცოდე, ისეთს ოთახში ვარ, საცა სანატორია იყო, მშვენიერი ბუნება, მყავდ წყალი, საუცხოო სურათები კედელზე. მაგრამ ვინ იცის, ხვალ რომელ ფრთაზე მომიხდება წოლა და სიარული.

მუშნი.

ოთარ დადიანის წერილი მეუღლისადმი
3 დეკემბერი, 1923 წ.

ძვირფასო ჩემო ლილი! გწერ ამ წერილს ნ. ჭუბერიდან. წუხელი ჩამოვედი დალიდან, საიდანაც ცხრა დღის წინ გამოვაგზავნე შენთან იასონ ქირია და შენი ძმა კონია...

სხვა რა მოგწერო, ჩემო კარგო ლილი. მე სახიფათო გზაზე ვარ დამდგარი. შეიძლება დღეს ან ხვალე არ ვიქნე და ვიქნე მსხვერპლი ჩემის სამშობლოსთვის, მაგრამ შენ გული არ ნაიხდინო. ისე მოიქეცი, როგორც ეკადრება ქართველ დედას, როგორც მუშუერის მამაშენის შვილს, ე.ი. შენ გაუწიე შენს შვილებს დედობაცა და მამობაც. აი, ეს არის ჩემი სიტყვები, ჩემო კარგო ლილი. ანი შენ იცი და შენმა ქალობამ.

გაკოცნი ათასჯერ შენ და ჩვენს ბაღებს, მათი ჭირი შემეყაროს მე.

ყვილას ნახვა მინდა, მარამ უფრო მანუხებს ცოტენეს უნახაობა, მისი ჭირიმი. ოთარი.

მინანერი: ეს ბარათი ალბათ ერთ-ერთი უკანასკნელია, რომელიც სვანეთს შეფარებულია და საბჭოთა ხელისუფლების წინააღ-

გაზარდა, წმინდა დანაბარები წმინდადვე შეასრულა.

ოთარ დადიანის ამ წერილს საკვირველად გავს ამავე გამოუვალ მდგომარეობაში მყოფი მუშნი დადიანის მცირე წერილი, 1921 წლის 30 მარტს (საქართველო უკვე ერთი თვის დაპყრობილია მეთერთმეტე არმიის მიერ) რომ გაუგზავნია თავისი მეუღლის, კატია ჯიჯიბიასათვის.

ყველაფერზე, თვით ცოლსა და შვილებზე მალლა იგი სამშობლოს ბედ-იბაღს აყენებს და მიუხედავად იმისა, დამოუკიდებლობა დაკარგული გვაქვს, დანარჩენ ჭეშმარიტ მამულიშვილებთან ერთად (აქ უთუოდ გადამწყვეტი გახლდათ უმამაცეს გენერალ გიორგი მახნიაშვილის თავდადება; ქაქუცა ჩოლოყაშვილიც ბათუმის დასანარჩუნებელ მებრძოლთა პირველ რიგებში იყო) გადამწყვეტი ბრძოლისთვის ემზადება, რათა ბათუმშიდან თურქი ასკერები განდევნოს და მერე იქნებ დანარჩენ საქართველოსაც ეშველოს.

სწორედ ბათუმში უნახავს მუშნი დადიანი სერგეი კიროვს და მისი გარეგნობით, შემართებით აღფრთოვანებული, წამოუძახინა: წითელ არმიას სწორედ ასეთი მამაცი და წარმოსადეგი ვაჟკაცები ესაჭიროებაო. რა იცოდა მგზნებარე რევოლუციონერმა, როგორი გული ძვერდა იმ განიერ, დაკუნთულ მკერდში.

იმის ნათელსაყოფად, თუ როგორ წყლის წვეთებით გავს ერთმანეთს ზვარაკად შეწირული ძმების სულისკვეთება და როგორ წარბმუხრნულად უყურებენ ორივენი სიკვდილს თვალეებში, აუცილებელია, მუშნი დადიანის ხსენებული წერილიც აქვე მოვიტანოთ:

„ძვირფასო კატია!
ჩემი პატარა მერცხლები დამიკოცნე ათასობით, შენ კიდო გკოცნი. ბევრი განყენინე ეგება, მაგრამ მაპატიე, სიყვარულმა დამძლია ჩემი ძვირფასი სამშობლოსადმი და თქვენი სიყვარული მას ვანაცვალე. თუ მე აქ დავიღუპე, შენი იმედი მაქვს, ბაღებს არ უღალატებ. გაკოცებ. ამ ორ დღეში გადაწყვიდება ბათუმის ბედი და ჩვენი საცოდავი საქართველოსი. გაუმარჯოს თავისუფალ საქართველოს.

მუშნი.“

ამ ანთებულ სიტყვებზე ხელის მომწერი საქართველოს დამოუკიდებლობისათვის ისეთივე თავშენიერულ მებრძოლად და ეროვნულ გმირად უნდა ჩავთვალოთ, როგორც ქაქუცა ჩოლოყაშვილია აღიარებული.

(*ე.პ*)

მშხარ კვიტიაშვილი
(გაგრძელება შემდეგ ნომერში)

ჩვენი კომენტარი ბატონ გურამ კორკელიას წერილზე „ცოტა რამ კოლხეთსა და კოლხურ დამწერლობაზე“

მაშასადამე, პირველყოფილი მეტყველება – ეს იყო მეტყველება ხმაბაძვითი ძირისეული თანხმონური ფორმებით, მათ-თანვე თანხმონური მარცვალწარმოქმნილი ემფატიკური (ემფაზისმიერი ანუ სახმოსნო ორგანოების დაძაბვისმიერი) ნახევრადხმოვანი) ბგერითურთ.

მართლაც, არავის სმენია, რომ ოდესმე ჯღ(რჯღინი, ჯღ(რჯღინ)ნც), ალაჯღ(რჯღინ)ნც და მისთანა (ათეულ ათასობით სიტყვა თანამედროვე მეგრულსა) გაეღოს ფრინველ ჯღ(რჯღ)-ს.

ცხადია, ჩვენს ნაშრომებში დეტალურად ამოხსნილია ისიც, თუ როგორ მოხდა პირველქმნილი ხმაბაძვითი ფორმების გახმოვანება და აფიქსაცია-გარამატიზაცია. აქვე, ძალიან მოკლედ ამის შესახებაც:

ბგერას, ჩვეულებრივ, ახასიათებს სწრაფი გახმოვანებისაკენ ანუ გასრულხმოვნებისაკენ, რაც ა, გ, ი, ო, უ ხმოვან ბგერებზე მის გარდასახვაში (ამგვარ ფონეტიკურ ვარიანტებად გარდაქმნაში) გამოიხატება. ბგერისეული წარმოშობის ა, გ, ი, ო, უ ხმოვნებს კი, საჭიროებისას, ახასიათებთ მისწრაფება მარცვლის დახმოვანებას, რაც ხმოვნის ბოლო ნაწილის დავიწროებასა და რომელიმე სონორი ბგერის (ღ, ნ, მ... განენაში გამოიხატება (ეს, ზოგადი ფორმული). ამ საფუძველზე, იგივე ჯღ(რჯღ)-სგან მიღებულია ფორმები: ჯღ(რჯღინი, ჯღ(რჯღინ)ნც) და ა. შ.

ბგერა ჩნდება როგორც სუფიქსის, ასევე პრეფიქსისა და ინფიქსის სახით. ამიტომაც, როგორც ამას ჩვენი გამოკვლევის შედეგები ცხადყოფენ, აფიქსები, კერძოდ, სუფიქსები, პრეფიქსები, ასევე ზმნისწინები და სხვანი, სემანტიკის ანუ მორფემების სახით, – როგორც ბგერის ფონეტიკური ვარიანტები, – იძენენ თავ-თავიანთ ფუნქციას (წარმოსდგებიან თემის, გვარის, კონტაქტის ნიშნებად და ა. შ.), და გვევლინებიან საგრამატიკო საშუალებებად (დეტალურად იხ. ჩვენი შეიღობილი „მეგრული ენის ლექსიკა და სიტყვათწარმოშობა“, თბ., 2007, გვ. 101-132).

შეტიც კიდევ: გამოკვლევის შედეგებმა გვიჩვენა, რომ რომ მეგრული ენის (ასევე სხვა ენების) ლექსიკა ანუ სიტყვობრივი მარაგი (სიტყვები) შედგება ორი ძირითადი მასალისაგან: 1) ხმაბაძვითი წარმოშობის ძირისეული თანხმონური ფორმებისაგან და 2) პირველქმნილი) ბგერის ფონეტიკური ვარიანტებისგან. ამ უკანასკნელს განეკუთვნებიან ანუ) ბგერისაგანა მიღებული უკლებლივ ყველა საგრამატიკო საშუალება: აფიქსები, კერძოდ, – სუფიქსები, პრეფიქსები, ინფიქსები, ასევე ზმნისწინები, და, ცალკეული მეტყველების ნაწილებიც კი, როგორცაა: ნაცვალსახელები, ზმნიხედები, კავშირები, ნაწილაკები, თანდებლები, შორისდებულები (ყოველ შემთხვევაში, ამათი აბსოლუტურად უდიდესი ნაწილი მაინც). ეს ხომ, უამრავ სხვა ჩვენებულ მონაცემებთან ერთად, საესებთ ახალი, უნათმეცნიერებისათვის მოულოდნელი, ენადრეხად თამამი და სარისკო, მაგრამ საესებთ ჭეშმარიტების ამსახველი წარმონაჩენია.

სხვაზე რომ არაფერი ვთქვათ, ამით დადგინდა უსაფუძვლო ენათმეცნიერებაში მანამდე გაბატონებული მისაზრებისა, რომ აფიქსები (სხვა საგრამატიკო საშუალებები) თითქოსდა ადრე ცალკე არსებული სიტყვებისგან ყოფილიყვნენ წარმოქმნილი.

სწორედაც ზემოაღნიშნულ საფუძველზე, ჩვენს მიერ გამოტანილ იქნა შემდეგი ყველაზე საინტერესო და დიდმნიშვნელოვანი დასკვნა:

თანამედროვე ენა წარმოადგენს პირველქმნილი ხმაბაძვითი ძირისეული თანხმონური ფორმებისა და მათთან იმ-თავითვე თანხმონური ნახევრადხმოვანი, მარცვალწარმოქმნილი და დეტერმინანტი (იდეაგანმსახვრელი) ნახევრადხმოვანი ემფატიკური) ბგერის ფონეტიკური ვარიანტებისაგან შედგენილ პრობით ნიშანთა სისტემას.

აი, სწორედ ამის გამო აფასებენ ჭეშმარიტი ენათმეცნიერები და სხვანი ჩვენს ნაშრომებს, როგორც გადარბილებას ენათმეცნიერებაში.

ცხადია, ზემოთ მოტანილი დასკვნა ეხება ენის მთელ ლექსიკას, – როგორც ხმაბაძვითი წარმოშობის ფორმებს, ასევე ე. წ. „წმინდა წყლის“ პრობით ნიშნებს, ოღონდ ამათ შორის გარკვეული განსხვავებაც არის, რაც გამოიხატება შემდეგში:

ხმაბაძვით სიტყვებში, როგორც წესი, ძირისეული თანხმონური ფორმები, როგორც ძირისეული ანუ ლექსიკური მორფემები, წარმოადგენენ სწორედაც ხმაბაძვით

საფუძველზე მიღებულ იდეამტარებელ ნაწილს სიტყვისა. ხოლო რაც შეეხება გრამატიკულ მორფემებს, ისინი, როგორც წესი, წარმოადგენენ პირველქმნილი ძირისეული თანხმონური ფორმების, იგივე ძირისეული ანუ ლექსიკური მორფემების იმთავიდანვე თანხმონური) ბგერის ფონეტიკურ ვარიანტებს. ასე, მაგალითად, სიტყვაში ქმო-კარკ-ად-ან-დ-ას-ნი (ნეტავი რომ კაკანით მოვილოდეს) ძირია ა-თი შიგაგახმოვანებული ფორმა კარკ, ანუ, ძირისეული (ლექსიკური) მორფემა კრკ (მიღებული, – ქათმის კაკანის გამომხატველი კრრკრკრ შორისდებულისაგან). ყველა დანარჩენი მორფემა (ნაწილები) აღნიშნული სიტყვისა, მიღებულია ემფატიკური ნახევრადხმოვანი) ბგერისაგან, ანუ წარმოადგენენ მის ფონეტიკურ ვარიანტებს. აქვე, რაც არ უნდა ვასაოცარი იყოს და დაუჯერებელიც სჩანდეს, დავამატებთ, რომ, მეგრულში, კრკ ძირზე დამყარებით მიღებული ლექსიკა მიიცავს 4 757 610 სიტყვას, პარალელური, იშვიათად ხმარებადი და პოტენციურად შესაძლებელი ფორმებითურთ (იხ. ჩვენი ოცტომეულის „მეგრული ენა – ენის წარმოშობისა და განვითარების ისტორიის ცოცხალი მართა“, ტ. VII, გვ.110-144, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემია „აია“-ს ბიბლიოთეკაში, ან ჩვენს პერსონალურ კომპიუტერულ, ასევე იქვე: „მეგრული ენის კომპიუტერული ლექსიკონის მრავალჯგუფა-ტომეული“, და ამათი კომპიუტერული ვერსიები).

არახმაბაძვით სიტყვებში ანუ ე. წ. „წმინდა წყლის“ პრობით ნიშნებში, როგორც უკვე ითქვა, სხვა ვითარებაა. ასეთი სიტყვები მეორეული, შედარებით გვიანდელი მოვლენაა ენაში. ისინი ისეთივე ან თითქმის ისეთივე ფორმებად არიან წარმოდგენილი, დღესთვისაც, როგორც ფორმებითაც თავის დროზე ადამიანმა შემოიღო. საამისოდ, ცხადია, ადამიანმა გამოიყენა, მის განკარგულებაში უკვე არსებული სამეტყველო ბგერები, – მათი გარკვეული კომბინაციით მოახდინა სახელდება სავსებისა (სხვა მონაცემებისა), რომელთათვისაც ხმის გაღება არ იყო (არ არის) არის დამახასიათებელი.

ასე, მაგალითად, სიტყვა „წიგნი“ ასეთივე ფორმით შემოვიდა ენაში და ასევე გვაქვს დღემდე. იგი არ წარმოქმნილა ამ სიტყვის ძირისეული თანხმონური ფორმის (წიგნ) ენაში, არ მომხდარა ამგვარი ძირისეული თანხმონური ფორმის წარმოქმნა და მისი შემდგომი განხმოვანება-აფიქსაცია, როგორც ეს გვაქვს ხმაბაძვითი ძირისეული თანხმონური ფორმების შემთხვევაში.

რასაკვირველია, ესა თუ ის სიტყვა ხმაბაძვითი წარმოშობისაა, თუ მას უდგება ხმაბაძვითი სიტყვების გამოცნობის კრიტერიუმები. სხვა შემთხვევაში საქმე გვაქვს არახმაბაძვით ფორმებთან, რომლებიც ადამიანის მიერ, მოგვიანებით, შემოღებულია შემთხვევით და ნებისმიერ საფუძველზე ამგვარი სიტყვების ხვედრითი წილი მეგრულ ენაში მისი მთელი ლექსიკის სულ რაღაც მხოლოდ 0,8 პროცენტს შეადგენს, მაგრამ მათი ეტიმოლოგიის დადგენა, ანუ დადგენა იმისა, თუ რა საფუძველზე შემოიღო ადამიანმა ისინი, თავის დროზე, მოცემულ ენაში, უდავოდ საშური საქმეა. ამაზე მკვლევარების მუშაობა დიახაც მისასაღებელია, მაგრამ, ჩვენდათავად მიგვაჩნია, რომ, ის ხერხი თუ მეთოდი, რასაც მიმართავენ ცალკეული მკვლევარები სიტყვათა ეტიმოლოგიის ამოსახსნელად და რისი ცალკეული მაგალითები ზემოთ იქნა მოტანილი, უთუოდ უსაფუძვლოა. უსაფუძვლოა იგი კონკრეტულად, შემდეგი გარემოებების გამო:

ასე, მაგალითად: ე. წ. „დაქარაგმების“ მეთოდის მიხედვით თუ მიუვლავით, შეიძლება ჩავთვალოთ, რომ სიტყვა „წიგნი“ მიღებულია შემდეგი სიტყვებისაგან: „წყარო იგი ცოდნისა იმისა“; „წყარო იგი ვინიერებისა იმისა“; „წყარო ცოდნისა მდინარებისა იმისა“ და ა. შ. მაგრამ, განა ესენი ჩვენი ნება-სურვილის მიხედვით შერჩეული სიტყვები არ არის? განა ჩვენ არ „დავაქარაგმეთ“, სიტყვა „წიგნი“, აი ახლა, ამგვარი ნებისმიერი სიტყვებისაგან? მაშ, რა კავშირი აქვს მას ოდესღაც შექმნილი (შემოდებული) სიტყვა „წიგნი“-ს ეტიმოლოგიასთან? ასეც რომ არ იყოს, სიტყვათწარმოშობის ანუ ეტიმოლოგიის შესწავლის საგანია სწორედაც სიტყვის ეტიმონი ანუ ძირი. ესე იგი, მან უნდა წარმოაჩინოს არა ის, რომ, მაგალითად, სიტყვა „სადგური“ მიღებულია სიტყვა „დგომა“-საგან, ან სიტყვა „საქათმი“ მიღებულია სიტყვა „ქათამი“-საგან, არამედ ის, თუ რისგან (როგორ, რა საფუძველზე) არის

მიღებული სიტყვები; „დგომა“, „ქათამი“ და სხვა.

ყველაფერს რომ თავი დავანებოთ, განა შეეძლო პირველყოფილ, ჯერაც ენაუღებელ ადამიანს ეფიქრა, რაღაც ფორმებისგან თუ ჯერაც არარსებული სიტყვებისგან შექმნა სხვა, „დაქარაგმებული“ სიტყვები? ასეთი რამის უბრალოდ განაზრებაც ხომ საფუძველს მოკლებულია?!

ასევე უსაფუძვლოა, ცალკეულ მკვლევარებთან მოცემული მისაზრება იმის შესახებ, რომ ამა თუ იმ ენის კუთვნილებაში არსებული ბგერები, თავის დროზე, ადამიანთა მიერ შემოღებული იყვნენ შეგნებულად, წინასწარ დაქარაგმებული თუ წინასწარ განსაზღვრული იდებით, და, შემდგომში ეს ბგერები გამოყენებით მათ, ასევე წინასწარ განსაზღვრული მისაზრებით, ენის ლექსიკის ანუ სიტყვების შესაქმნელად. ასე, მაგალითად, უსაფუძვლოა მისაზრება იმის შესახებ, რომ ბგერა ბ, რაჟი იგი ცალკეულ სიტყვებში (აგე-ბუ-დაბმული, „მუგუ-ბ-უ“ ჩამოკიდებულია და სხვ.) ბმას გამოხატავს, ყველგან იგივეს გამოხატავდეს; ანდა, თ ბგერა ყველგან ნათლის გამოხატველი იყოს; ან კიდევ: ნ ბგერა, იმ ვარაუდით, რომ იგი მეგრულში თითქოსდა წყალს აღნიშნავს (რაც სრულიად უსწორია), გამდინარე წყალს აღნიშნავდეს სიტყვა „მდინარე“ (აქ, ნ დინებისეული „ნ“-ა და არა წყლისეული), და, რომ ყველგან, სადაც კი ნ ბგერა გვაქვს, წყალი მოიხატებოდეს. ასე რომ იყოს, – აბა, სად ჩანს „წყალი“, სიტყვებში: „მდინარე, მცინარე, ნაბი“ და სხვა?

აღნიშნული უსაფუძვლო მისაზრების მიხედვით, გამოდის, რომ თითქოსდა თანამედროვე მეგრულენოვან ადამიანთა წინაპრებს 36 ბგერა შეუქმნიათ, საკუთრივ ქართულენოვან ადამიანთა წინაპრებს 33 ბგერა, ფინიკიურენოვან ადამიანთა წინაპრებს – 26 ბგერა და ა. შ., და ამ ბგერების მეშვეობით მოუხდენიათ, შემდგომში, საგანთა (სხვა მონაცემთა) სახელდება, სიტყვებისა და ენის შექმნა. ასეთი რამის გააზრებაც კი ყოვლად შეუძლებელია.

საქმე ის არის, რომ როგორც ამას ჩვენი გამოკვლევის შედეგები გვიჩვენებენ და რაზეც ზემოთ ითქვა, იმ 6652 ძირისეული თანხმონური ფორმიდან, რასაც ემყარება თანამედროვე მეგრული ენის მთელი ლექსიკა (1,5 მილიონამდე სიტყვა), ხმაბაძვითი წარმოშობისაა ყოველი, ასევე ზემოთაღნიშნული, 1869 ძირისეული თანხმონური ფორმა.

ეს იმას ნიშნავს, რომ თანამედროვე მეგრულენოვან ადამიანთა წინაპრებს, ენის წარმოქმნის პროცესში მოუხდენიათ ბუნებაში მოცემული ანუ ბუნების საგნების მიერ გაღებულ 1869 ხმაბაძვით (და არა მხოლოდ 36 ბგერის) აღქმა და რეპროდუქტირება სამეტყველო საშუალებების, იგივე ენობრივი ნიშნების სახით და არა მხოლოდ 36 ბგერისა (თუმცა, სწორედ მათგან გამოკვეთილა, საბოლოო ან-გათომით, 36 ბგერა თანამედროვე მეგრული ენისა). ამდგომად მიუღია ბუნებაში მოცემულ ბგერებს, – როგორც ადამიანის მიერ აღქმულ, რეპროდუქტირებულ და სათანადოდ გარდაქმნილ სამეტყველო ბგერებს, – მოცემულ ენაში და საერთოდ ენებში, სოციალური დანიშნულება, სოციალური ღირებულება. სწორედაც ამ საფუძველზე წარმოადგენს ნებისმიერი ენა (და არა მხოლოდ ერთი რომელიმე ენა, როგორც ეს ზოგიერთებს წარმოუდგენიათ) საგანთა სამყაროს თავისებურ მოდელს.

ამ მხრივ კი, როგორც ამას, ჩვენი გამოკვლევის შედეგები გვიჩვენებენ, გამორჩეულ ფენომენს წარმოადგენს მეგრული ენა, რაც გამოიხატება შემდეგში: მეგრული ენის სიტყვების აბსოლუტურად უდიდესი ნაწილის აღწერილობითი ხასიათისაა. ამასთან, მეგრული ენის ლექსიკა ხასიათდება გასაოცარი, დიახ ფანტასტიკური სიმდიდრით.

ამრიგად, მეგრული ენა, – სიტყვათა აღწერილობითი ხასიათისა და ლექსიკის კოლოსალური სიმდიდრის წყალობით, – წარმოადგენს საგანთა უნივერსალური სამყაროს უნივერსალურ მოდელს.

ქვემოთ, მოკლედ შევხვებით იმასაც, თუ რა საფუძველზე იქნა მიღებული, ჩვენს მიერ, ეს უკანასკნელი დასკვნა. მანამდე კი აღვნიშნავთ შემდეგს:

ჩვენი, ცხადია, ამოუვსებით ისიც, თუ რამ განაპირობა თვით ერთი და იმავე საგნის (მხედველობაშია ხმის გამღემი საგანი) სხვადასხვაგვარად სახელდება, რაც გახდა უპირველესი საფუძველი სხვადასხვა ენის წარმოშობისა და სხვადასხვა ენაში სხვადასხვა ბგერითი შემადგენლობის მიღებისა,

საქმე ის არის, რომ, მაგალითად, ის ბგერა, რომელიც ჩვენ, ქართულენოვან ანუ იაფეტური მოდელის ადამიანებს მუდამ გვესმოდა და გვესმის როგორც ჭ, სლაფურენოვან, საერთოდ ინდოევროპულენოვან ადამიანებს ესმოდათ და ესმით, როგორც ჩ. სწორედაც ამ საფუძველზე მოხდა, მრავალსაუკუნოვანი ხმაბაძვითობის შედეგად, ადამიანთა სხვადასხვა ჯგუფებში შესაბამისი საწარმოოქმო წვევის ანუ საარტიკულაციო ბაზისის ჩამოყალიბება. ამ საფუძველზე გვაქვს ამგვარი შესატყვისობები: ჭურხული (მეგრ.), ჭიჭიკი (ქართ.) და ჩირიკანი (რუს.), ან კიდევ, ფორმები: გუგული და კუკუშა, ყაყალი, ყოინი და კეკეანი და ასე შემდეგ. ესე იგი, რომ არა ბუნებაში მოცემული ბგერებისადმი მრავალსაუკუნოვანი ხმაბაძვითობა, ადამიანები ვერ შეძლებდნენ საწარმოოქმო ჩვევის განვითარებას და ამეტყველებას. ამიტომაც ვერ წარმოთქვამს დღესაც, მაგალითად, ეროვნებით რუსი ადამიანი, ჭ ბგერას, და ნაცვლად ჭიჭიკოსი, ამბობს: ჩირიკო, და ა. შ.

აღნიშნული ფაქტის წარმონაჩენ-დასაბუთებით, ჩვენ, გვაგაბითლეთ კიდევ ერთი მიზეზი თუ საბაბი, რომლის მოშეგლებითაც, თავის დროზე, უარყოფილ იქნა ენის წარმოშობის ხმაბაძვითობის თეორია, რაც ასე იყო ჩამოყალიბებული: საგნის სახელდება და ენის წარმოშობა რომ საგნის ბუნების, და კერძოდ, ხმაბაძვითობის საფუძველზე მომხდარიყო (მაგალითად, გუგული ყველგან ერთნაირად იძახის), არ გვექნებოდა ერთი და იმავე საგნის სხვადასხვა სახელი სხვადასხვა ენაში ანუ არ გვექნებოდა სხვადასხვა ენა.

ამჯერად, მოკლედ იმის შესახებ, თუ რა საფუძველზე წარმოადგენს მეგრული ენა საგანთა უნივერსალური სამყაროს უნივერსალურ მოდელს:

ქართულში, მაგალითად, სტატიკურია ზმნები: ზის, არის და სხვა. ისინი ზმნისწინებსა და აფიქსებს არ ირთავენ და ახალ-ახალ სიტყვებს არ იძლევიან. ასე, მაგალითად, არა გვაქვს ფორმები: გავა-ზის, შე-ზის, ჩა-ზის, წა-ზის... გადა-არის, მი-არის, შე-არის და მისთანანი. ამიტომაც, გვაქვს შესიტყვებანი: ქვაზე ზის, სახლში ზის, გამოქვაბულში ზის, ჭაში ზის, კუთხეში ზის და ა. შ. (ესე იგი, ყველგან გვაქვს ფორმა ზის).

მეგრულში კი, ხე (ზის) ფორმასთან ერთად გვაქვს ფორმები: გე-ხე ზედ (მაგალითად, ქვაზე, მიწაზე, სკამზე...) ზის; მულა-ხე ზიგთი (სახლში, ოთახში...) ზის, მითო-ხე ზიგ მიღმი, (მაგ., გამოქვაბულში) ზის, ინო-ხე (შიგ ქვე დაბლით, მაგ., ჭაში, ჭურში, თხრილში...) ზის, კნო-ხე კუთხეში ზის, კინო-ხე კუთხეში პირიქით ზის, კუნო-ხე კუთხეში პირაქით ზის, და ა. შ., ვიდრე მეგრულის 93-ე ზმნისწინის გამოყენებამდე. ამრიგად, მეგრულის ზმნები, ზმნისწინებად აღვლილ ზმნისებულების (სრულ სახით ან შეკვეცილად და რამდენადმე სახეცვლილად – ზმნისწინებისა და ქცევის ნიშნების ურთიერთ დამთხვევისას წარმართული

ასიმილაციური პროცესის გამო), გამოყენების წყალობით, საგნის მოქმედების ჩვენებისთან ერთად, გვიჩვენებს საგნის მოქმედების მიმართულებასაც და ადგილსაც, თანაც მისი აღწერით.

მაგრამ, იმ შემთხვევაში, როდესაც მოქმედ საგანს ახასიათებს გარკვეული ნიშანთვისება, – ეს ნიშანთვისება კი, ჩვეულებრივ, გამოხატულია (დეტერმინირებულია) ხმაბაძვითი წარმოშობის ფორმებში, ამგვარი ძირისეული თანხმონური ფორმების (იგივე, ძირისეული ანუ ლექსიკური მორფემების მქონე უკლებლივ ყველა სიტყვაში საგნის მოცემული ნიშანთვისება აშკარად ვლინდება. ასე, მაგალითად, თუ კი მოქმედებს „გვიხვდალი“ ანუ დაბალი, ნია და ჩაფსკენილი (ერთგვარი) საგანი, გვაქვს ფორმები: მიგვანჯღალი (გვიხვდალი მიზბის ან მიდის ჩქარა და ტანრევითად მისმიერი იერსახით), გვანჯღალანც (გვიხვდალი ლაპარაკობს უშნოდ და უნიათოდ), გვანჯღალი (გვიხვდალი ჭამს უშნოდ და უნიათოდ), ოვინჯღალი (გვიხვდალი გამოიყურება მისმიერი იერსახით) და ა. შ. (გვეჯღ) ძირზე დამყარებით კი, მეგრულში I 304 148 სიტყვა გვაქვს).

მამანტი ძაბამია, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემია „აია“-ს პრეზიდენტი, კოლხური კულტურული მემკვიდრეობის შესწავლისა და დაცვის ასოციაციის პრეზიდენტი, 8 მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, ზუთი უნივერსიტეტის საპატიო პროფესორი

საქართველოში საჯარო-სამართლებრივი ორბანიზაციების მომკლავრება ბრძოლაში

მიმდინარე წლის აპრილში, ევრაზიის ინსტიტუტმა პირველად საქართველოში, საზოგადოების ყურადღება გაამახვილა ქვეყანაში მომკლავრებულ რელიგიურ სექტებსა და უცხო სახელმწიფოთა საჯარო-სამართლებრივი ორბანიზაციების არსებული კავშირის შესახებ (ამ თემას მრავალი მაგალითი მიეძღვნა, სასტუმრო „ქორთიარდ მერიტის“ დარბაზში). ამ ღონისძიებას პრესაში საკმაოდ დიდი გამოხმაურება მოჰყვა. შემდეგ, ევრაზიის ინსტიტუტმა მრავალი მაგიდის მასწავლებელი ბუკლეტის სახით გამოსცა და გაავრცელა, მაგრამ ხელისუფლებამ ჯერ კიდევ ვერ მოიცვალა პრობლემის შესასწავლად (არათუ მოსაგვარებლად).

ამასობაში კი რელიგიური ორბანიზაციების „კრიზის“ ქვეშ საჯარო-სამართლებრივი ორბანიზაციის გრძელდება. ამჟამად წარმოიდგინეთ ერთ-ერთ ასეთ ორბანიზაციას, რომელიც სპეციალური ორბანიზაციის საკართველო ტერიტორიაზე ირანის მოქალაქეების რელიგიურ-იდოლოგიური დამუშავებითა და საბოლოო ჯამში, მათი გადაბირებით, ირანის სახელმწიფოს საწინააღმდეგოდ. ეს, რა თქმა უნდა, ირანის ისლამური რესპუბლიკის ხელისუფლებამ იცის და თეირანის მხრიდან არ არის გამორიცხული შესაბამისი ზომების მიღება. ჩნდება რიტორიკული კითხვა: რამდენად არის ასეთი დაძაბულობა და რეგიონული ძალის – ირანის გადაკიდება საქართველოს ინტერესებში?

თბილისში, ტაშენცის ქუჩის ზედა მხარეს, ვეძიხის ქუჩაზე, მოქმედებს ე. წ. „ქრისტიან სიონისტთა ეკლესია“, რომელიც ირანული წარმოშობის უცხო მოქალაქეებს ეკუთვნის. ეს „ეკლესია“ მდებარეობს უშედეგებელ კეთილმოწყობილ, ეზოიან სახლში, შესანიშნავი ხედით ქალაქზე. ასეთი სახლები თბილისში, სულ ცოტა, 300.000-ს ღრს. ჩვენი წარმომადგენლის ვიზიტის მომენტში (ამაზე ოდნავ ქვემოთ) ეზოში ორი ფურგონი, ერთი „ჯიპი“ და ერთი მსუბუქი მანქანა იდგა, მათ ზედ ჰქონდათ სტიკერები, წარწერით ინგლისურ ენაზე – „მე მიყვარს იესო“. სახლში შევიშინეთ „პინგ-პონგის“ მაგიდები და სატენიანო დარბაზი. ერთი სიტყვით, „ეკლესია“ ცუდ ცხოვრებას არ უჩივის.

ევრაზიის ინსტიტუტმა მიიღო გადაწყვეტილება, უფრო ახლოს გაცნობოდა „ქრისტიან სიონისტთა“ მოღვაწეობას საქართველოში. ვეძიხის ქუჩაზე მდებარე „ეკლესიაში“ მივლინებთ ირაკლი ყოფიანი გაიგზავნა, რომელმაც „ეკლესიის“ მესვეურებს თავი უურნალებად წარუდგინა. თუმცა პირველი ვიზიტი უშედეგოდ აღმოჩნდა – სახლში არავინ იყო, ხოლო მეზობლებმა გვითხრეს, რომ სახლში საღმრთაველობა ძირითადად შაბათ-კვირას არის ხოლმე და იქიდან ისმის ხმაური, გაურკვეველი სიმღერები და მსგავსი ბეგრები. მეზობლების ნაწილი უარყოფითად არის განწყობილი უცნაური „ეკლესიის“ მიმართ, ნაწილი კი (ძირითადად არაქართული მოსახლეობა) – პირიქით, დადებითად. მეზობლების საშუალებით ევრაზიის ინსტიტუტის წარმომადგენელი ტელეფონით დაუკავშირდა „ეკლესიის“ მესვეურებს და ინტერვიუს ჩაწერაზე შეთანხმებიდან რამდენიმე დღეში შეხვედრაც შედგა.

„ქრისტიან სიონისტთა ეკლესიას“ წარმოადგენდა მისი ხელმძღვანელი, პასტორი რეზა ქანანაშვილი (საქართველოში ბაბექ იოვარად წოდებული). საუბარი მისივე თარჯიმნის საშუალებით მიმდინარეობდა. ქვემოთ წარმოდგენილ ინტერვიუში მკითხველმა ურადღებდა უნდა მიაქციოს რესპონდენტის მიერ გამოთქმულ ზოგიერთ შეუსაბამობას, რაც „ქრისტიან სიონისტთა ეკლესიის“ ნამდვილი ზრახვილის შესანიშნავად არის გამოჩენილი. კერძოდ, რესპონდენტი თავს არიდებს „ეკლესიის“ დაფინანსების წყაროების დასახელებას – არადა, როგორც აღვნიშნეთ, იგი თანხების ნაკლებობას არ უჩივის. გარდა უძრავი ქონებისა, „ქრისტიან სიონისტები“ ახლად მოსულ წევრებზე ფულად დახმარებებსაც გასცემენ, სულ მცირე, 200-300 დოლარის ოდენობით, მათ დიდ ბრიტანეთში და სხვა დასავლურ ქვეყნებში გაემგზავრებას პირადებიან და ხშირად ასრულებენ კიდევ ამ დაპირებებს. წინაპირობა „ქრისტიან სიონისტთა ეკლესიის“ წევრად გახდომა და „ღვთისმსახურებაში“ მონაწილეობის მიღება. ამჟამად „ეკლესიაში“ სამედიცინო ინსტიტუტის უცხოელი სტუდენტებიც (აღმოსავლეთის ქვეყნების წარმომადგენლები) მოედინებიან. როგორც ჩვენს წარმომადგენელს განუცხადა ბატონმა ბაბექ იოვარამ, თბილისში მათ სულ 250 (!) სალოცავი აქვთ (მას არ დაუზუსტებია, შესა-

ძლოა, კერძო ბინებზე აქვთ მოწყობილი ეს სალოცავები). გარდა ამისა, „ეკლესია“ თურმე მოხუცთა თავშესაფრებაც აფინანსებს.

ინტერვიუში ყურადღებასიმაქცევია კიდევ რამდენიმე გარემოება: პირველი ის, რომ თავად ბაბექ იოვარი ასახელებს საქართველოში თავის მთავარ მოკავშირეს – ანტიმართლმადიდებლური მოღვაწეობით გამორჩეულ ოდიოზურ ბექა მინდიაშვილს, გამსახურდიას დროინდელი ასევე ოდიოზური მღვდელ-პარლამენტარის, არჩილ მინდიაშვილის ძმისშვილს (ცნობისათვის: არჩილ მინდიაშვილმა 1991 წელს თბილისში ერთ-ერთი რუსული ტაძრიდან რუსი მრევლი გამოიკვია). მეორე ის, რომ სააკაშვილის რეჟიმმა „ქრისტიან სიონისტთა“ უცხოელ მესვეურებს ამ ბექა მინდიაშვილის რეკომენდაციით უპრობლემოდ ანუ საქართველოს მოქალაქეობა; მესამე და, ჩვენი აზრით, მთავარი, დაფინანსების გაუმჭვირვალობასთან ერთად, არის ის გარემოება, რომ ბაბექ იოვარის „დამტკბარი“ საუბარი საქართველოს მიმართ ძალიან გავს სხვა სექტანტების, მათ შორის, ისლამისტთა საღვთობების მიერ დაზვიანებული ფრახებს – როგორ „უყვართ“ მათ საქართველო, რწმენით სხვანი არიან, მაგრამ „ქართველები“, „ამ ქვეყნის პატრიოტები არიან“ და ასე შემდეგ (უცხოურ სპეცსამსახურებში გავლილი ტრენინგების ტიპიური პროდუქტი). საინტერესოა, ახალი ხელისუფლების პირობებში მაინც თუ გამოიბეგრება ქართული სპეცსამსახურები ყურებს? თუ, იქნებ, სახელმწიფო უსაფრთხოებაზე მზრუნველი სპეცსამსახური საქართველოს აღარც კი დარჩა?

ქვემოთ გთავაზობთ ინტერვიუს ჩანაწერს:

– როგორც ჩემთვის ცნობილია, შეიცვალეთ რელიგია და გახდით ქრისტიანი, მინტერესებს, რატომ შეიცვალეთ რელიგია და რამ გაიბრუნა, რომ ჩამოსულიყავით ირანიდან საქართველოში და დარჩენილიყავით საცხოვრებლად.

– 35 წლის წინ მოხდა რევოლუცია, რომელმაც ირანის ისლამიზაცია მოახდინა და ჩემი ბავშვობა ამ ისლამური რევოლუციის ფონზე გაავარდა. ათასობით ადამიანი იყო დახოცილი, დაპატიმრებული და რეპრესირებული, ხოლო ამ ყველაფერს აკეთებდნენ დემოკრატები, კერძოდ ალავის სახელით. ყოველთვის მაწუხებდა კითხვა, თუ ვინ არის ასეთი დემოკრატ – ალავი, რომელიც მოითხოვს ადამიანთა სულებს და ხოცავს მათ. ამ ყველაფერს კი დაერთო ჩვენი ქვეყნის – ირანის ომი ერთმორწმუნე მუსულმანურ ქვეყანასთან ერთად და მე მივიკრძალა, თუ ერთმორწმუნე ხალხი ვიყავი, რატომ ვხოცავდი ერთმანეთს და ამ ომს ხომ ერთი მილიონი ადამიანი შეეწირა. შემდეგ გავხდი სტუდენტი ძალიან ბევრს ვფიქრობდი ამ ყოველივეს შესახებ ვიკვლევდი და მივედი იმ დასკვნამდე რომ, ისლამური რელიგია იმ არის რაღაც სიცარიელე რომელსაც შიგთავსი არ აქვს. შემდეგ დავიწყე ასეთი სახის ლოცვა: დემოკრატო, მე მინდა ყველა წინააღმდეგობა და რელიგიური წინააღმდეგობები დაივიწყო და მინდა უფალო შენ განმეცხადო და უშუალოდ შენ დამანახო ჭეშმარიტება. მოხდა ესეთი რამ: ჩემს საკუთარ ენაზე მე ჩამვიარდა ხელთ ახალი აღთქმა, მაგრამ ასეთი განწყობა მქონდა რომ დადელი ვიყავი რელიგიისგან და არ მინდოდა ახალი თავისხატეხი გამეჩნოდა, მაგრამ მაინც დავეუშვი ის რომ წამელო სახლში ეს წიგნი და წამეკითხა. რაღაც სასწაულებრივად ყოველ დღით 6 სათზე მეღვიძებოდა და ვკითხულობდი ამ წიგნს. როდესაც ვკითხულობდი იესო ქრისტეს მოძღვრებას თუ როგორ ასწავლიდა ის მე ვფიქრობდი და მივდიოდი დასკვნამდე, რომ ეს ჩვეულებრივი ადამიანის სწავლება არ იყო. შემდეგ აღმოვაჩინე ითანეს სახარებაში ადგილი, სადაც იესო ქრისტე ამბობს: „შეიცხოვრობე ჭეშმარიტებას და ჭეშმარიტება გაგათავისუფლებს თქვენ“. უფლის წინაშე წავრსდექი ლოცვით და ვთქვი: „მე ვიცი, უფალო იესო, შენ შეგიძლია მომიტოვი ჩემი ცოდვები, რადგან შენ ამის გულისათვის შენი სისხლი დაღვარე“. ახალ-ახალი რაღაცები დაიწყო ჩემს ცხოვრებაში, თითქოს ხელახლა დავიბადე. ეს იყო ახალი ურთიერთობა ცოცხალ დემოკრატთან, რომელსაც ეყვარებოდა მე და 2 წლის შემდეგ აღმოვაჩინე, რომ დემოკრატ მომიწოდებდა, რომ ჩემი ერისთვის გამეცხადებინა მისი სახელი. მხოლოდ 500 პიროვნება გვყავს ჩვენ მოქცეული მუსულმანური რეჟიმის უფლის შემდეგ, და როდესაც ახალი ჩავლილი იყო ეს რეჟულიცია, თითქმის 500-ივე მუსულმანობიდან ქრის-

ტიანობისკენ მოქცეული ადამიანი იქნა დაპატიმრებული და დახოცილი ჩვენი მთავრობის მიერ. ჩვენს ქვეყანაში ეკლესიის დაფუძნება ყოველდღე შეუძლებელია, ამიტომ იმ ჭეშმარიტების ქადაგება, რასაც მე ვეზიარე, დავიწყე ჩემს საახლოლოში, სამეგობროში, სანათესაოში და საოცლოდ ის იყო, თუ როგორ მოქმედებდა სახარება მათ ცხოვრებაში. მე ვიგრძენი მოწოდება დემოკრატისგან, რომ დამეხმებებინა სამუშაოსთვის თავი და მოლიანად გადავსულიყავი მსახურებაში. ძალიან რთული იყო ამ გადაწყვეტილების მიღება, რადგან კარგი შემოსავალი მქონდა, მაგრამ ქრისტეს სიყვარულმა მაინც გადაამძალა. ამრიგად მე დავიწყე ქრისტეს ქადაგება. ამრიგად აღთქმის გავრცელება ირანში. ირანის სახელმწიფო უშიშროების დეპარტამენტმა დამაკავა ამ საქმიანობის გამო. რამდენიმე დღე მაწამებდნენ პატიმრობაში ყოფინასა, მაგრამ როდესაც განვთავისუფლდი ციხიდან, მივხვდი, რომ უფრო მეტი პრობლემები შემექმნებოდა ჩემს ქვეყანაში, რადგან ამჟამად ათასობით ირანელი გადმოდის ქრისტიანობაზე. ისლამური სახელმწიფო ცდილობს, რომ ეს ხალხი წნეხის ქვეშ იყოლიოს და არ გავრცელდეს სახარება. მივიღე გადაწყვეტილება, დამეტოვებინა ირანი. ჩემს ფიზიკურ ზეგმუხებელსაც საფრთხე ემუქრებოდა. ხოლო რაც შეეხება ციხიდან თავის დახსნას, ჩემი ფინანსებით მოხდა ეს, რაც, რა თქმა უნდა, დაეკარგე. ამრიგად დავეტოვე ირანი და წამოვედი საქართველოში 2 წელიწადზე ცოტა მეტი ხნის წინ.

– მიიღეთ ქრისტიანობა, კონკრეტულად? მართლმადიდებელი ხართ, კათოლიკე თუ პროტესტანტი?

– როდესაც ჩვენ ბიბლიას გადავშლით, კერძოდ, „მოციქულთა საქმეთ“, ვერ ვნახავთ იქ მოციქულთა ქადაგებებში, რომ ისინი ქადაგებენ ან კათოლიკურ ეკლესიას ან მართლმადიდებლურს ან პროტესტანტულს. ისინი ქადაგებენ იესო ქრისტეს, რომელიც არის მაცხოვარი ყოველი სულისა. იესო ქრისტეს ჭეშმარიტება ცვლის ადამიანების ცხოვრებას და არჩენს მათ სულს. არა ჩვენი ეკლესიის სახელი, არამედ ქრისტე იესოს ჯვარია გადაბრუნებული. როდესაც ისეთ მუსულმანურ ქვეყანაში, როგორც ირანი, შენ ვერ იქადაგებ ეკლესიის სახელით, იქ უნდა იქადაგო იესო ქრისტეს სახელით.

– საქართველოში ჩამოხვედით მარტო თუ თანამოაზრე, ან ერთმორწმუნე მეგობრებთან ერთად? თუ გელოდებოდათ აქ ვინმე? მაგალითად, თარჯიმანი გიორგი და ქნი ნინო აქ გაიცანით ჩამოსვლის შემდგომ თუ გქონდა მანამდე რამენაირი კომუნიკაცია?

– ირანში ერთ დამემო მივიღე ქვეყნის დატოვების შესახებ გადაწყვეტილება და მეჯერა, რომ სულიწმიდამ შთამაგონა, რომ წამოვსულიყავი საქართველოში, როცა იქვე შემეძლო გავცეკულოყავი – თურქეთში, მაგრამ შინაგანი გრძობა მქონდა, აქ უნდა ჩამოვსულიყავი. თან ჩემი ჯანმრთელობის მდგომარეობა წამების შედეგად ძალიან მძიმე იყო, ნაწამები ვიყავი, ფეხები მქონდა დამტრეკული. ნორმალურად ვერც კი დავდიოდი.

– საქართველოში ჩამოსვლის შემდგომ როგორ დაიწყეთ მოღვაწეობა? რა ნაბიჯები გადადგამთ?

– მე როდესაც საქართველოში ჩამოვედი, აღმოვაჩინე ერთი, რომელიც საუკუნეების განმავლობაში გულისტარებას მამა დემოკრატს, იმ დემოკრატს და სულიწმიდის რწმენას. აღმოვაჩინე ისიც რომ საუკუნეების განმავლობაში ისინი იტანჯებოდნენ ამ რწმენის გულისთვის, ისინი იტანჯებოდნენ მაგრამ მაინც შეინახეს ეს რწმენა. აღმოვაჩინე, რომ საქართველო არის მოსიყვარულე ქვეყანა. აქ შეგიძლია იქადაგო სახარება და არის თავისუფლება. აღმოვაჩინე რომ ვარ საკუთარ სახლში. მე დაეკარგე ჩემი ქვეყანა და უფლის წინაშე ლოცვაში ვთქვი: დემოკრატო, ალბათ ეს არის ჩემი სახელი, რომელსაც შენ მაძლევ. როგორც კი დავიწყე საქართველოში სახარების ქადაგება, დემოკრატმა დაიწყო ჩემი კურთხევა. რა თქმა უნდა, აქ ჩამოსვლის შემდგომ ირანში ბევრი რამ დაგვარგე. ჩვენ როდესაც წმინდა წერილს ვნახულობთ, პავლე მოციქული ამბობს: უფრო მეტი ნეტარებაა გაცეცხადებულ მთელს; რაც უფრო მეტს გაცემ, მით მეტს მიიღებ. როგორც კი იწყებ სახარების ქადაგებას, დემოკრატის შენს კურთხევას იწყებს. ეს არის დემოკრატის უკანასკნელი ბრძანება, როდესაც ის ზედად მაღვდებოდა, მის მოწაფეებს უთხრა: „წადით და ყოველ ქმნილებას უქადაგეთ სახარება“. როდესაც

შენ არ გაქვს შიში და როდესაც ქადაგებ დემოკრატს იწყებ შენს კურთხევას. ამ კონკრეტულ შემთხვევაში ეს არის გასაღები იმისა, თუ როგორ დავიწყე საქართველოში მოღვაწეობა და დემოკრატის მიერ და სხვადასხვა ურთიერთობებით რადგან დემოკრატის თვითონ არის ურთიერთობის დემოკრატ და ამ გზით მაკურთხა მან.

– სანამ ინტერვიუს ჩაწერას დაიწყებდით თქვენ თქვით, რომ ირანელ დიპლომატებს საქართველოში კვრთვდნენ აეროპორტში ხვდებით და ურთიერთ სახარებას. მაინტერესებს რას ემსახურება თქვენი ეს მსახურება?

– უპირველეს ყოვლისა მინდა აღვნიშნო, რომ ჩემი მამომრავლებელი არის ის დავალება, რაც იესო ქრისტემ მისცა მის მოწაფეებს: წადით და უქადაგეთ ნებისმიერ ქმნილებას. ჩემი მსახურება მოიცავს სხვადასხვა სფეროსებს: მაგ: სულიერი ლიტერატურის თარგმნა, სახარების გავრცელება სახარების ქადაგება, სოციალურად გაჭირვებული ადამიანებისთვის ფინანსური დახმარების აღმოჩენა და არის ერთგვარი გზა რომ ადამიანებმა დაინახონ დემოკრატის სიყვარული მათ ცხოვრებაში. როდესაც მე ამ ყველაფერს ვაკეთებ, მე ვღებულობ სხვადასხვა მესიჯებს მუქარისას. ჩემი ქვეყნიდან მემუქრებიან, თუ გავაგრძელებ სახარების ქადაგებას. ჩვენ გვაქვს კონტაქტები და მოვახდენთ შენს ლოკალიზაციას და ირანშიც ავიწროებენ ჩემს ახლობლებს, ნათესავებს. ადამიანები, რომლებიც ჩვენს ტურისტებს ხვდებიან აეროპორტში, ავრცელებენ სახარებას მიუხედავად იმისა, რომ მათი ირანში მცხოვრები ნათესავები, რეპრესიების ქვეშ ყვებიან. თუ ჩვენს ეკლესიაში ვინმე ირანელი მოდის ირანის საელჩო მუშაობს აქტიურად რომ მოხდეს ამ პროცესების ოდნავი ფიკაცია და მოუწყონ რეპრესიები მათ ოჯახის წევრებს ირანში. ამიტომ ზოგი ქრისტიანი ირანელი თავს იკავებს ჩვენთან მოსვლისგან რადგან რეპრესირებული არ იქნეს და გავიწყვს ერთ-ერთზე მათთან მუშაობა და სახარების გადაცემა.

– სომხეთში, თურქეთში, აზერბაიჯანში თუ გყავთ თანამოაზრეები, ქრისტიანი ირანელები, რომლებიც ასეთი შემართებით ქადაგებენ?

– რა თქმა უნდა, მრავლად არიან იქაც ირანელი ქრისტიანები და ყოველი მუსულმანები რომელმაც მიიღეს ქრისტიანობა, ახლა კი ქადაგებენ ქრისტეს თუმცა კონკრეტულად, სახელელებზე და გვარებზე საუბარი ძალიან გამიჭირდება, ვერ ვისაუბრებ გარკვეული მიზეზების გამო...

– თქვენს მსახურებაზე საუბრისას ახსენეთ სასულიერო ლიტერატურის თარგმნა, გავრცელება და ფინანსური დახმარება. მაინტერესებს, რა ფინანსური რესურსით ხდება თუნდაც ლიტერატურის თარგმნა-გამოცემა, ადამიანებისთვის ფინანსური შედაგათის გაწევა. ეს თქვენი ჯიბის დანახოვიდან ხდება თუ დაფინანსების რაიმე წყარო არსებობს?

– საერთოდ, ბიბლიური ჭეშმარიტებიდან გამომდინარე, დონაციას უნდა ახდენდეს ყველა ქრისტიანი, ამ საქმეში ყველა ქრისტიანი უნდა იყოს ჩართული. ყველა ქრისტიანი უნდა წირავდეს თავისი ხელფასის მეათედს. თუ რამ უნდა იყენებდეს ეკლესია ამ თანხებს, თქვენივე კითხვიდან ჩანს. სასულიერო ლიტერატურის თარგმნა, გავრცელება, გაჭირვებულთა დახმარება – ეს არის გზა, რითიც აკურთხებს დემოკრატის ქრისტიან ადამიანებს. ყველა პიროვნება, რომელიც ერთგულია ამ შესაწირავის საკითხში, მას დემოკრატის აკურთხებს. ყველა ერთი, რომელიც ერთგულია შესაწირავის საკითხში, იმ ერსაც აკურთხებს დემოკრატ. თუ დემოკრატის დიდების გულისათვის გაცემს ერთი ფინანსებს, ერთი იქნება კურთხეული.

– სამომავლო გეგმებზე რომ ვისაუბროთ: თბილისი დიპლომატია, მაგრამ რას გეგმავთ რეორგანიზაციის დაკავშირებით? სომ არ აპირებთ ეკლესიების გახსნას იქაც და ქადაგებას?

– გამოცხადების წიგნში იესო ქრისტე მიმართავს პირდაპირ ეკლესიას და ის ამბობს მე ვლავარ კართან და ვაკაკუნებ, შენ უნდა გაალო კართან, რომ ის შემოვიდეს. ამას იესო ქრისტე არ ეუბნება მუსულმანებს. იესო ქრისტე ამას ეუბნება ეკლესიას. ხშირად ჩვენ ვფიქრობთ, რომ თუ ვართ ეკლესია, ჩვენ გვყავს ქრისტე. ჩვენ ეკლესიაში ვამბობთ, რომ გვიყვარს იესო, მაგრამ იესო ამბობს გარკვევით: თუ გიყვარვართ, ჩემი მცნებები დიცავით.

(გაგრძელება მე-12 გვერდზე)

საკორტულო კუთხე მიჰყავს შურნალისტ ბიორბი ჯალაღანიას "ყველაზე ღარიბები ვიყავით, მაგრამ საქართველო და "დინამო" გვიყვარდა..."

ქართული ფეხბურთის ლეგენდა, დიუსელდორფის გამარჯვების ერთ-ერთი შემოქმედი ვლადიმერ გუცაევი საქართველოს ფეხბურთის ფედერაციის პრეზიდენტობას აპირებს. თუმცა, ამჯერად მასთან პრობლემებზე არ ვეძიებთ...

ვლადიმერ გუცაევი "დინამოს" ლირსებას 1971-1986 წლებში იცავდა. ამ გუნდის შემადგენლობაში მან 438 მატჩი ჩატარა და 83 გოლი გაიტანა. არის საბჭოთა კავშირის ჩემპიონი (1978), მეორე ადგილოსანი (1977) და ხუთგზის (1971, 1972, 1976 გაზ, 1976 შემ, 1981) ბრინჯაოს პრიზიორი. საბჭოთა კავშირის თასის ორგზის გამარჯვებული (1976, 1979) და ფინალისტი (1980). ექვსჯერ დასახელდა "33 საუკეთესოს" შორის: 1972, 1978 და 1979 წლებში - პირველ ნომრად, ხოლო 1976, 1977 და 1981 წლებში - მეორე ნომრად.

თბილისში დაიბადა. ნაძვლადგვი ვიზრდებოდა. ფეხბურთი ბავშვობიდან უზომოდ მიყვარდა. 11 წლისა "ნორჩ დინამოელში" მიმიყვანეს გრიშა გაგუასთან -

ძალიან თბილი და წესიერი კაცი იყო. მთელი ბავშვობა, 15 წლამდე მასთან ვთამაშობდი, მერე გადავივი ფიზკულტურის ინსტიტუტის ახალგაზრდა ფეხბურთელთა სკოლაში, სადაც მწვრთნელი ვიყავი ელოშვილი იყო. მან ჩვენი თაობის ბევრი ძლიერი მოთამაშე გაზარდა - მანუჩარ და გოჩა მანაიძეები, ფირუზ კანთელაძე, ვახტანგ ჭელიძე, დათო გოგია, ვახტანგ კოპალაძეები. საშა ჩივაძე...

სწორედ იქიდან მოვიხვედით თბილისის "დინამოში" - ეს 1970 წლის ზაფხულში მოხდა. მაგრამ ნახალაგოში, ტრიკოტაჟის სტადიონზე პატარა ბიჭებთან მაინც ვერთობოდი. იქ კვირაობით ხალხი იკრიბებოდა და ძალიან საინტერესო თამაშები იმართებოდა. "დინამოს" მოთამაშე კი ვიყავი, მაგრამ, როგორც ყველა, ქუჩის ფეხბურთი მეც მიყვარდა და რომ იცოდეთ, ბავშვებთან თამაშით ტექნიკასაც ვაუმჯობესებდი.

დღეს ჩვენთან ბავშვების კუმირები მესი, რონალდო და სხვა უცხოელი ვარსკვლავები არიან. ჩვენს დროს კი დინამოელებს ვალმერტებდით, პირადად მე - სლავა მეტრეველი და მიშა მესხი მიყვარდა. ისე მოხდა, რომ 1971 წლის ნოემბერში მეტრეველმა საკუთარი მისიურა სწორედ მე გადმომიცა. ამ დროისთვის უკვე 18 წლის ვიყავი და "დინამოში" სლავას გვერდით 9 მატჩის ჩატარება მოვახდარი.

ამ დროს უკვე მომავალი "დინამოს" კონტრუქტი იკრებოდა. ახალგაზრდა ბიჭები დაგვაწინაურეს - სეროზულაძე ათამაშდა შოთა ხინაგაშვილი, მანუჩარ მანაიძე ლიდერი გახდა, გამონდენენ ძალიან ნიჭიერი ბიჭები - თეიმურაზ სტეფანია, ფირუზ კანთელაძე, დათო ყიფიანი, ცხონებუელი ფირუზ რეხვიაშვილი - ძალიან კარგი ცენტრალური თავდამსხმელი იყო... სხვათა შორის, გავრიელ კახალიანი ყიფიანს თავიდან მარცხენა გარემარბად ათამაშებდა...

მერე მოვიდა ნოდარ ახალკაცი და ქუთაისის "ტორპედოლან" გადამოიყვანა გაბეგვით, კოსტავა, სულაქველიძე, შენგელია... ბათუმის "დინამოდან" რეზო ჩელიძემ...

ახლა ლეგენდებს თხზავენ, რომ ადრე იყო საუკეთესო პირობები და "დინამოში" თასი ამიტომ მოიპოვა. სისულელეა - გინდ დაიჯერეთ, გინდა არა, მაგრამ ჩვენ, დინამოელებს, საბჭოთა კავშირში ყველაზე დაბალი ჯამაგირი გვექონდა. კარიერის შემდეგაც ხშირად ვხვდებოდი ახერბაიჯანელ, სომეხ, რუს თუ უკრაინელ ფეხბურთელებს და მერე გავიგე, რომ ისინი იღებდნენ 2000 მანეთს, ზოგი 2500-საც კი, ჩვენთან კი მაქსიმუმ, 360 მანეთი, ოფიცირის წოდების მქონე ფეხბურთელს ჰქონდა.

საორტოკომიტეტის უფროსად დავით პერტნავეას დანიშნვის შემდეგ ცოტა ამოვიხუნტეთ - მოგებაზე დაგვინიშნეს 100 მანეთი პრემია, ხოლო გასვლით ფრეზე - 50 მანეთი. მაგრამ ასე ველი-წადნახვევარი გავგრძელე...

მაგრამ ჩვენთვის მთავარი მაინც ხალხის სიყვარული იყო. ამიტომ არ მივიღოთ არსად, თორემ, თითოეულ ჩვენგანს გაცდებოდა უკეთეს პირობებს სხვა რესპუბლიკების გუნდები სივარჯიშდნენ. ერთადერთი, გული იმაზე დამწვდა, რომ "რეალში" არ გამოვიყვანი...

ახალკაცმა უთხრა ესპანელებს - გუცაევს "ვოლგა" ჰყავს და ესპანეთში არ წამოვიყო. გოცებულად დარჩენი - მათ ხომ არ იცოდნენ, რომ მანქანა არაფერ შუაში იყო. საბჭოთა ფეხბურთელს კამბიოლისტურ ესპანეთში არავინ გამოიშვებდა...

ზაზროვეი, კალოვეი, ცხოვერბოვი - ხალხს ყველა ეს ფეხბურთელი უზომოდ უყვარდა. ჩემზეც იმავეს ვიტყვი. არავინ ამბობდა, ეს ქართველია, ის ოსი... "ჯალაღანიში" 1994 წლის ნოემბერში დავიწვეე მუშაობა. მაშინ

ოსეთში სპირტის ბუმი იყო, დიდი ფული ტრიალებდა... მე და ვალერი გახავემა ძლიერი გუნდის ჩამოყალიბება გადავწყვიტეთ - იმ ფულით სულ სხვა მასშტაბის მოთამაშეების ყიდვა შეიძლებოდა, ვიდრე გუნდი იყო მიჩვეული.

გახავეს ახერბაიჯანში სურდა ჩასვლა, სადაც ნახიმ სულეიმანოვს აკვირდებოდა. ის მართლაც კარგი მოთამაშე იყო, მაგრამ შედიას, ყველაშვილს, არველაძეს და ქინკლაძეს როგორ შევადარებდით? გაკვირვებით ვუთხარი - როდის შემდეგ აჯობა ახერბაიჯანულმა ფეხბურთმა ქართულს, თბილისის "დინამოში" ნათამაშეებმა კაცმა ეს უნდა იცოდეთ-მეთქი. თანაც, დიდი ხანი იყო გასული, რაც "დინამოს" თამაში არ ჰქონდა ნანახი და თბილისში ჩამოსვლა შეუთავაზე, საინტერესო ფეხბურთელებს განვიკლებ-მეთქი.

მოკლედ, საქართველო-მოლდოვაზე ჩამოვიყვანე, ფეხბურთელები თავად შეაფასეთ-მეთქი.

0:1 კი წავაგეთ, მაგრამ გახავეს ჩვენები მოეწონა. მაშინ "ჯალაღანი" დირექტორი იყო ბათრაზ ბიტაროვი, რომელმაც უთხრა - ვალერი გახავევი, ხელავა-ქართველებს შეკარვე ტექნიკური ჰყავთ? კარში ზოიძე იდგა, რომელმაც ერთი-ორჯერ მეტოქეს "პაღსებია" გაუკეთა...

ამის შემდეგ "ჯალაღანიში" წავიყვანეთ ყველაშვილი, შელია, რევიშვილი, გრიშკაშვილი... 5-5 თასი დღეობი დაუეწიე მთელი ხელფასი, ბიჭებმა დიდი საკონტრაქტო თანხებიც აიღეს და ამისიუნტეს. იმ წელს ჩემპიონები გავხდით და ამაში დიდი როლი დინამოელებმა ითამაშეს.

არადა, თავიდან იქით გავხედვა არავის სურდა, კონფლიქტის შემდეგ შიში ჰქონდათ, რომ ვლადიკავკასიაში ხალხი ცუდად დახვდებოდათ. არადა, პირიქით, დიდი სიყვარულით მიიღეს... - ზუსტად ამის შემდეგ ააწყო

ბევრმა ოსეთში ბიზნესი, ხალხში მისვლა-მოსვლა დაიწყო და ყველაფერი ძალიან კარგად მიდიოდა. "ჯალაღანიში" ბევრმა ქართველმა ითამაშა - გახაკიძემ, კობიაშვილმა, დემეტრაძემ, აშვეთიამ... სულ დაახლოებით 20-მა ფეხბურთელმა. ჩვენი ბიჭების უმრავლესობამ ამის მერე გაიკვლია გზა უფრო ძლიერი ლიგებისკენ. ზუსტად იმ დროს, ვლადიკავკასიაში ერთი ჩვენი ძალიან ცნობილი მეგობარი დაიჭირეს - გვარს შეგნებულად არ დაეხასხებლებ და ნუ მთხოვთ. მე და გახავევი ვფიქრობდით, როგორ გვეშველა, მაგრამ ისიც გვაღიგებებდა, რომ ქართულ-ოსური ურთიერთობები დალაგებული არ იყო.

ვუთხარი, რომ "დინამოსთან" საქმეს მოვაგვარებდი და "ჯალაღანი" თბილისში დაგვბრუნებდით, ხოლო ოსეთის პრეზიდენტ ვლადიკავკასიაში ჩამოსვლა ვთხოვოთ და შევარდნაძეს შევხვედროთ-მეთქი. გახავეს ეს აზრი მოეწონა და დათო ყიფიანს დავეურვე. შევარდნაძე მას დიდ პატივს სცემდა და დარწმუნებული ვიყავი, პოლიტიკოსების შეხვედრას მოაგვარებდა.

დათომ ყველაფერი მაგრად შესარულა, "დინამოში" "ჯალაღანი" მოიწვია, შევარდნაძემ - გალახოვი და მატჩი ძალიან თბილ გარემოში ჩატარდა. მატჩის შემდეგ "ბერეგოვში" დიდი ბანკეტი გაიმართა და როცა გახავევი მიხვდა, რომ სასურველი დრო დადგა, ორივე გუნდის სახელით გალახოვს ჩვენი მეგობრის გათავისუფლება სთხოვა. გალახოვმა ერთ კვირაში სიტყვა შესარულა და ის კაცი გაათავისუფლა.

გული მწყდება, რომ მერე ყველაფერი ისევი აირია. ეს ჩემთვის მოუშუშებელი იარაღი, რადგან ქართველები და ოსები ერთმანეთისთვის უახლოესი ხალხი ვართ.

გამოვიდა პირველი ტომი სერგეი კრემლიოვის წიგნისა "ბერია - XXI საუკუნის სასამართლო მინიჭირი". გამოცემა განხორციელდა სახალხო მოძრაობა "სამეგრელოს" მხარდაჭერით. წიგნის შექმნა შეიძლება ზუგდიდში, რუსთაველის ქ.№68-ში, სახალხო მოძრაობა "სამეგრელოს" ოფისში. ტელ. 599.209.624 თბილისში წიგნის რვალიზაცია მოხდება ყოველ ოთხშაბათ დღეს, დილის 9 საათზე, ბაქრაძის ქ.№6-ში (დიდუბე), ან, ყოველდღე, მეტრო "მარჯანიშვილის" ამოსასვლელში, გაზეთების გამყიდველ პაატასთან. ცნობისათვის დარეკეთ - 599.573.322

საქართველოში საჯარო-სამართლო ორბანიაციების მომქალაქობა ბრძოლა

(გაგრძელება მე-11 გვერდიდან) - რა არის უფლის მცნება, სად შევიძლია მოვიძიოთ უფლის მცნება? ერთადერთი გზა, რომ მოვიძიოთ უფლის მცნება, არის ბიბლია. სხვაგან არ არსებობს მისი მცნების მოძიების ადგილი. კათოლიკე იქნება, მართლმადიდებელი თუ პროტესტანტი, მთავარია დავსხდეთ და წავიკითხოთ ბიბლია, სადაც ამოვიკითხავთ ქრისტეს მცნებებს და შემდეგ ამის შემდეგობით შევიძლია, ვიყოლით ქრისტე ჩვენს რელიგიებში და შევძლებთ გვექნება უნარი რომ წავიდეთ მუსულმანურ ქვეყანაში და მოვაქციოთ ისინი, ისინი არიან ძალიან ძვირფასი ადამიანები. ბიბლია ამბობს, რომ ღმერთს უყვარს ყველა პიროვნება, მაგრამ მათ შანსი არ აქვთ, რომ სახარება მოისმინონ. ყველა ეკლესიის მოვალეობაა, რომ წავიდეს და უქადაგოს მათ სახარება. ბიბლია ამბობს გარკვევით, როგორ მოისმინონ, თუ მათთან არ არის შესაძლებელი წარუხავენი. ეს მართლ ჩემი საქმე არ არის რასაც მე ვაკეთებ რომ ვქადაგებ. ეს ყველა ეკლესიის მოვალეობაა, რომ ისწავლოს ბიბლია და იქადაგოს ყველა ერში. მე ვიცი, რომ ძალიან ბევრი საქართველოში არის ეროვნებით ქართველი, მაგრამ მუსულმანი. ისიც ვიცი, რომ არსებობს მუსულმანური ქვეყნიდან დაფინანსებები, რომ საქართველოში განვითარდეს მუსულმანური რწმენა. რატომ არ უნდა წავიდეთ ჩვენს ქვეყანაში საქართველოში და მივწვდეთ ასეთ ადამიანებს, რათა ვუქადაგოთ. საერთოდ ისლამური რწმენა არის ცარიელი რწმენა, სადაც შენ ხდები ფულის მიმღები და აშენებ მენეთებს, ხოლო ქრისტიანობა აღმატებულია. - როგორც ვიცი, მოქალაქეობა მოგანიჭათ საქართველოს პრეზიდენტმა მიხეილ სააკაშვილმა... - მე მქონდა შანსი, წავსულიყავი ამერიკაში საცხოვრებლად, მაგრამ მე უფლის წინაშე ვლოცულობდი, რომ საქართველოს მოქალაქეობა მიმეღო. როგორც დევნილს თავისუფლად შემიძლია აშშ-ში წასვლა, მაგრამ გულში

უდიდესი სიყვარული მაქვს საქართველოს მიმართ და როდესაც ერთხელ მივდიოდი ჩემი ავტომობილით, ასეთი კითხვა დამეხდა: „ბაბექ, რას გააკეთებ შენ, რომ განმეორდეს 2008 წლის ომის მოვლენა - დარჩები თუ არა საქართველოში?“ და მე ვუპასუხე ჩემს თავს - „კი, დარჩები“. მე სულ სხვა რაღაცით ვიყავი დაკავებული. აეროპორტში მივდიოდი, სტუმარი ჩამომდოდა, ვერ გავიგე, ასეთი კითხვა რატომ დამეხდა, მაგრამ ვიცი, რომ მე მიყვარს ეს ქვეყანა და ეს ხალხი. ჩემი მეგობრები დამეხმარნენ რეკონსტრუქციის და საბუთების შეგროვებაში, ისეთი მეგობარნი, როგორიც არის ბექა მინდიაშვილი და აქ მეოფი ადამიანები. ბექამ გამიკეთა რეკონსტრუქცია. მე მოქალაქეობა ძალიან კარგ დროს მივიღე, ვადა გასდითოდა ჩემს ირანულ პასპორტს და უკან მიწვევდა დაბრუნება, მაგრამ გადავრჩი, დროულად მივიღე პასპორტი და დიდ შადლოვას ვუხდი ბატონ მიხეილ სააკაშვილს, გაგვიცინებდა და, ჯორჯ ბუშსაც მივწერე, რომ დამხმარებოდა საქართველოს მოქალაქეობის მიღებაში. ჩემთვის ძალიან დიდი პატივია, ვიწოდებოდე საქართველოს მოქალაქედ. მე შემიძლია, თამამად ვთქვა: ღმერთს უნდა, რომ აკურთხოს ჩვენი ქვეყანა საქართველო. საერთოდ ქრისტეში ეროვნებას მნიშვნელობა არ აქვს, ბიბლია ამბობს, არანაირი მნიშვნელობა არ აქვს, არაბი ხარ თუ ქართველი და თქვენ წარმოიდგინეთ სახარება იმასაც ლაპარაკობს რომ სქესსაც აღარ აქვს მნიშვნელობა, იესომ გაგვათავისუფლა ჩვენ, ჩვენ ვართ დაღვრილი დღევანდელ დღეს, რომ განვაცხადოთ მისი სახელი. დავ უფალმა დალოცოს და აკურთხოს ჩვენი საქართველო! საუბარი მიჰყავდა ირაკლი ყიფიანს P.S. ბატონმა ბაბექმა, სხვათა შორის, არ ახსნა, რატომ ჰქვია მის ვითომ-ქრისტიანულ „ეკლესიას“ „სიონისტური“. თუმცა მისი ახსნის გარეშე გასაგებია კავშირი ამერიკულ აქრისტიან სიონისტებთან.

ISSN 1987-8966 ilori. ავტორებს ეკისრებათ პასუხისმგებლობა ფაქტებისა და მონაცემების სიზუსტეზე. ხელნაწერები ავტორებს არ უბრუნდებათ.

რედაქციის მისამართი: თბილისი, ბაქრაძის ქუჩა №8. სატელ. №01018002930. 234-32-95. ორი თაბახის ფურცელზე მეტი მოცულობის ტექსტი რედაქციას უნდა გაგზავნოთ ელ-ფოსტით (ან ლახერის დისკით).

მთავარი რედაქტორი: როლანდ ჯალაღანიას. რედაქციის მისამართი: თბილისი, ვაჟა-ფშაველას ქუჩა №599-34-37-27. სატელ. №01018002930. სატელ. №01018002930. სატელ. №01018002930.

იხილეთ "ილორის" გაცნობა შეგიძლიათ "საქინფორმის" ვებგვერდზე WWW.saqinform.ge